

TORSDAGEN DEN 6 MAJ 2010

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 09.05)

2. Kirgizistan (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

3. Europeiska investeringsbanken (EIB) - Årsrapport 2008 (debatt)

Talmannen. – Första punkten är ett betänkande av Tamás Deutsch, för budgetkontrollutskottet, om Europeiska investeringsbankens årsredovisning för 2008 (2009/2166(INI)) (A7-0062/2010).

Tamás Deutsch, föredragande. – (HU) Herr talman, mina damer och herrar, herr Maystadt! Den aktuella punkten har som rubrik: Europeiska investeringsbanken – Årsredovisning för 2008. Betänkandet innehåller emellertid mycket mer än en analys av Europeiska investeringsbankens verksamhet som den såg ut för två år sedan.

Vi hör varje dag, vilket jag tycker bör understrykas, att EU nått slutet på en epok och början på en ny. Lissabonfördragets ikraftträdande för omkring sex månader sedan, å ena sidan, och den globala finansiella och ekonomiska krisen och dess inverkan på och den reaktion den framkallade hos den Europeiska unionen, å andra sidan, innebär helt säkert att vi har nått slutet på en era i EU:s historia och att en ny era tar sin början.

Under 2000-talets andra decennium har alltså en ny epok tagit sin början i den Europeiska unionens historia. Det aktuella betänkandet tillkom under denna nya epok och jag anser att Europaparlamentet och Europeiska investeringsbanken måste ta intryck av denna tids viktigaste frågor och utmaningar. Betänkande handlar om en bank, ett finansinstitut, och dess verksamhet så som den såg ut för två år sedan. Vi kan för ovanlighetens skull säga att det trots omständigheterna, med global finansiell och ekonomisk kris, går att visa uppskattning för en banks eller ett finansinstituts aktiviteter. För två år sedan agerade Europeiska investeringsbanken snabbt och effektivt på den globala finansiella och ekonomiska kris som spred sig. Den gjorde det genom att stärka utlåningen, främst genom att öka utlåningen till små och medelstora företag och genom att delta i EU:s ekonomiska återhämtningsplan med all den kapacitet som stod till dess förfogande.

Lissabonfördraget trädde i kraft för sex månader sedan. Fördraget gör det möjligt att ytterligare stärka förnyelseprocessen för Europeiska investeringsbankens organisations-, tillsyns- och kärnstruktur. Banken gjorde tydliga framsteg i det avseendet så tidigt som 2008, innan Lissabonfördraget trädde i kraft. Det står även klart att Europeiska investeringsbanken medvetet förbereder sig för EU:s budgetram för tiden efter 2014, för att kunna delta i finansieringen av makroregionala strategier och stödja landsbygdsutveckling, nya energikällor, gröna investeringar och infrastrukturutveckling. Ännu en aspekt som vi anser vara viktig och som därför finns med i betänkandet är att Europeiska investeringsbanken bör delta i finansieringen av Europa 2020-strategi, som väntar på ratificering, och som inriktas på att skapa arbetstillfällen. Det var faktiskt med jobbskapande i åtanke som Europeiska investeringsbanken började finansiera små och medelstora företag.

Slutligen skulle jag vilja uppmärksamma er på två frågor. Jag anser att det är av yttersta vikt att Europeiska investeringsbanken fortsätter arbeta för att utjämna infrastrukturella ojämlikheter inom EU. Det är viktigt att stödja program som hjälper till att balansera den infrastrukturella standarden inom EU.

Sist men inte minst vill jag nämna att Europeiska investeringsbanken alltid under de senaste åren erhållit det stöd från Europaparlamentet som den behövt för sin verksamhet. Mot bakgrund av förberedelsearbetet som utförts under de senaste månaderna anser jag att banken, med den konstruktiva kritik som ges i betänkandet, även i fortsättningen ska få stöd för sin verksamhet från Europaparlamentet. Tack för er uppmärksamhet. Jag ser med intresse fram emot debatten.

Philippe Maystadt, Europeiska investeringsbankens ordförande. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Låt mig inleda med att tacka er för att jag fått äran att tala i denna församling, enligt den tradition som inleddes för några år sedan.

Jag vill börja med att tacka föredraganden, Tamás Deutsch, för det välgjorda betänkandet.

I synnerhet uppskattade jag det faktum att Tamás Deutsch, och andra ledamöter i utskottet, Thijs Berman och Ivailo Kalfin, tog sig tid att besöka Europeiska investeringsbanken för att ställa några mycket specifika frågor. Jag välkomnar detta utmärkta samarbete med parlamentet.

Faktum är att Europeiska investeringsbanken är det enda internationella finansinstitut som frivilligt anpassar sig efter och är ansvarigt inför en parlamentarisk församling. Jag anser att det är en utmärkt idé. Enigt min åsikt är det helt nödvändigt att stärka dialogen med Europaparlamentet för att vi ska kunna fullgöra vår roll, vår särskilda uppgift, som är att vara en bank, men inte en vanlig bank, som tjänar den politik som förs av Europeiska unionen.

Det är, som Tamás Deutsch redan påpekat, just det som vi har ansträngt oss mycket för att göra, som ett svar på krisen.

Från och med september 2008, efter Lehman Brothers kollaps, ombads vi av rådet (ekonomiska och finansiella frågor) att utöka vår utlåningsvolym till stöd för realekonomin. Vi följde genast rådets begäran och jag tror att vi kan säga att vi fullgjort våra åtaganden då utlåningsvolymen för 2009 steg från 58 miljarder till 79 miljarder euro, vilket motsvarar en ökning med 37 procent av vår utlåningsvolym inom EU.

Den ökade utlåningen rörde i huvudsak tre sektorer som rådet och parlamentet hade uppmanat oss att prioritera.

Det första området handlade om särskilda insatser för de länder som drabbats allvarligast av krisen. Ökningen avsåg mest det vi kallar konvergensregionerna och i synnerhet de länder som hade det särskilt svårt under 2009. Vi har följaktligen aldrig tidigare lånat ut så mycket till länder som Ungern, Litauen och Rumänien. Detta förklarar dessutom varför vi i år kommer att göra en särskild insats för Grekland. Jag besökte Aten förra veckan och kom överens med den grekiska regeringen att vi ska öka vår utlåning till Grekland väsentligt som ett tecken på att vi stöder dem och för att bidra till den allmänna ansträngningen att få Grekland på fötter igen.

Det andra området som prioriterades var stödet till små och medelstora företag. Vi ökade vår utlåning till bankerna så att de i sin tur kunde låna ut till små och medelstora företag, med hjälp av en ny produkt som kommer att ge oss större kontroll över användningen av de medel vi lånar ut. Förra året lånade vi ut mer än 12 miljarder euro till bankerna för små och medelstora företag.

Det tredje området som vi ombads prioritera var kampen mot klimatförändringen. Förra året tillhandahöll vi närmare 17 miljarder euro för finansiering av projekt som direkt bidrar till att minska utsläppen av växthusgaser.

Jag vill påstå att vi under 2009 uppnådde det som förväntades av oss. Vi bidrog med andra ord till den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa.

Vi måste naturligtvis fortsätta på samma kurs, och jag vill helt kortfattat nämna de tre största utmaningarna som vi står inför kommande månader och år.

Den första utmaningen, som föredraganden helt rätt poängterade, är att fortsätta bidra till de av EU prioriterade områdena. Det innebär därför att vi, Europeiska investeringsbanken, måste dra vårt strå till stacken för genomförandet av Europa 2020-strategin. Som ni vet har kommissionen lanserat denna nya strategi, som för närvarande diskuteras med rådet och parlamentet. Europeiska investeringsbanken är beredd att bidra, särskilt med hjälp av innovativa finansiella instrument, som skulle göra det möjligt för oss att öka hävstångseffekten för vissa medel i den europeiska budgeten. Vi skulle vilja använda oss av gemensamma instrument för kommissionen och banken.

Den andra stora utmaningen som vi står inför är förnyelsen av Europeiska investeringsbankens externa mandat. Vi kommer att diskutera detta med parlamentet. Kommissionen har just lagt fram ett förslag som ligger helt i linje med rapporten från visemannakommittén, med Michel Camdessus som ordförande. Den viktigaste delen i detta förslag är att göra systemet ännu effektivare. Som ni vet, finns en EU-garanti för verksamheter som ingår i de externa mandaten. Målet är därför att använda dessa på ett så bra sätt som möjligt. Kommissionen föreslår en förenkling, en harmonisering av våra externa mandat. Kommissionen föreslår även att de 2 miljarder euro som lagts åt sidan utdelas till projekt som bidrar till kampen mot klimatförändringarna.

Detta för mig till den tredje utmaningen och den vill jag särskilt understryka. Den handlar om Europeiska investeringsbankens behov att, tillsammans med andra institutioner, särskilt bidra till att de åtaganden som EU påtog sig i Köpenhamn uppnås. Som ni vet gjorde EU några stora åtaganden för att stödja det som vi kallar snabbstartsfinsiering. I detta sammanhang anser vi att Europeiska investeringsbanken, som har utvecklat en obestridlig kompetens på detta område, kan bidra med mycket. Det är skälet till att vi föreslog att vi skulle arbeta med andra nationella finansinstitut för att skapa ett nätverk, en europeisk plattform, som skulle kunna samordna, och därför optimera, finansieringen av projekt i utvecklingsländerna. Agence Française de Développement och den tyska investeringsbanken KfW har redan visat intresse för detta initiativ, och jag hoppas att vi, tillsammans med kommissionen, kommer att kunna bidra till att detta instrument fullbordas under de kommande veckorna.

Dessa tre är de största utmaningarna vi står inför de kommande månaderna och åren, och jag vill uppmärksamma er på dem.

Olli Rehn, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! Jag skulle på kommissionens vägnar vilja tacka Tamás Deutsch för hans utmärkta betänkande och även välkomna Philip Maystadt till ert plenum och gratulera honom till den enorma insats som Europeiska investeringsbanken gjort för att motverka den ekonomiska krisen och stödja EU:s återhämtningsplan.

Under de ovanliga omständigheterna hade vi ett extra ordinarie samtal med banken som genast svarade med att öka sin utlåning till rekordnivåer. Tack vare bankens utmärkta finansiella ställning kunde den genomföra detta till och med vid en tidpunkt när det var svårt att skaffa finansiering via marknaderna.

De ökade utlåningsvolymerna riktades särskilt mot de områden som vi anser vara prioriterade – och jag tror att parlamentet delar våra prioriteringar. Vi prioriterade särskilt små och medelstora företag, energi och klimatförändring, samt investeringar i EU:s konvergensregioner som drabbats särskilt hårt av den ekonomiska nedgången. Europeiska investeringsbanken kunde dessutom i samarbete med Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och Världsbanken öka sitt stöd till den finansiella sektorn i de länder i central- och östeuropa som även de har en osedvanligt svår situation.

Europeiska investeringsbanken kommer att spela en viktig roll vid genomförandet av Europa 2020-strategin genom att stödja investeringar inom infrastruktur, grön teknik, innovativa lösningar och små och medelstora företag.

Vi lägger även grunden till att stärka en kombination med EU-medel och finansiella instrument från Europeiska investeringsbanken både inom och utom EU, inklusive konvergensregionerna, där Europeiska investeringsbanken kan komma att spela en viktig roll för att förbättra tillgodogörandet av strukturella fonder.

När det gäller den externa delen är jag mycket nöjd med halvtidsöversynen av Europeiska investeringsbankens externa mandat, som får stöd av Camdessus rapport. Rapportens slutsats är att EU-garantin till Europeiska investeringsbanken är ett effektivt och kraftfullt instrument med stor finansiell och politisk hävstångeffekt.

Camdessus rapport innehöll även ett antal goda förslag om utökad anpassning av Europeiska investeringsbankens externa aktiviteter till EU:s politik, och om hur man förbättrar samarbetet mellan Europeiska investeringsbanken och EBRD, som bygger på en parlamentsresolution om Europeiska investeringsbankens och EBRD:s årsredovisningar för 2007.

Parlamentet hade efterlyst en bättre ömsesidig förståelse mellan de två bankerna. Jag är mycket nöjd med att kunna konstatera att Europeiska investeringsbanken och EBRD har kommit överens om hur de ska samarbeta i gemensamma samarbetsländer. Denna överenskommelse kommer att utgöra basen för en mer global trepartsöverenskommelse med kommissionen, som ersätter befintliga regionalt baserade överenskommelser.

Det viktigaste resultatet av halvtidsöversynen är det lagstiftningsförslag som kommissionen just lagt fram i parlamentet och rådet om ändring av Europeiska investeringsbankens mandat för återstoden av den nu gällande budgetplanen.

Jag är fövissad om att ni kommer att finna att det är ett grundligt utarbetat och väl avvägt förslag som beaktar parlamentets rekommendationer och intressen. Målet med förslaget är att stärka det externa mandatets fokus på de viktigaste politiska områden där Europeiska investeringsbanken har goda meriter, i synnerhet klimatförändringar, sociala och ekonomiska infrastrukturer och utveckling av den lokala privata sektorn,

men även att i högre grad betona utvecklingsaspekterna vid finansiering genom Europeiska investeringsbanken.

Sammanfattningsvis ser vi fram emot att under de närmaste månaderna föra en konstruktiv och fruktbar dialog med er och med rådet om detta förslag. Vi hoppas att vi återigen kan komma överens redan vid första behandlingen så att vi tryggar den rättsliga stabiliteten hos ett externt utlåningsmandat som gör att vi kan jobba vidare med EU:s externa politiska mål på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.

Edit Bauer, *föredragande för yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män.* – (HU) Mina damer och herrar! Utskottet för ekonomi och valutafrågor ansåg i sitt yttrande över betänkandet att Europeiska investeringsbanken hanterade krisen väl under 2008.

Vad kan man vänta sig från en investeringsbank under kristider? Huvudsakligen att den försöker kompensera sjunkande utlåning hos de kommersiella bankerna genom att skapa likviditet. Det kan konstateras att Europeiska investeringsbanken kontinuerligt har ökat sina utlåningsvolymerna med gynnsamma räntevillkor under 2008, och utfäst sig att årligen göra ytterligare 15 miljarder euro tillgängliga för små och medelstora företag under 2009 och 2010.

Varför är detta så viktigt? Naturligtvis för att dessa genererar flest jobb, och för tillfället är det just sysselsättningen som är Europas största fråga. Vi måste skapa fler jobb.

Banken skötte sig bra i detta hänseende genom att omstrukturera vissa målområden. Banken vände sig i stor utsträckning till små och medelstora företag och hjälpte dem på fötter så fort det gick. Utskottet skulle rekommendera Philip Maystadt att även beakta tre områden där bankens aktiviteter kunde bli mer effektiva eller insynsvänliga.

Det första är att banken bör fokusera ännu mer på de länder som är mest drabbade av krisen och därigenom ytterligare stärka EU:s inre sammanhållning. Det andra är att banken inte bara bör ingå partnerskapsavtal med stora kommersiella banker för att finansiera små och medelstora företag, utan den bör även inkludera regionala banker och sparbanker i partnerskapen, eftersom det är dessa finansinstitut som känner till marknaden bäst. Det tredje området är slutligen att vi anser att det skulle vara ytterst viktigt att de finansinstitut som omfattas av partnerskapet måste överföra minst 20 procent av vinsten från 50 procent av den totala finansiering från Europeiska investeringsbanken, vilket innebär en större procentandel än det som krävs enligt nuvarande avtal.

I stort sett anser vi att Europeiska investeringsbanken lyckades bra och att den fortfarande visar vägen när det gäller att hantera krisen på lämpligt sätt, men ytterligare samordnade ansträngningar krävs för att vi ska kunna göra framsteg tillsammans med Europeiska kommissionen och Europeiska investeringsbanken, i synnerhet när det gäller att skapa jobb.

Karin Kadenbach, *föredragande för yttrandet från utskottet för regional utveckling.* – (DE) Herr talman, herr Rehn! Jag vill först, på utskottet för regional utvecklings vägnar, uttrycka min tacksamhet över betänkandet och jag vill även tacka föredraganden.

Utskottet uppskattar Europeiska investeringsbankens höga kapitalkvot. Vi kan med tillfredsställelse se att den ekonomiska och sociala sammanhållningen och konvergensen, och i synnerhet konvergensspelaren i EU:s sammanhållningspolitik, är en huvudmålsättning för Europeiska investeringsbanken. Vi uppskattar även Europeiska investeringsbankens bidrag till att uppnå konvergensmålen genom att låna ut 21 miljarder euro till konvergensprojekt, vilket motsvarar 41 procent av bankens totala utlåning inom EU.

Jag skulle dessutom vilja framhålla det mervärde som det innebär att genomföra aktiviteter i samarbete med kommissionen, och Europeiska investeringsbankens strategi för att ge ytterligare stöd och hävstångseffekt till interventioner från strukturfonderna.

Jean-Pierre Audy, *för PPE-gruppen.* – (FR) Herr talman! Först vill jag hälsa er, Philip Maystadt, välkommen, och uttrycka min glädje över att träffa er igen, eftersom jag arbetade med en identisk rapport för en tid sedan. Jag vill även hälsa kommissionsledamoten välkommen och tala om för föredraganden och föredragandena från andra grupper att de utträttat ett fantastiskt arbete, och jag vill även hälsa dem välkomna.

Det är beklagansvärt att rådets stol står tom, eftersom Europeiska investeringsbanken är ett mellanstatligt organ. Det är medlemsstaterna som är Europeiska investeringsbankens samarbetspartner. Jag vill dessutom ännu en gång visa min uppskattning för det intresse Philip Maystadt och hans kolleger visar parlamentet i alla dessa frågor.

Först av allt skulle jag vilja tala om tillsyn, vilken är en hjärtefråga för mig eftersom jag anser att Europeiska investeringsbankens uppgifter till sin natur är sådana att de bör utsättas för noggrann kontroll. Nu gör den inte det eftersom den är ett internationellt organ som inte är underkastat nationella revisionsmyndigheter.

Jag har ingivit ett ändringsförslag så att vår europeiska bankmyndighet, som vi hoppas skapa, får ett uppdrag som gör det möjligt för den att utöva lämplig tillsyn. Herr kommissionsledamot! Jag skulle vilja att ni stöder denna idé. Det har sagts mig att medlemsstaterna är emot detta. Medlemsstaterna kommer inte att kunna anförtro uppgifter åt Europeiska investeringsbanken på lång sikt utan att de är säkra på att den står under lämplig tillsyn.

Jag vill avsluta med frågan om investeringar och den roll Europeiska investeringsbanken spelar där. EU investerar inte tillräckligt, och vi vet idag att om vi så talar om sammankoppling av transportnät, energi, höghastighetståg, motorvägar, universitet, vatten, rymden eller hälsan, så måste vi investera mer. Europeiska investeringsbanken har emellertid rätt, det är en bank, och den måste skydda sin trippel A-klassade kreditvärdighet.

Därför föreslår jag att vi i Europa 2020-strategin åtminstone har som målsättning att investera 1 biljon euro. Detta är möjligt, men vi måste ha en investeringsbudget inom EU, och vi måste samarbeta med Europeiska investeringsbanken med hjälp av innovativa instrument. Jag föreslår att EU blir bankens partner, eftersom det skulle skapa bättre synergieffekter mellan unionen och detta instrument, vilket är absolut nödvändigt för Europas framtid.

Cătălin Sorin Ivan, för S&D-gruppen. – (RO) Vi är nog alla överens om att Europeiska investeringsbanken är ett av de europeiska projekt som vi kan beskriva som framgångsrika europeiska projekt. Jag vill även passa på att gratulera banken till att den under en kris ändå har lyckats behålla sin AAA-kreditbetyg, vilket är utmärkt.

Å andra sidan innebär den rådande ekonomiska situationen i Europa dock att Europeiska investeringsbanken måste göra en omfattande granskning av sina uppgifter. Jag vill nämna tre viktiga punkter. Först och främst måste de lån som ges stödja Europa 2020-strategin. För det andra måste de lån som ges användas för att främja storskaliga investeringsprojekt så att Europas ekonomier kan börja fungera igen. Slutligen kan och måste Europeiska investeringsbanken stödja skapandet av en mycket stabilare och mer kraftfull ekonomisk ram för Europa.

Olle Schmidt, för ALDE-gruppen. – Herr talman, herr kommissionsledamot, herr Maystadt! Jag vill rikta ett stort tack till föredraganden för ett intressant och bra betänkande. Från ALDE-gruppen vill vi gärna börja med att berömma banken för ett bra arbete. EIB var både snabbt och resolut när det gällde att agera när finanskrisen slog till med kraft. Banken visade att den klarade av att hantera de stora utmaningar som den ställdes inför när den globala ekonomiska krisen nådde ekonomierna i Europeiska unionen.

Banken ökade penningtillgången och såg till att utlåningsvolymen ökade markant. Detta mildrade finanskrisens nedgång och var viktigt för en någorlunda återhämtning. EIB:s viktiga roll när det gäller att stödja de små och medelstora företagen, vilket nämnts här, bör lyftas fram och kan inte nog poängteras. Genom dessa satsningar har krisen väsentligt kunnat mildras. Småföretagen utgör ju motorn i vår ekonomi. Det är 99 procent av alla våra företag i Europa och sysselsätter 100 miljoner människor.

Att EIB har en strategi för att långsiktigt säkra en hållbar tillväxt inom unionen är givetvis av yttersta vikt, vilket har upprepats – med en grön utveckling, bland annat en satsning i de så kallade TEN-projekten. Ett väl fungerande transeuropeiskt transportnät är en av de viktigaste beståndsdelarna i det europeiska tillväxtinitiativet; vulkanen på Island kanske har lärt oss en del.

Att utjämna skillnaderna i Europa är en annan viktig del av EIB:s arbete. Att EU får stabila och ekonomiskt starkare grannar är till nytta för unionen. I detta sammanhang ser vi EIB:s arbete som särskilt strategiskt viktigt.

Öppenhet, transparens och bedrägeribekämpning är särskilt viktiga ämnesområden. Vi inom den liberala ALDE-gruppen gläder oss åt att EIB faktiskt har efterlevt de rekommendationer som parlamentet har framfört under så många år. Vi tycker att det är mycket bra. Här kan EIB fungera som en öppenhetens fyrbåk för andra EU-institutioner.

Så slutligen till en plump i EIB:s protokoll. Det är mycket nedslående att jämställdheten inom EIB fortfarande är så dålig. Kvinnor är fortfarande kraftigt underrepresenterade, herr Maystadt, bland annat bland EIB:s högre tjänstemän i synnerhet och direktörer och utgör bara ca 20 procent av arbetsstyrkan. På detta område måste

EIB förbättra sig! Det kan vi läsa i *Diversity Strategy* från december 2008. Sammanfattningsvis alltså tre bra punkter och en mindre bra, eller till och med dålig.

Philippe Lamberts, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar, herr Maystadt, kära landsmän! Vi behöver en bank som er. Vi behöver den i en tid då privata banker, precis som industrin, har visat att de arbetar mot allmänhetens intresse och att de inte längre sköter sitt uppdrag att tillhandahålla krediter till samhället. Vi behöver offentliga låneinstrument, och än mer på europeisk nivå. Av det enda skälet anser jag – och vi – att EIB bör få en allt viktigare roll.

Vilken roll tycker ni att ni bör ha? Rollen som katalysator, naturligtvis. En offentlig bank som er kan inte möta alla marknadens behov, men bör fungera som en katalysator: en katalysator som hjälper våra samhällen och ekonomier att förändras, så att de kan möta de två avgörande utmaningarna i vår tid. Dessa är inte bara att lära sig leva inom vår planets fysiska begränsningar – både när det gäller klimatfrågan och när det gäller utarmningen av resurser – utan även att möta den allt större utmaningen med social sammanhållning både inom Europeiska unionen och på planeten som helhet, eftersom ni har ett viktigt uppdrag på utvecklingsområdet.

Utifrån den synvinkeln skulle jag vilja ta upp ett exempel. Om vi tittar på de energiinvesteringar ni finansierade under år 2009 ser vi att tre fjärdedelar gick till 1800- och 1900-talets teknik, och bara en fjärdedel till förnybar energi.

Vårt uppdrag till er, herr Maystadt och EIB, är därför att vända på proportionerna och se till att tre fjärdedelar av era investeringar – och på lång sikt alla investeringar – år 2010 och därefter går mot denna omställning. Jag tror att det är så ni bör spela rollen som katalysator. Ni har ofta varit bäst i klassen, herr Maystadt, och nu ber vi er att se till att EIB också verkligen är bäst i klassen globalt sett.

Ryszard Czarnecki, för ECR-gruppen. – (PL) Herr talman! Först och främst vill jag tacka föredraganden Tamás Deutsch för hans mycket goda arbete. Jag tycker att det är ett väldigt ambitiöst mål att öka utlåningen med det belopp som anges i rapporten. Ur europeiska skattebetalares och europeiska väljares synvinkel tror jag faktiskt att en europeisk investeringspakt i grund och botten bara är viktig eftersom den är en ekonomisk "kran" för små och medelstora företag. Det ökade finansiella åtagandet bör värdesättas, eftersom det är relativt viktigt på detta område. Framför allt i kristider är stöd till denna sektor särskilt värdefullt.

Som representant för Central- och Östeuropa, och som polack, måste jag säga att det är av yttersta vikt för oss att banken stöder omställningen i vår del av Europa och minskar den nuvarande uppdelningen. Det gläder mig även att banken visar ett stort engagemang när det gäller hur man förhåller sig till EU:s medel. Även detta är av indirekt betydelse för oss.

Marta Andreasen, för EFD-gruppen. – (EN) Herr talman! När jag tittar på de projekt som EIB finansierar slås jag av hur många som involverar stora företag, och hur få som involverar de små och medelstora företag som stödet är avsett för. Behöver företag som General Motors, Electrolux och Arcelor Mittal verkligen använda EIB förutom för de mjuka villkor som erbjuds? Och vad har sådana lån gjort för Europas ekonomi? Har de skapat några arbetstillfällen? Nej, de har exporterat arbetstillfällen, ibland till billigare europeiska länder och ibland till länder utanför EU.

Electrolux är ett exempel på en av Europeiska investeringsbankens framgångar. Efter att ha beviljats lån på 250 miljoner euro för kapacitetsförbättringar byggde de nya fabriker i Polen, Rumänien och Ungern. Så fort dessa var färdigställda flyttades produktionen från Storbritannien, vilket ledde till att nära 2 000 arbetstillfällen försvann i Spennymoor i England. Därför tror jag att vi alla kan vara överens om att EIB spelar en mycket viktig roll i den europeiska ekonomin, framför allt när det gäller handelsbalansen: den exporterar våra jobb och importerar arbetslöshet.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Det är glädjande att läsa i den årliga rapporten att Europeiska investeringsbanken (EIB) snabbt bemötte krisen genom att öka de tillgängliga medlen avsevärt. Framför allt utlåning till små och medelstora företag måste förbli en av bankens centrala prioriteringar och där det är möjligt utökas. Det är dock viktigt att se till att affärskvinnorna och -männen i fråga verkligen får lånen.

När det gäller systemet för kontroll och tillsyn stöder jag förslaget om att inrätta en europeisk bankmyndighet. För att denna myndighet ska kunna fungera effektivt krävs dock att den får omfattande befogenheter och behörighet att övervaka banker med gränsöverskridande verksamhet.

När det gäller Europeiska investeringsbankens mål vill jag se ett ökat fokus på verksamheten inom Europa. Det är något som brådskande behövs mot bakgrund av den aktuella finansiella och ekonomiska krisen, och

som dessutom skulle kunna undvika dubbelarbete och intressekonflikter inom Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Herr talman! Jag instämmer med de kolleger som har påpekat vilket utmärkt arbete EIB har gjort.

(EN) Samtidigt som vi berömmar EIB kan vi se en tydlig kontrast till den tråkiga, dystra och omoraliska historien som uppdragats om de privata bankernas extravaganta ersättningspaket och groteska bonusar, och den fullständiga bristen på bolagsstyrning. EIB har, delvis kanske eftersom den, som ordföranden säger, är ansvarig gentemot parlamentet, varit en exakt motsats till detta. Därför bör vi berömma banken för att den har handlat på rätt och lämpligt sätt, och framför allt för att den snabbt reagerade på den ekonomiska krisen.

Han nämnde att banken helt riktigt beslutat att ge särskild uppmärksamhet och stöd till små och medelstora företag, och jag vet att EIB avsatt 300 miljoner euro till små och medelstora i mitt hemland. Men frågan är: når stödet de små och medelstora företagen, och om inte, kan de förklara varför inte? Finns det någon utväg för företag som inte beviljas stöd även om de har till synes goda affärsplaner?

Inte minst i Irland finns dagligen exempel på företag som går i konkurs, och till och med i *The Irish Times* löd i tisdags rubriken "Staten skär ned stödet till företag med 22 miljoner euro". Så än har vi inte klarat oss ur krisen.

Jag vill även fråga följande. Det finns även obekräftade uppgifter om hur privata banker använder pengar som är avsedda för små och medelstora företag för andra verksamheter inom bankerna. Jag vill därför veta: är detta fallet? Kan man konstatera att det är på detta vis, och kan vi i parlamentet i synnerhet göra något för att fastställa om dessa fakta stämmer?

Jens Geier (S&D). – (DE) Herr talman, herr Maystadt, herr Rehn! Först vill jag tacka Tamás Deutsch för hans arbete. Jag vill dock även ta tillfället i akt att understryka hur viktig Europeiska investeringsbanken (EIB) är för Europa och för Europas medborgare, och betona att vi måste använda oss av detta unika institut mer, framför allt i tider av ekonomisk kris.

Ur ett budgetkontrollperspektiv, som i moderna termer även omfattar resultaten och effektiviteten av EU:s program och institutioner, har EIB verkligen förtjänat sitt höga kreditbetyg, framför allt när det gäller politisk pålitlighet. Den skapar verkligt mervärde för Europas folk genom de investeringar som görs i de sex huvudsakliga programmen, alltifrån transeuropeiska nät för att stödja små och medelstora företag och de särskilda programmen såsom projektet för att bekämpa klimatförändringar. Jag är säker på att det kommer att finnas ett brett stöd för detta i Europaparlamentet. Det innebär dock även att parlamentet i framtiden måste utöka sina egna tillsynsförfaranden. Jag tänker då t.ex. på investeringsanslaget.

Slutligen vill jag påpeka ytterligare något som är särskilt viktigt för min grupp, och som är riktat direkt till EIB. Vi välkomnar att EIB har sett över sin linje när det gäller finansiella offshore-centrum. Vi behöver dock även garantier för att inkomster från EIB-medel inte hamnar i denna typ av skatteparadis, eftersom det skulle kunna leda till att EIB förstör det goda rykte och det kreditbetyg den har skaffat sig.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Herr talman! Europeiska investeringsbanken är både en bank och en institution. Som bank får den inte glömma att den är en institution, och som institution får den inte glömma att den är en bank. Den måste därför å ena sidan möta Europeiska unionens krav, utan att försumma sin refinansieringsförmåga, å andra sidan.

Sett ur denna synvinkel har vi inte rätt att ta onödiga risker, framför allt inte vid bankens ingripanden i utvecklingsländer. Det är därför det är viktigt att förorda ett slags avtal mellan Medlemsländerna och Europeiska kommissionen å ena sidan och Europeiska investeringsbanken å andra sidan, där institutionella givare har möjlighet att ingripa i donationerna, samtidigt som Europeiska investeringsbanken i kraft av sin roll kan bevilja lån.

Denna försiktighetsåtgärd skulle skydda oss från de bakslag som Världsbanken för några år sedan fick erfara, då den tvingades skriva av skulder värda 50 miljarder, som inte skulle ha betalats tillbaka. Jag tror att vi kan undvika sådana erfarenheter med den förståndighet som präglar Europeiska investeringsbankens verksamhet, och jag vill uppmuntra banken till att ytterligare utveckla sina ingripanden i utvecklingsländerna, eftersom det fortfarande finns ett visst manöverutrymme där.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Herr talman, herr ordförande för Europeiska investeringsbanken! I EIB:s rapport för budgetåret 2008 framhöll parlamentet att bankens externa verksamhet skulle följa Europeiska unionens allmänna mål.

Därför skulle projektet att finansiera ett kärnkraftverk i Jordanien strida mot grunderna i artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen. Jag citerar; "I sina förbindelser med den övriga världen ska unionen bidra till hållbar utveckling av vår jord".

I februari 2009 kontaktade de jordanska myndigheterna EIB för att söka stöd till sitt kärnkraftsutvecklingsprojekt, vilket framför allt omfattar att bygga ett kärnkraftverk till 2016.

Det är därför med en viss glädje jag nu har fått visshet om att Europeiska investeringsbanken inte beviljade förfrågningen, och att banken anser att dess uppgift är att stödja projekt i Jordanien som syftar till att utveckla vindkraft och solenergi, som är framtidens energikällor för vår planet eftersom de är förnybara.

Kommer man att stå fast vid denna ståndpunkt vid andra förfrågningar om finansiellt stöd till kärnkraftverk?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Herr talman! Stabilitet i Ukraina är ett naturligt mål för alla EU:s medlemsstater, delvis på grund av att Ukraina är en av våra viktigaste och största samarbetspartners. Som vi ser går Ukraina genom en kris. Stabiliteten i Ukrainas budget kommer att vara avgörande för den sociala och politiska situationen och för landets framtid. Ju mer hjälp och politiskt stöd vi ger Ukraina desto mer kommer vi att ha rätt att förvänta oss reformer av den ukrainska ekonomin till fördel för en fri marknad.

Den ekonomiska krisen i Ukraina är inte bara en kris för Ukraina, utan något som rör oss alla. I dagens besvärliga situation i Ukraina blir det tydligt hur mycket vi kan hjälpa. Därför stöder jag makroekonomiskt stöd till Ukraina. Jag tycker att vi i dag måste säga att stödet borde vara större, och att ju större det är, desto större och mer ambitiösa kan våra förväntningar på Ukraina vara.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Herr talman! Utan tvekan har Europeiska investeringsbanken varit en framgång sedan den grundades för 52 år sedan. Den har framför allt varit framgångsrik när det gäller att uppnå och stärka Europeiska unionens mål och att finansiera små och medelstora företag, vilket utgör stöttepelaren för näringslivet i Europeiska unionen och stöttepelaren för de företag som måste hållas vid liv under den nuvarande ekonomiska krisen för att behålla arbetstillfällen och socialt lugn i unionen.

Som vi alla vet tar unionen just nu itu med den grekiska krisen. Självklart vet jag inte om framtidens historiker kommer att kalla den "den grekiska krisen" eller "finanskrisen", eller kanske "den monetära krisen". Vad jag vet är dock att Galileo – om han levte i dag – inte skulle säga att jorden snurrar, utan istället att "jorden springer", eftersom händelserna springer ifrån oss och vi, som Europeiska unionen, måste följa dem och hitta de lösningar som krävs.

Jag tror att alla här anser att vi måste påskynda arbetet att färdigställa en politisk och ekonomisk union om livet ska fungera smidigt i unionen. Jag anser att EIB har kunskapen och den objektiva kapaciteten att göra en större insats och föreslår därför – och jag riktar detta förslag specifikt till Olli Rehn, som jag respekterar högt för med vilken värdighet han hanterar olika frågor – att man bör undersöka möjligheten att EIB medverkar vid framtida bedömningar av medlemsstaternas kreditbetyg.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Herr talman! De föregående talarna har helt riktigt betonat hur viktig Europeiska investeringsbanken (EIB) är. Karin Kadenbach hänvisade t.ex. till bankens stora bidrag till social konvergens. Jag vill sätta in det i ett politiskt sammanhang. Vi ser med oro att högerextrema partier blir allt populärare i allt fler länder. Orsaken till det är att den sociala konvergensen i Europeiska unionen inte fungerar på det sätt som vi alla hade önskat.

Dessa radikala högeranhängare är ofta ulvar i fårakläder, vilket gör att de kan dölja sitt massiva och cyniska förakt för mänskligheten. Mitt avslutande exempel, herr talman – och jag känner till era politiska sympatier – handlar om vad Andreas Mölzer just gjorde. Han höll ett fint litet tal, men efter det kallade han en av sina politiska motståndare – med andra ord mig – för psykopat. Det är samma språk som användes under Hitlers fascism. Det är så här dessa människor arbetar, genom att stämpla sina politiska motståndare som monster. Jag vill be er att vidta nödvändiga åtgärder och vill även be medarbetarna vid EIB att fortsätta sitt arbete, framför allt på området öppenhet. De ska göra vad de gör ännu mer öppet, eftersom det hjälper i kampen mot fascismens nya uppsving.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Herr talman! I och med Europeiska investeringsbankens årsrapport för 2008 firar vi ett jubileum: EIB har nu aktivt bidragit till vår världsdels ekonomiska utveckling under mer än 50 år.

Som en europeisk bank som tillhandahåller långsiktiga lån spelar den en avgörande roll i arbetet med att bekämpa den kris vi nu upplever. Banken förtjänar ett erkännande för den lyhördhet den har uppvisat sedan hösten 2008. Bara under år 2008 betalade EIB ut 10 miljarder euro mer än beräknat.

Som ledamot av Europaparlamentets utskott för regional utveckling och utskottet för ekonomi och valutafrågor är jag särskilt intresserad av EIB:s stöd till EU:s små och medelstora företag. Jag anser att det är ytterst viktigt att vi fortsätter att utveckla initiativ som Jeremie. Företag behöver eget kapital, riskkapital, garantier, lån och den tekniska hjälp som Jeremie föreslår. För ett år sedan lanserade Auvergne-regionen – en del av min "Euro-valkrets" och som Jean-Pierre Audy, som är här, känner väl till – denna stödmekanism för små och medelstora företag. Stödet omfattar 25 miljoner euro, varav 18 miljoner euro kommer från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), och syftar till att hjälpa småföretag, främja innovation och bidra till att lösa krisen.

Jag är glad över detta konstruktiva samarbete mellan EIB, Europeiska investeringsfonden och våra lokala myndigheter. Herr Maystadt! Jag är övertygad om att vi måste fortsätta på samma linje.

Thijs Berman (S&D). – (EN) Herr talman! Inom EU år 2008 reagerade EIB snabbt och korrekt på finanskrisen genom att öka sitt kapital och nästan fördubbla investeringarna och utbetalningarna jämfört med tidigare år, framför allt till små och medelstora företag. Inom ramen för EIB:s externa mandat har EIB dock inte vidtagit konjunkturella åtgärder lika akut i utvecklingsländer. EIB minskade till och med sina investeringar avsevärt i AVS-länderna, Asien och Latinamerika. Årsrapporten är ett smärtsamt bevis på att EIB för utvecklingsländernas del har reagerat alldeles för långsamt på krisen.

EIB:s huvuduppgift som offentligt finansinstitut i utvecklingsländer ska inte bara vara att investera i tung infrastruktur. En annan lika viktig fråga är att tillhandahålla kapital när brist råder och att stödja marknader där privata banker är ovilliga att göra det. Inom ramen för EIB:s mandat bör banken investera mer i finansiella tjänster och erbjuda bättre tillgång till lån och sparande för medborgare och små och medelstora företag. Det leder till hållbar tillväxt här och i utvecklingsländer.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Herr talman, mina damer och herrar! Innan jag välkomnar ordförande Maystadt till Europaparlamentet och innan jag gratulerar honom till Europeiska investeringsbankens framgångar och dess ambitiösa affärsplan vill jag uttrycka min avsky med anledning av det hemska brandbombsattentatet mot tre av mina landsmän på deras arbetsplats i Aten i går och framföra mitt djupa deltagande till deras familjer.

Den nuvarande ekonomiska krisen har utan tvivel framhävt det viktiga arbete som utförs av Europeiska investeringsbanken (EIB). Ytterligare ekonomiskt stöd av EIB har möjliggjort snabba utbetalningar och bidragit till att stödja realekonomin, framför allt genom att skydda viktiga projekt och stödja livskraftiga åtaganden i dessa ovanligt svåra tider.

EIB har också spelat en viktig nyckelroll i kärnprogrammet om konkurrenskraft i EU, där EIB genom initiativen Jaspers och Jeremie har främjat instrument för att ge ytterligare väsentligt stöd till nyskapande.

Europeiska investeringsbankens roll blir allt viktigare, inte bara inom ramen för sammanhållningsmålen utan också vid genomförandet av Europa 2020-strategin. Man förväntar sig att de intelligenta finansiella instrument som EIB ständigt utvecklar och det nyare europeiska energiinvesteringsprogrammet på lokal nivå eller Elenainitiativet utgöra ett avgörande bidrag till sysselsättningen genom viktiga investeringar i sektorer som hållbarhet och säkerhet för energitillförseln, som har en direkt inverkan på den lokala ekonomiska utvecklingen och på en förbättring av våra medborgares livskvalitet.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) President Adamkus! Sedan Europa drabbades av den finansiella och ekonomiska krisen har stödet från Europeiska investeringsbanken till små och medelstora företag blivit särskilt nödvändigt. Jag ser positivt på det beslut som togs av banken 2008 att anslå 42 procent mer lån än föregående år till små och medelstora företag, eftersom de utgör 99 procent av alla företag i EU och sysselsätter mer än 100 miljoner människor. Med tanke på att den ekonomiska krisen ännu inte är över och att nivån för arbetslösheten fortfarande stiger måste vi se till att Europeiska investeringsbanken ytterligare ökar lånemöjligheterna för de små och medelstora företagen, förbättrar tillgången till kapital och förenklar de komplicerade byråkratiska reglerna så att projekt kan finansieras snabbare och effektivare, framför allt i de medlemsstater och sektorer som har lidit mest av krisen. Samtidigt med det stöd till företagen som jag har nämnt bör EIB också fortsätta att ägna stor uppmärksamhet åt att finansiera utvecklandet av en hållbar, konkurrenskraftig och säker infrastruktur för energi och en enhetlig infrastruktur för transportsektorn.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Herr talman! Om vi inte hade Europeiska investeringsbanken skulle vi nu ha ett desperat behov av att inrätta en sådan. Jag välkomnar förslaget att i hög grad öka antalet lån och jag stöder också bankens roll för att hjälpa utvecklingsländerna utanför EU.

Jag anser emellertid att vi slösar bort denna värdefulla resurs genom att inte utnyttja bankens expertis i den alltmer omfattande finanskrisen. Vi är i trängande behov av en europeisk mekanism för ekonomisk stabilitet. Genom att inrätta en förvaltningsfond, enligt förslaget från Europeiska socialdemokratiska partiet, skulle vi se till att medlemsstater som ansätts av samvetlös spekulanter kan få stöd utan att direkt vända sig till skattebetalarna och vi skulle säkra mindre spread. Detta skulle tydligt visa marknaden – framför allt de samvetlösa spekulanterna – att vi inte är beredda att tillåta att någon medlemsstat nedmonteras och fördärvas, vilket just nu händer Grekland och troligen kommer att hända andra medlemsstater, inte minst mitt eget land, Irland.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Mot bakgrund av krisen har EIB snabbt lyckats ändra sina prioritering när det gäller att bevilja lån för att ge stöd till de små och medelstora företagen, som är mest utsatta för de risker som har utlösts av krisen och de ökade lånekostnaderna. Det är viktigt för oss att se i vilken utsträckning banken kan erbjuda samfinansiering för projekt som finansieras genom strukturfonderna i medlemsstaterna i öster. Som ni vet har många små och medelstora företag och lokala myndigheter haft stora svårigheter att få tillgång till EU-medel som det saknas samfinansiering för på finansmarknaden och hos bankerna.

Jag anser att bankens verksamhet under den närmaste perioden måste inriktas på länder som har drabbats hårt av krisen och som inte lyckas rivstarta sina ekonomier, för att stödja sammanhållningen och förhindra den pågående ekonomiska och sociala nedgången.

Europeiska investeringsbanken har en särskild plats i den finansiella mekanism som är tillgänglig för EU för att åter få fart på den ekonomiska tillväxten. Därför stöder jag rekommendationen att EU, som rättslig enhet, tillsammans med medlemsstaterna ska kunna bli aktieägare i banken, vilket skulle bidra till att stärka samarbetet.

Talmannen. – Jag ska under en halv minut ge ordet till Andreas Mölzer, som ansåg att en annan ledamot anspelade på honom i ett anförande.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Jag vill göra ett personligt uttalande enligt artikel 151 i arbetsordningen, efter de allvarliga anklagelser som Hans-Peter Martin riktade mot mig i sitt anförande.

Jag måste påpeka att jag inte vill ha något att göra med denne parlamentsledamot. Hans politiska strategi är att kritisera sina kolleger, att kritisera hela parlamentet i media och att påstå att tjänstemännen i parlamentet är lata, slöa och odugliga. Jag vill inte tala med en man som använder sig av samma metoder som underrättelsetjänsten, t.ex. nyckelhålskameror, miniatyrkameror och annan underrättelseutrustning för att spionera på människor. Jag har inte talat med honom i dag och kommer inte att göra det i framtiden. Jag vill inte ha något att göra med en sådan människa. Jag förkastar Hans-Peter Martins påstående och anser att han bör ta tillbaka det.

Talmannen. – Herr Mölzer! Era ord har registrerats i det fullständiga referatet av dagens sammanträde.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Jag måste börja med att gratulera Europeiska investeringsbanken för de ansträngningar den har gjort för att uppnå gemenskapsmålen. Denna institution har spelat och fortsätter att spela en avgörande roll under den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen.

Konvergensmålet får ett stort stöd från de struktur- och sammanhållningsfonderna eftersom det är ett av bankens huvudmål. Med hjälp av 21 miljarder euro, ungefär 41 procent av den totala summan av EIB-lån i EU har man finansierat lån till projekt med tanke på detta mål. Jag anser att fattiga områden inte kan utvecklas förrän man har skapat infrastruktur som ger tillgänglighet samt den rätta sociala och utbildningsmässiga infrastrukturen, grundad på de gemensamma normerna för alla EU-medborgare.

Därför uppmuntrar jag Europeiska investeringsbanken att fortsätta de åtgärder som syftar till att främja ekonomisk och social sammanhållning i EU och åtgärder för att bekämpa den finansiella krisen genom att öka...

(Talmannen avbröt talaren.)

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Europeiska investeringsbanken spelar en viktig roll för att öka konvergensnivån i hela EU, ett nödvändigt bidrag under den ekonomiska recession som har slagit hårt mot investeringarna, framför allt inom den offentliga infrastrukturen.

Jag anser att EIB har reagerat mycket snabbt på de utmaningar som krisen har medfört, till exempel genom att bevilja finansiering till Rumänien på totalt nästan 1,5 miljard euro för 2009. Genom dessa lån framhävs den mångsidiga omfattningen av bankens engagemang för att påskynda processen att överbrygga utvecklingsklyftorna under perioden efter anslutningen.

Som mina kolleger har påpekat ska en betydande del av lånen användas för att stödja små och medelstora företag. Jag anser att förbättrandet av dessa företags tillgång till kapital kan spela en nyckelroll för att få fart på den europeiska ekonomin och bekämpa arbetslösheten. I detta avseende vore det ändamålsenligt om utvärderingen utfördes varje år om tillgängligheten och effektiviteten av dessa lån för att garantera större öppenhet när det gäller deras slutdestination och för att förbättra den administrativa processen.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) herr talman! Vi bör välkomna den viktiga roll som Europeiska investeringsbanken spelar för att återuppbygga våra ekonomier i de svåra tider som de flesta av våra länder står inför. Mitt land Litauen är ett bra exempel på detta. EIB spelar en roll i det nationella stimulanspaketet, framför allt när det gäller att förstärka finansieringen för små och medelstora företag, men också för att finansiera projekt som handlar om förnybar energi och transport.

Jag vill ändå uppmana de europeiska regeringarna att ge EIB avsevärt större utlåningskapacitet till våra grannar, framför allt till dem i öster som också lider av verkningarna av krisen och som är i stort behov av lån och investeringar. Framför allt behövs det investeringar inom de tunga sektorerna, t.ex. transport, miljö och sist men inte minst energi. Den sista är särskilt viktig, framför allt med tanke på energiinfrastrukturproblem som...

(Talmannen avbröt talaren.)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Herr talman! Även jag vill förena mig med dem som riktar ett varmt tack till Philippe Maystadt och Europeiska investeringsbanken och även till Tamás Deutsch som har utarbetat betänkandet.

Två målsättningar har kunnat urskiljas under debatten: Först och främst utveckling och för det andra stabilisering eller tvärtom – ordningen är inte viktig. Inom EU och dess medlemsstater tänker vi framför allt på utvecklingen inom området för sammanhållning. Jag vill framför allt betona den roll som EU kan spela genom att finansiera sektorn för små och medelstora företag. I Lissabonagendan har vi redan sagt att det inte kommer att bli möjligt att utveckla sammanhållningen utan sektorn för små och medelstora företag och utan regionalt samarbete.

Vi har länder utanför unionen som är grannar till EU, de östra partnerskapsländerna, där det utan Europeiska investeringsbankens hjälp – både Paweł Robert Kowal och Laima Liucija Andrikiienė talade om detta – inte kommer att bli möjligt...

(Talmannen avbröt talaren.)

Paul Rübig (PPE). – (DE) Herr talman, herr Maystadt! Det vore intressant att veta vilken effekt diskussionen om Basel III har på banken och framför allt på Europeiska investeringsfonden (EIF). Anser ni att vi har den nödvändiga kreditvärdigheten för att ge ett effektivt stöd i en ekonomisk kris eller anser ni att vår kreditvärdighet måste förbättras? Vilka möjligheter ser ni i framtiden för att göra mer riskkapital tillgängligt i kriser som den vi just nu upplever? Stödet från EIF är av stor betydelse, framför allt för små och medelstora företag i svåra tider.

Jag vill tacka Europeiska investeringsbanken (EIB) för dess framgångsrika samarbete med EIF och för att den har gjort stora framsteg när det gäller att inrikta sig på små och medelstora företag och framför allt på de transeuropeiska näten.

Philippe Maystadt, Europeiska investeringsbankens ordförande. – (FR) Herr talman! Jag vill tacka alla talare för deras kommentarer. Naturligtvis förtjänar vissa av de frågor som har tagits upp här i dag att diskuteras mer ingående. Jag kan bara lämna några svar här och jag kommer att skilja mellan å ena sidan frågor som gäller våra verksamhetsprioriteringar och å den andra de som handlar mer om tillsyn och förvaltning.

När det gäller våra verksamhetsprioriteringar har många av er uppmärksammat en, det vill säga det stöd som bör ges till små och medelstora företag. Enikő Győri och framför allt Olle Schmidt har betonat detta. Jag anser att de har helt rätt när de betonar vikten av stöd till de små och medelstora företagen.

Som ni säkert vet lanserade vi 2008 en ny produkt för lån till banker avsedda för små och medelstora företag, vilket gör det möjligt för oss att mer effektivt övervaka användningen av de medel vi lånar ut. Sålunda kan jag meddela er att vi, från och med sista kvartalet 2008 till slutet av 2009, undertecknade lån till ett värde av 21 miljarder euro, av vilka 16 miljarder euro redan har använts. Vid slutet av förra året hade dessutom mer än 90 procent av dessa medel redan lånats ut till små och medelstora företag.

Jag anser därför att vi kan ge betydande stöd på detta sätt genom att vi som intermediärer använder affärsbanker och, som Enikő Győri betonade, inte bara traditionella affärsbanker utan också regionala banker och sparbanker. Vi har diversifierat omfånget av våra intermediärer.

Vi försöker också arbeta i nära samverkan med vårt dotterbolag, Europeiska investeringsfonden, genom kombinerade aktioner, eftersom man genom denna fond kan ge garantier för den låneportfölj som beviljas de små och medelstora företagen. Sophie Auconie gav ett mycket specifikt exempel på detta deltagande och jag är tacksam för hennes stödjande ord i denna fråga.

Den andra verksamhetsprioriteten som fängade ert intresse är naturligtvis konvergensen och jag kan bekräfta att Europeiska investeringsbanken strävar att ytterligare öka sin verksamhet i de så kallade konvergensregionerna. Sålunda ser ni att vår utlåningsvolym 2009 växte mer i de nya medlemsstaterna än i de gamla. Detta är en del av vår beslutsamma ansträngning att försöka hjälpa till att minska klyftan mellan medlemsstaterna eftersom detta faktiskt är innebörden i begreppet konvergens.

I detta sammanhang är det, som Karin Kadenbach och framför allt Ryszard Czarnecki underströk, viktigt att ha ett gott samarbete med kommissionen när det gäller användningen av strukturfonderna, och jag kan säga er att det verkligen är fallet.

Dessutom har vi tillsammans med kommissionen slutfört flera gemensamma program: Jaspers, för att ge tekniskt stöd åt att utarbeta projekt som kan beviljas stöd från strukturfonderna, Jeremie, som är en idé som ursprungligen är avsedd att förvandla strukturfonderna till finansinstrument med roterande egenskaper (vi kan använda samma belopp flera gånger) och slutligen Jessica, som är samma idé om användningen av strukturfonderna för finansiering inom området för stadsförnyelse.

Den tredje verksamhetsprioriteringen är energi och kampen mot klimatförändringarna. Vi kanske får möjlighet att diskutera detta mer i detalj, men jag kan försäkra er att tanken är att lägga mer tonvikt på förnybara energikällor och energieffektivitet, i enlighet med den strategi som har antagits på EU-nivå.

Philippe Lamberts citerade siffror för perioden 2002–2008, men om ni tittar på de senaste siffrorna, framför allt de från 2009, ser ni att andelen håller på att bli den omvända, eftersom vi 2009 finansierade projekt för förnybar energi till ett värde av mer än 4 miljarder euro, vilket utgör mer än 70 procent av vår finansiering för elproduktion.

Avsikten är alltså att gå vidare med denna omsvängning av andelen genom att tillhandahålla mer finansiering till förnybara energikällor. I detta sammanhang vill jag tacka Georgios Stavrakakis för att han i sitt tal nämnde Elenaprogrammet, som även det är ett program i samarbete med kommissionen för att ge tekniskt stöd inom området för energieffektivitet.

Om energi vill jag dessutom säga till Malika Benarab-Attou att vi respekterar varje medlemsstats val av policymix. Om en medlemsstat beslutar att använda kärnenergi har inte EIB befogenhet att motsätta sig detta, men jag bekräftar att vi i fallet Jordanien endast diskuterar finansieringen av förnybara energikällor.

Jag ska nu i korthet ta upp några frågor om tillsyn och förvaltning. När det gäller tillsyn har Jean-Pierre Audy gått igenom detta och han känner till vår ståndpunkt. Vi är helt öppna och är redan i stor utsträckning kontrollerade av ett oberoende revisionsutskott, Europeiska revisionsrätten, när vi använder EU-budgeten, av Olaf och av Europeiska ombudsmannen. Jag anser att vi redan är det mest kontrollerade internationella finansinstitutet.

Jag erkänner sålunda att det kunde vara användbart att ha banktillsyn och vi är därför helt öppna för förslag om detta ämne, framför allt via den nya europeiska bankmyndigheten.

När det gäller Basel III vill jag helt enkelt säga till Paul Rübig att vi följer arbetet på nära håll. Det är för tidigt att yttra sig om den verkan detta skulle kunna ha, eftersom vi bara befinner oss på samrådsstadiet när det gäller Basel III och parametrarna ännu inte har bestämts.

När det gäller finansiella offshore-centrum vill jag säga till Jens Geier att vi är mycket intresserade av detta. Om han vill kan vi förklara vår nya politik mer i detalj, men huvudavsikten är att förhindra skatteflykt när finansiella offshore-centrum används.

Slutligen en specifik fråga som togs upp av Olle Schmidt. Han har rätt. Vi har fortfarande några framsteg att göra för att uppnå jämställdhet. Den siffra som han nämnde gäller bara högre tjänstemän. Det är sant att vi har för få kvinnor bland EIB:s högre tjänstemän. Vi har genomfört en handlingsplan och vi hoppas rätta till detta förhållande inom de närmaste åren, men jag försäkrar honom om vår vilja i detta avseende. Vi vill förbättra en situation som, enligt nuvarande förhållanden, verkligen är oacceptabel.

Olli Rehn, kommissionen. – (FI) Herr talman, ärade ledamöter! Jag vill tacka er för en mycket professionell och konstruktiv debatt och Tamás Deutsch för hans utmärkta betänkande.

Jag vill säga tre saker om denna fråga. Först och främst är jag säker på att denna debatt och detta betänkande kommer att utgöra en god grund för ett snabbt antagande av Europeiska investeringsbankens externa mandat. Detta är viktigt för att vi ska kunna se till att vi på ett effektivt sätt genomför EU:s gemensamma mål inom utrikespolitiken och utvecklingssamarbetet.

För det andra är Europeiska investeringsbanken en mycket viktig partner till Europeiska kommissionen, framför allt om vi ska uppnå målen för Europa 2020, särskilt inom områdena för hållbar tillväxt och sysselsättning. EIB har nycklarna till utvecklingen av infrastrukturen, nyskapandet och de små företagen och vi samarbetar nära och smidigt med detta.

Många av er har naturligt nog hänvisat till situationen i Grekland. I går sände jag på uppdrag av kommissionen vårt deltagande till släktingar och vänner till dem som förlorade livet i Aten på grund av våldet. Våldsamma debatter ingår i demokratin, men våld kan aldrig tolereras och det måste finnas en mycket sträng gräns för uppträdande av detta slag.

Kommissionen har aktivt engagerat sig för att bygga upp ett stabiliseringsprogram för den grekiska ekonomin och antagandet av ett mycket stort ekonomiskt räddningspaket för att stödja den ekonomiska stabiliteten i hela euroområdet och för att säkerställa stabiliteten för den grekiska ekonomin. I slutet av förra veckan lade vi inför Eurogruppen fram ett mycket stort räddningspaket och ett stabiliseringsprogram som totalt uppgår till 110 miljarder euro. Finansministrarna i Eurogruppen fattade ett beslut i söndags med hänvisning till ett förslag från kommissionen, ECB och Internationella valutafonden. Det var ett svårt, men samtidigt nödvändigt och ansvarsfullt beslut. Nu är det mycket viktigt att alla de nationella parlamenten snart fattar sina beslut. För min del förlitar jag mig på ert stöd för att uppnå detta mål.

Det handlar inte bara om Grekland utan om stabiliteten i hela euroområdets ekonomi. Det är viktigt att stoppa eldsvådan i Grekland innan den utvecklar sig till en löpeld som sprider sig i hela Europa. Jag är säker på att vi kan göra detta, men det innebär att vi måste agera ansvarsfullt. Nu är det inte tid att ta hem popularitetspoäng: Det är en tid för ansvarsfull och beslutsam handling. Euron är inte bara en teknisk anordning: Den är kanske EU:s viktigaste gemensamma politiska projekt.

Tamás Deutsch, föredragande. – (HU) Herr talman, ordförande Maystadt, kommissionsledamot Rehn! Låt mig framföra mitt tack till mina kolleger, till ordföranden och till kommissionsledamoten för denna värdefulla debatt.

Låt mig, innan vi röstar, göra tre anmärkningar efter flera månader av grundligt och enligt min åsikt värdefullt förberedelsearbete. Som Montecuccoli sade för flera hundra år sedan krävs det pengar, pengar och åter pengar för att utkämpa ett framgångsrikt krig. Det står klart att vi, för att lösa de ekonomiska problem som berör oss alla, behöver nya arbetstillfällen, nya arbetstillfällen och ännu fler nya arbetstillfällen. Det är viktigt att Europeiska investeringsbanken alltid har betraktat detta som ett viktigt mål och genom dagens debatt känner vi oss alla övertygade om att den kommer att fortsätta att arbeta i partnerskap med Europaparlamentet, kommissionen och rådet för att sträva mot dessa mål.

Jag anser att de anmärkningar från kolleger som uppmanar Europeiska investeringsbanken att ägna mer uppmärksamhet åt de medlemsstater som är mest berörda av krisen är viktiga. Jag anser att vi också i detta avseende slår in öppna dörrar.

Sist men inte minst anser jag, när det gäller Europeiska investeringsbankens externa mandat, att de anmärkningar också är viktiga som har framförts under plenardebatten där man betonar vikten av att ge stöd och kredit till de europeiska länder som gränsar till EU. Ukraina nämndes liksom Balkanregionerna. Jag håller med. Låt mig till sist vid slutet av debatten nämna två herrar vid namn. Vid sådana tillfällen är det ofta institutionscheferna som tar emot berömmet. Jag vill naturligtvis gratulera ordförande Maystadt till det arbete han hittills har gjort, men låt mig också tacka Dominique de Crayencour och Manuel Castro Brito, som har varit utmärkta medarbetare i Europaparlamentet, för deras arbete. Sist men inte minst vill jag tacka mina kolleger för deras samarbete. Det har varit en gemensam ansträngning och vi delar även framgången.

Talmannen. – Hans-Peter Martin har bett om ordet på grund av personliga anspelningar. Hans landsman Andreas Mölzer anspelade på Hans-Peter Martin, på hans förflutna och hans uppträdande och enligt artikel 151 har han därför rätt att svara.

Dessa anföranden om personliga anspelningar kan inte förvandlas till en pingpongmatch som innebär att en person anspelar på den andre och den andre anspelar på den förste. Efter Hans-Peter Martins anförande kommer jag därför att betrakta denna sak som helt avslutad. Hans-Peter Martin kommer att få en minut för att tala och jag ber honom hålla sig noga till artikel 151 och meddelar honom att jag efter exakt en minut kommer att avbryta honom.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Herr talman! Det är ledsamt att jag måste ta upp detta under plenarsammanträdet. Jag måste meddela er att det som Andreas Mölzer sade är osant. På vägen hit in kallade han mig faktiskt för psykopat. Under de senaste åren har han ofta sagt till mig att jag borde träffa en psykiater. Det är så radikala högerpolitiker arbetar. Förra året sade ledaren för den socialdemokratiska gruppen: "Jag anser att Hein-Christian Strache är nazist". Detta är den man vars parti Andreas Mölzer tillhör och som han samarbetar mycket nära med.

Mot bakgrund av det vi upprepade gånger har upplevt här anser jag att vi inte bara bör diskutera den ekonomiska krisen, finanskrisen och det som nu kan kallas ett krig om pengar. Vi bör också hantera den farliga ökningen av högerextremism. Om ni, herr talman, med ert politiska förflutna, satt här i den bakre delen av kammaren skulle ni känna igen de farliga tendenser som än en gång visar sig i Ungern, i Österrike och på andra håll. Detta måste stoppas innan det blir ohanterligt.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 11.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Europeiska investeringsbanken spelar en mycket viktig roll för de små och medelstora företag som försöker överleva den nuvarande ekonomiska krisen. Små och medelstora företag står för 70 procent av sysselsättningen i EU och därför spelar de en central roll för den europeiska ekonomins sätt att fungera.

Den största svårighet som dessa företag för närvarande står inför är att få tillgång till finansiering och kapital. EIB:s centrala roll för att ge stöd till små och medelstora företag måste välkomnas och banken bör stödjas i sina ansträngningar. För perioden 2008–2011 har 30 miljarder euro öronmärkts för de små och medelstora företagen och över 50 000 företag i EU tog emot EIB-finansiering 2009.

Jag välkomnar rekommendationerna i betänkandet när det gäller att förbättra öppenheten i systemet varigenom tillhandahålls genom EIB:s finansiella intermediärer. De finansiella intermediärerna måste överföra dessa lån till de små företagen. Bankens övervakningssystem för dessa lån måste förbättras för att garantera effektiviteten hos dessa lån.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Jag uppskattar i hög grad det fortsatta stöd som EIB har gett till Irland under den ekonomiska krisen. EIB har på ett beundransvärt sätt reagerat på de allvarliga likviditetsbegränsningarna och de snäva kreditvillkor som resulterar i allvarliga problem när det gäller att finansiera de små och medelstora företagen och bristande förtroende för de finansiella marknaderna. EIB har också spelat en viktig roll i den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, framför allt när det gäller den förstärkta finansieringen av små och medelstora företag, energi från förnybara energikällor och ren transport. Det är mycket viktigt att EIB tillämpar en utlåningspolitik med större risktagande till förmån för små och medelstora företag för att förbättra deras tillgång till kapital för projekt som innebär risktagande. Förra året försåg EIB Irland med 1,02 miljarder euro för sex transaktioner, den högsta nivå som någonsin har uppnåtts i Irland. Jag välkomnar att banker som agerar som intermediärer enligt avtal är skyldiga att till små och medelstora företag låna ut minst

dubbelt så mycket pengar som de får i lån från EIB för att garantera att en del av deras vinster från EIB:s finansiering kommer de små och medelstora företagen till godo. Emellertid krävs det noggrann tillsyn av denna förordning, eftersom många små och medelstora företag i Irland kämpar för att låna från irländska banker för att få EIB-lån.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Europeiska investeringsbanken firade sitt femtioårsjubileum 2008. Under hela denna period har den avsevärt bidragit till utvecklingen av integrationen, en balanserad och hållbar utveckling och ekonomisk och social sammanhållning genom att stödja investeringsprojekt i Europa och låna ut pengar till de offentliga och privata sektorerna med hjälp av finansmarknaderna och sina egna medel. År 2008 inleddes också den världsomspännande finansiella och ekonomiska kris som ödelade den europeiska ekonomin. På grund av bankernas begränsade likviditet, strängare utlåningspolitik och kapitalbegränsningar räddade Europeiska investeringsbanken många hotade investeringar och projekt. Genom att reagera på krisen ökade EIB avsevärt sin utlåningsvolym till företag 2008. Detta var synnerligen viktigt, särskilt för sektorn för små och medelstora företag, som drabbades ovanligt hårt av krisen. Eftersom de ofta stod inför stränga restriktioner när det gällde tillgången till kapital från banker som var överhopade av problem var EIB deras enda hopp. Den positiva roll som har spelats av EIB under krisen är obestridlig. Det är emellertid värt att tänka på hur de resurser som står till bankens förfogande skulle kunna användas ännu bättre. Bästa sättet att åstadkomma detta är att förenkla den komplicerade byråkratin och skapa tydliga förfaranden.

4. Omfattande grymheter i Jos, Nigeria i januari och mars (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är kommissionens uttalande om de omfattande grymheterna i Jos, Nigeria i januari och mars.

Olli Rehn, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Med stor sorg har vi fått veta att före detta presidenten Umaru Musa Yar'Adua dog i går kväll. Han bidrog i hög grad till det politiska och demokratiska livet i Nigeria och bidrog genom sin politik framför allt till stabiliteten, framför allt i subregionen Västafrika.

Enligt konstitutionen blir den tillförordnade presidenten Goodluck Jonathan automatiskt den verkliga presidenten. Vi antar att han inom kort, möjligen i kväll, kommer att avlägga eden inför Nigerias högste domare. Han kommer förmodligen i sin tur att välja en vice president från landets norra del, vilket ger anledning till nya spekulationer om det politiska läget i Nigeria.

EU har varit en engagerad partner till Nigeria och har fortsatt att ge ett starkt och konstruktivt stöd under de senaste månaderna av politisk osäkerhet. De våldsamma konflikterna i Jos och omgivande byar i januari och mars i år, då man rapporterar att hundratals medborgare har massakrerats eller skadats allvarligt, har varit särskilt förödande. Tusentals människor har förlorat sina hem och befinner sig nu i läger.

Jag delar helt den oro som uttrycks av ledamöterna om de omfattande grymheterna i Jos och jag vill försäkra er att de har utlöst en bestämd reaktion från EU.

När nyheten kom ut om händelserna i januari och mars tog kommissionen omedelbart kontakt med Internationella röda korset i Nigeria och andra lokala organisationer, som bekräftade att de humanitära behoven för de flesta offren hade tillgodosetts och att sjukhusen kunde klara av tillströmningen av skadade. EU var bland de första av Nigerias internationella partner som offentliggjorde sin åsikt om våldet.

I januari utfärdade den vice ordföranden/höga representanten Catherine Ashton gemensamt med Hillary Clinton, David Miliband och Bernard Kouchner ett uttalande där de uttryckte sitt djupa beklagande över våldet och den tragiska förlusten av människoliv. Alla parter uppmanades att visa återhållsamhet och sträva efter fredliga sätt att lösa oenigheterna samt uppmanade den federala regeringen att ställa våldsverkarna inför rätta. EU utfärdade ytterligare förklaringar om Nigeria i februari och mars. Man överlämnade en diplomatisk demarsch till det nigerianska utrikesdepartementet för att uttrycka sitt fördömande över de senaste våldsutbrotten.

EU krävde att Nigerias federala regering skulle leda en fullständig undersökning av orsakerna till det senaste våldet och ställa våldsverkarna inför rätta. Under de senaste 10 åren har över 14 000 människor dött i Nigeria och över tre miljoner människor har fördrivits på grund av de våldsamma konflikterna.

Det är inte möjligt att betrakta de muslimska eller de kristna samhällena som vare sig angripas eller offer, eftersom de tyvärr historiskt sett har haft båda rollerna. Det är emellertid tydligt att konflikten alltid innefattar mycket fattiga människor. Konflikter som uppges vara religiöst motiverade utlöses ofta av andra orsaker,

däribland konflikter mellan traditionella styrande, strider om land eller resurser mellan samhällena, politiska inbördes strider och spänningar mellan statliga och federala myndigheter. Genom religiösa skillnader underblåses och förstoras befintliga skillnader, vilket leder till mer omfattande stridigheter.

De åtgärder som har vidtagits av EU i Nigeria är en kombination av diplomati och långsiktigt utvecklingssamarbete. I enlighet med EUF stöder vi utvecklingssamarbetet i Nigeria. De två viktigaste sektorerna är fred och säkerhet samt förvaltning och mänskliga rättigheter. Vi främjar också aktivt fred och säkerhet genom att föra en regelbunden politik dialog med Nigeria enligt Cotonouavtalet och vi håller en regelbunden dialog med Nigeria om mänskliga rättigheter och demokratiska principer, däribland etnisk, religiös och rasistisk diskriminering.

Slutligen anser jag att det är viktigt att vi förblir uppmärksamma på frågan om återkommande våld mellan folkgrupperna i Nigeria. Jag föreslår att denna fråga ska prioriteras för en dialog vid nästa ministermöte i höst detta år mellan EU och Nigeria.

Gay Mitchell, för PPE-gruppen. – (EN) Herr talman! Tillåt mig tillsammans med kommissionsledamoten uttrycka min sympati för det nigerianska folket med anledning av president Umaru Yar'Aduas död.

De senaste våldsutbrotten i Nigeria är symboliska för ett större problem som landet står inför. De händelser som har ägt rum i Jos, en stad som har en våldshistoria, är mycket alarmerande. Staden ligger i en skärningspunkt mellan den muslimska norra och den kristna södra delen, något som har fått många att anse att händelserna endast beror på religiöst hat.

I vårt gemensamma förslag till resolution har vi krävt en mer omfattande undersökning av de bakomliggande orsakerna till konflikten. Eftersom jag kommer från Irland vet jag att människor alltför länge talade om konflikten på Nordirland som en konflikt mellan katoliker och protestanter, medan det i själva verket var något mycket mer komplicerat och det fanns många allvarigare frågor, inklusive frågor om medborgerliga rättigheter i botten av problemet.

Det är absolut nödvändigt att vi undviker förenklade påståenden om att dessa avskyvärda mord bara är ett resultat av religiöst hat. Det finns sociala, politiska och ekonomiska faktorer som måste övervägas innan vi kan dra några slutsatser. Den etniska rivaliteten mellan hausa- och beromfolken måste också anses vara en faktor i våldet. Dödandet är detsamma när det gäller metoder och följder som i de tidigare konflikterna 2001, 2004 och 2008. Våld har i det förflutna använts för att lösa meningsskiljaktigheter och har åter triumferat över användningen av dialog.

Det är en mycket stor besvikelse att en så stor del av befolkningen i ett land som Nigeria, som är världens åttonde största producent av olja, lever under fattigdomsgränsen. Det är bara genom att säkerställa fred och säkerhet, demokrati och politisk stabilitet som Nigeria kan resa sig ur fattigdomen och skapa ett välstånd och en social rättvisa som kommer att leda folket bort från våld som ett sätt att lösa konflikter.

Jag uppmanar kommissionen att fortsätta dialogen med Nigeria i enlighet med Cotonouavtalet för att undersöka de bakomliggande orsakerna till denna konflikt och för att ge allt det stöd som krävs för att se till att dessa grymheter inte upprepas.

Thijs Berman, för S&D-gruppen. – (EN) Herr talman! S&D-gruppen förenar sig med kommissionsledamot Olli Rehn för att uttrycka vårt beklagande med anledning av den nigerianske presidenten Umaru Yar' Aduas död.

Våldet mellan den muslimska och den kristna befolkningen i Jos, Nigeria, i januari och mars i år visar att regionen befinner sig i ett spänt och explosivt tillstånd. Trots att den uppenbara orsaken tycks vara knuten till religion måste vi också inrikta oss på andra underliggande orsaker, vilket min kollega Gay Mitchell mycket riktigt också påpekade. Den viktigaste är att regionen lider av knappa resurser och olika gruppers ojämlika tillgång till dessa resurser. Kampen om bördig jordbruksmark är också en viktig underliggande orsak till de våldsamma konflikterna mellan de kristna och muslimska nybyggarna. De lokala jordbrukarna känner sig hotade av nybyggare som letar efter betesmark för sin boskap.

Vi kräver därför en mer omfattande undersökning av orsakerna till denna konflikt. Om inget görs för att råda bot på fattigdomen och diskrimineringen kommer dessa konflikter att fortsätta. Detta innebär att hela befolkningen behöver samma möjligheter och samma tillgång till viktiga tillgångar som ordentlig utbildning eller tillträde till politisk makt. En långsiktig och hållbar lösning kan endast åstadkommas om man tar hänsyn till alla dessa faktorer. Vi kräver rättvisa och öppna rättegångsförhandlingar för förövarna av våldet, men vi är chockade över att höra att de lokala makthavarna nu hotar att avrätta dödsdömda interner endast för att

minska trycket på de överbefolkade nigerianska fängelserna, där människor måste vänta i årtal innan de ens får träffa en domare. Det vore bättre om de nigerianska makthavarna tog itu med de många underliggande problemen i det straffrättsliga systemet. Endast då kan våldsverkarna få en rättvis och öppen rättegång.

Charles Goerens, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman! Vi har alldeles nyss fått veta att Umaru Yar'Adua har avlidit. På min grupps vägnar vill även jag uttrycka våra kondoleanser med anledning av att den nigerianska presidenten dött en för tidig död.

Hans dödsfall kommer i en tid när splittringen mellan muslimer och kristna har tagit en särskilt obehaglig vändning. De 200 kristna som dödades i Josregionen är orsaken till den aktuella resolutionen. Vi skulle kunna gå igenom denna barbarism om och om igen, för att ännu en gång konstatera att den med säkerhet uppstått ur en religiös splittring. Vi kan också återigen konstatera att fattigdom inte alls hjälper. Detta är resultatet, bland andra, av de politiska myndigheternas oförmåga att övervinna korruptionen. Vi kan också återigen nämna tvisterna kring vissa knappa naturresurser, i synnerhet den bördiga jord som finns i regionen, samt klimatförändringen som också förvärrar de faktorer jag just har tagit upp.

Vad kan EU göra under dessa omständigheter?

Givetvis kan EU återropa artikel 8 i Cotonouavtalet för att förstärka dialogen med de politiska myndigheterna i det landet. Vi kommer att göra det.

Vi kan också fördöma illdåden. Det gör vi i den aktuella resolutionen.

Vi kan givetvis beklaga att detta rika land – Afrikas ledande oljeexportland – inte kan satsa denna rikedom på att bekämpa fattigdomen.

Vi kan i själva verket göra allt vad som krävs, vi kan fördöma allt detta om och om igen. Jag anser att det finns en strimma av hopp, och det är Nigeria självt som måste leda en rörelse för att få landet tillbaka på rätt spår. Interimspresidenten Jonathan Goodluck har alla de kvaliteter som krävs för att modigt bekämpa de problem som jag just nämnde.

Det är upp till landet självt att återhämta sig, och jag tror att individer av hans kaliber är sällsynta. Vi bör önska honom lycka och klarhet, och ge vårt stöd till denna utomordentliga person som nu är interimsresident i landet.

Nicole Kiil-Nielsen, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman! Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen vill också upprepa de kondoleanser som just framförts av våra ledamotskolleger.

Vi stöder helhjärtat resolutionen om de fruktansvärda illdåden i Nigeria, som olyckligtvis bara företräder en aspekt av den dystra människorättssituationen i det landet.

Under den tid som jag tilldelats vill jag tala om Nigerias fängelser, som är fyllda av fångar vars rättigheter systematiskt kränks. Som avslöjades i en rapport från 2008 från Amnesty International har 65 procent av fångarna i det landet aldrig förklarats skyldiga till något brott. Vissa har väntat på rättegång i över tio års tid.

Problemen är av sådan omfattning att Nigeria inte har något annat val än att erkänna dem och lova att reformera systemet. Vi väntar ännu på denna reform.

Jag inriktar mitt tal på fängelserna eftersom den nuvarande situationen återigen har påmint oss om hur lågt ett människoliv värderas i Nigeria, och ännu lägre i fängelserna.

Nigerias nationella ekonomiska råd har meddelat att man planerar att avrätta hundratals dödsfångar för att minska överbeläggningen i fängelserna, dvs. döda för att minska överbefolkningen på fängelserna. Detta är chockerande, särskilt när flera av dessa dödsfångar med säkerhet är oskyldiga och majoriteten av dem inte har haft rätt till en rättvis rättegång, och särskilt med hänsyn till att den nigerianska federala utrikesministern, i februari 2009, förklarade inför FN att hans hemland tillämpar ett de facto-moratorium för dödsstraffet.

Därför kommer jag under omröstningen att lägga fram ett muntligt ändringsförslag för att fördöma de nigerianska guvernörernas senaste framstötter.

Peter van Dalen, för ECR-gruppen. – (NL) Herr talman! Även jag vill framföra min grupps sympatier till det nigerianska folket med anledning av presidentens dödsfall.

Herr talman! De illdåd som utförts i och omkring Jos trotsar all beskrivning och är tråkigt nog inga isolerade händelser. De kommer att upprepas i framtiden om ingenting görs. Våld utbryter fortfarande nästan dagligen, och det är i synnerhet de kristna som får ta emot stötarna.

Nigeria behöver göra fyra saker. För det första måste landet utan dröjsmål inleda en oberoende utredning och undersöka arméns roll, som helt klart har misslyckats med att erbjuda medborgarna ett effektivt skydd. För det andra måste landet ställa förövarna inför rätta. Förfärliga händelser av det här slaget kan inte tolereras. För det tredje måste landet uppmuntra en dialog mellan etniska och religiösa grupper. För det fjärde bör man söka efter en lösning på de spänningar som finns mellan olika befolkningsgrupper som gör anspråk på samma markområden.

EU måste givetvis bistå Nigeria med dessa åtgärder, men unionen bör också utöva påtryckningar mot landet, eftersom våldsspiralen absolut måste få ett slut.

Marie-Christine Vergiat, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill naturligtvis också tillägga mina kondoleanser till de som just har framförts till de nigerianska folket till följd av presidentens dödsfall.

Gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster kommer inte att rösta för det förslag till gemensam resolution som lagts fram här i dag, och gruppen vill heller inte förknippas med detta.

Vi anser att man i resolutionen, tvärt emot en del av det jag just har hört sägas, inte tar itu med orsakerna till det återkommande våldet i landet och dessutom åtgärdas det endast delvis, trots att vi fördömer våldet och i själva verket kräver att förövarna ska ställas inför rätta.

Nigeria är ett stort afrikanskt land med en rik sekulär historia, och det är med sina 140 miljoner invånare ojämförligt det högst befolkade landet på kontinenten. Man skulle också kunna säga att Nigeria borde vara ett rikt land, eftersom man upptäckt oljefält här. Värdet av landets BNP gör att Nigeria hamnar på andra plats i Afrika, efter Sydafrika och före Algeriet. Majoriteten av befolkningen lever dock under fattigdomsgränsen, och Nigeria är det enda oljerika landet i världen som har ett budgetunderskott.

Det mest ironiska av allt är att Nigeria importerar nästan alla de oljeprodukter som ekonomin behöver på grund av landets otillräckliga raffinaderikapacitet. Det bör påpekas att landets tre största raffinaderier inte är i drift och, vad värre är, landets oljeproduktion har minskat väsentligt under de senaste åren på grund av de ständiga angreppen mot de befintliga oljeanläggningarna.

Varför befinner sig Nigeria i denna situation?

Jo, för att landet är ett tydligt exempel på hur Afrikas resurser beslagtagits av några internationella bolag, i detta fall oljebolag. Det handlar i synnerhet om ett specifikt bolag som exploaterar 40 procent av Nigerias olja under medverkan av några av våra regeringar.

Dessa bolag utformar och upplöser regeringar efter sina egna behov och till nackdel för de behov som finns hos landets befolkning. Nigerdeltat, vars flora och fauna en gång var bland de vackraste i världen, har kommit att bli en riktig avfallshög. Detta beror inte enbart på oljeutvinningen, utan också på att 500 containrar fyllda med giftigt avfall i varierande form varje månad anländer till hamnen och lämnas på stora öppna avstjäpningsplatser.

Nigeria är ett av världens mest korrupta länder. De som understött de juntor som följt på varandra har tjänat mer än 325 miljarder US-dollar av de 400 miljarder US-dollar som oljan har inbringat till landet. Var är dessa dollar? Jo, på bankkonton i Schweiz, Storbritannien och Frankrike.

Personligen anser jag att situationen är oacceptabel och jag menar att den resolution som vi står inför att anta inte motsvarar de utmaningar som ett uttryck av internationell solidaritet från EU till Afrika innebär.

Fiorello Provera, för EFD-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi känner till hur svårt det är att uppnå en fredlig samvaro mellan de olika religiösa grupperna i Nigeria, i synnerhet när det gäller förbindelserna mellan kristna med olika trosuppfattning och muslimer. Som framgår av den resolution som ska gå till omröstning är situationen extremt krisartad: mer än 14 000 människor har dödats i religiösa eller etniska konflikter sedan slutet av militärstyret 1999. Det talas om fler än 500 dödsfall under de senaste tre månaderna.

Tyvärr är Nigeria inte det enda land där det förekommer konflikter och spänningar mellan religiösa grupper. Det skulle därför vara önskvärt att utarbeta en årlig parlamentsrapport om religiös frihet i världen, som på

ett strukturerat sätt svarar på det problem som är kritiskt för flera länders stabilitet. Jag vill hänvisa till ett uttalande av kommissionsledamot Olli Rehn, som jag personligen högaktar och som sade att Nigeria är ett mycket fattigt land. Det stämmer inte. Nigeria är ett mycket rikt land, men landet är föremål för ett korrupt och odugligt ledande skikt som har plundrat landets resurser och låtit miljontals medborgare utarmas.

Detta är följaktligen det verkliga problemet, och för att åstadkomma ett socialt och ekonomiskt återupplivande i det här landet, liksom i flera andra afrikanska länder, krävs ett nytt ledande skikt som agerar ansvarsmedvetet inför medborgarnas behov.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Herr talman! Efter den kommande världscupen i fotboll i Sydafrika kommer uppmärksamheten för vår afrikanska politik återigen att riktas mot Nigeria. Det är ett stort, rikt land med enorma sociala klyftor. Givetvis är landet också fångat i konflikten mellan den kinesiska vägen och den europeiska vägen mot globalisering. Jag är fast övertygad om att vi måste hålla fast vid den europeiska vägen, vilket innebär att motsätta oss missförhållanden och brott mot de mänskliga rättigheterna och att göra de människor som har varit fängslade till våra partner, snarare än de korrupta ledarna inom vissa kretsar och grupperingar inom regeringen, som bara ger oss kortsiktiga fördelar. I detta fall bör vi stödja resolutionen och även det som Marie-Christine Vergiat har sagt. Resolutionen väger tillräckligt tungt, men det är viktigt att EU står bakom de mänskliga rättigheterna. Vi kan inte tolerera det som Kina avser att göra i Nigeria, eller Kinas nonchalans inför de mänskliga rättigheterna.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Våld löser inte konflikter, det förvärrar bara konflikternas tragiska konsekvenser. Förutom att våld är fel, omoraliskt, orättfärdigt och omänskligt är det inte lösnande. Det ger inga fördelar. Det är det minst effektiva sättet för att hitta en lösning på de problem som drabbat en hel region. Om de faktorer som framkallar våld mellan den kristna minoriteten och muslimer inte bara handlar om religiös fundamentalism utan bristande ekonomisk utveckling – vilket ger upphov till förbittring och spänningar mellan de olika etniska grupperna – måste nämligen EU tillsammans med Afrikanska unionen och hela världssamfundet få den federala regeringen i Nigeria (som är ansvarig för flera aspekter i denna situation) att förstå att ett främjande av en civiliserad och fredlig samlevnad mellan olika etniska och andra grupper i landet är en gynnsam faktor för alla, och för hela befolkningen.

Förutom genomförandet av ett lämpligt system för utredning, som många har begärt, och fördömandet av de skyldiga för de förfärliga blodsutgjutelserna under de senaste månaderna – jag skulle nog säga de senaste åren – krävs att varje tänkbart initiativ görs för att dels stödja en dialog mellan olika etniska och religiösa grupper och dels utforma ett nytt ledande skikt, som flera föreslagit.

I och med denna resolution hoppas vi definitivt klargöra att lösningen på konflikter, särskilt för ett land som är så rikt på råmaterial – i synnerhet olja – som Nigeria, kräver en förbättrad tillgång till och fördelning av resurser. Jag anser också att det avtal som undertecknades den 12 december 2009 mellan Nigeria och Europeiska kommissionen kan driva på utvecklingen i denna riktning.

I dag är därför säkerheten en central komponent för landets oräkneliga problem, och det främsta hotet är inte själva konflikten utan de skäl som skapat och genererat den. Det är där det krävs handling för att hjälpa Nigeria på vägen mot en verklig ekonomisk och demokratisk utveckling.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Även jag vill ansluta mig till dem som har uttryckt sina kondoleanser till det nigerianska folket, vars president avled i går natt.

Beklagligt nog har en ny riskfaktor, till följd av detta, tillkommit utöver de redan befintliga spänningarna, nämligen förlusten av en central auktoritet i ett land som är allvarligt våldsdubbatt. Som ni vet döddes fler än 300 muslimer i början av året. Knappt två månader senare mördades ungefär lika många kristna under loppet av endast två timmar. För närvarande är det bara arméns närvaro på gatorna som hejdar planerna på hämnd hos vissa kristna och muslimer.

Enligt min uppfattning är huvudproblemet just nu hur ordningen ska kunna upprätthållas för att undvika nya illdåd. Med detta i åtanke anser jag att det behövs en internationell närvaro. För det andra har vi problemet med straffrihet, som också tillämpas allmänt i Afrikas konfliktområden. Så snart som en ständigt växande skara massförbrytare har arresterats och förklarats skyldiga kommer vi att se en minskning av våldet. Världssamfundet måste återigen ovillkorligt involveras. Världssamfundet har visat sig känsligt för problemen på Balkan och i Mellanöstern, men blundar för lidandet i Afrika.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Herr talman! Jag kommer ihåg hur jag som pojke såg bilder på teven från det förfärliga inbördeskriget i den nigerianska regionen Biafra. Fyrtio år senare tycks beklagligt nog inte

mycket ha förändrats. De vämjeliga bilderna från Jos, där hundratals oskyldiga människor stympades till döds under ett barbariskt dåd, påminner oss om att Nigeria är ett kroniskt instabilt land.

Spänningar till följd av etnicitet, religion – särskilt kristna mot muslimer – släktskap, kultur eller ekonomi tycks vara endemiska i Nigeria. Den nuvarande osäkerheten till följd av presidentens dödsfall under gårdagen – och jag sänder mina kondoleanser till det nigerianska folket – kommer oundvikligen att resultera i en kamp om makten, vilket kommer att ytterligare förvärra instabiliteten i detta stora afrikanska land. Jag oroar mig därför för Nigerias långsiktiga hållbarhet som en enhetsstat. Vissa personer, däribland den politiska vilden och libyske presidenten Muammar Khadaffi, har polemiskt föreslagit att Nigeria bör delas i två. Även Sudan, ett annat land som är delat mellan ett muslimskt norr och ett kristet söder, förfaller redo att separeras i två delar nästa år. Den troliga delningen kommer att skapa ett prejudikat som innebär att kolonialgränserna i Afrika inte längre är okränkbara, vilket väcker många intressanta frågor avseende Afrikas framtid.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Herr talman! Den förfärliga massakern i Plateau State i Nigeria i januari och mars ledde till hundratals oskyldiga offer och särskilt många kvinnor och barn. Trots att sekteristiska motsättningar och stammotsättningar är faktorer som varit avgörande i denna och andra förfärliga massakrer är vi tvungna att undersöka dem mer grundligt för att förstå dess verkliga orsaker.

Den tidigare koloniala inblandningen och kolonialmakternas brutala erövringar i Afrika, där motsättningar mellan folkgrupper och stammar ofta utnyttjades, har skapat ett bestående arv. I BBC:s nyhetsanalys nyligen uppgavs analytiker påstå att trots att våldet pågår mellan muslimer och kristna är de underliggande orsakerna politiska och ekonomiska, med hänvisning till den fördärliga fattigdomen hos merparten av det nigerianska folket och den obetingade korruptionen bland den styrande eliten.

Nigeria är ett av de mest rikt utrustade länderna i världen när det gäller naturresurser och mineraltillgångar, däribland olja. Tyvärr tar den korrupta lokala eliten och utländska multinationella företag, däribland Shell Oil, merparten av dessa rikedomar och låter en stor del av den nigerianska befolkningen leva i yttersta misär. Jag stöder mina kolleger från den demokratiska socialistiska rörelsen i Nigeria, som kräver att Nigerias rikedomar ska övergå i allmän ägo och stå under majoritetsbefolkningens demokratiska kontroll, däribland arbetare och fattiga. På grundval av denna rikedom är det fullt möjligt att skapa ett anständigt liv för alla människor i Nigeria, och utifrån detta även överkomma splittringar mellan olika folkgrupper. Alternativet är givetvis en uppdelning av Nigeria, och ytterligare barbariska ohyggligheter som tillfogas befolkningen.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Herr talman! Nigeria är ett viktigt land – ett mycket viktigt land. Därför intresserar vi oss för det som inträffade den 7 mars i närheten av staden Jos.

Problemet i centrala Nigeria är inte bara att de människor som dödas är kristna, för i januari i år var det muslimer som dödades. I Nigerias fall försvåras den religiösa splittringen av flera andra splittringar, och några av dessa har redan nämnts, nämligen ekonomisk, etnisk och social splittring. Det finns emellertid också två andra typer, nämligen en historisk splittring – för i denna del av landet betraktas de kristna som lokalbefolkning och muslimerna som utomstående, trots att de har levt där under två eller tre generationer – men det finns även politiska olikheter. De kristna stöder i regel det styrande Folkets demokratiska parti, och muslimerna stöder vanligtvis oppositionen, dvs. Partiet för hela Nigerias folk. Så det finns många olika skillnader, och vi bör inte betrakta dessa händelser som tydliga exempel på religiös förföljelse.

Den nigerianska konstitutionen garanterar religionsfrihet, dvs. religionsfrihet, fri religionsutövning och rätten att ändra sin religion. Ni kanske anser att min hänvisning till den nigerianska konstitutionen är en naiv infallsvinkel, men jag vill påminna alla om att värderingarna härrör från den äldsta skrivna konstitutionen – nämligen den amerikanska konstitutionen – och från den äldsta skrivna konstitutionen i Europa – dvs. den polska konstitutionen. Dessa värderingar är fortfarande relevanta och av betydande värde. Därför uppmanar jag Nigerias federala regering, guvernörer och lokala myndigheter att lösa denna fråga, inte bara på våra värderingars vägnar utan också för de värderingar och principer som är skrivna i landets egen konstitution. Jag anser att det är viktigt att hänvisa till landets egna handlingar.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Herr talman! Jag vill uttrycka mitt djupa beklagande över det våld som utbrutit i området kring Jos, och som lett till att flera hundra människor har mist livet. Detta är ytterligare ett exempel på betydelsen av att anta ett förfarande för samförstånd för att möjliggöra en fredlig samexistens mellan den muslimska befolkningen i norr och den kristna befolkningen i söder.

Jag vill att ni ska känna till att illdåden till stor del sker på grund av påfrestningarna hos, och förtrycket mot, de invånare som lever i de oljerika områdena men som inte får dra nytta av landets samlade utveckling. Vi uppmanar de nigerianska myndigheterna att se till att åstadkomma en mer rättvis och demokratisk utveckling

bland samtliga samhällsgrupper i landet och att grundläggande mänskliga rättigheter skyddas och främjas. Slutligen går mitt deltagande, särskilt i dag, till det nigerianska folket med anledning av den nigerianske presidentens död.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Även jag vill ansluta mig till dem som har uttryckt sina kondoleanser till det nigerianska folket, till följd av president Umaru Yar'Aduas död.

Jag vill ta upp två frågor i mitt anförande. För det första vill jag börja med ett påpekande som gjordes av en invånare i Nigeria som fick frågan om vad roten till det onda i Nigeria var. Han sade klart och tydligt att "vi ser hur människor som är skyldiga till illdåd och brott blir anklagade, och sedan", han fortsatte, "försvinner de i huvudstaden och vi ser dem aldrig mer igen". Med andra ord finns det aldrig några tecken på offentligt ansvar för de brott som begås.

För det andra vill jag betona att vi måste komma ihåg konfliktens religiösa aspekt. Flera tidigare talare tycks mena att det finns en religiös aspekt, men att allting i själva verket beror på sociala och ekonomiska faktorer. I själva verket har den tillförordnade presidenten Jonathan Goodluck tagit hänsyn till denna aspekt, och uppmanat religiösa ledare till dialog. Vi måste stödja honom i detta.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Herr talman! De bilder som vi för inte så länge sedan såg i flera tv-sändningar var chockerande. De scener som såg ut som en segerkrönt uppvisning av människor som hade mördats i och omkring Jos var chockerande. Som Mario Mauro sade finns det inget som rättfärdigar våld, för våld är i sig något ont. Som europeiskt samhälle och som ledamöter av Europaparlamentet kan vi inte bortse från det som har inträffat. Därför stöder jag helhjärtat resolutionen.

Oavsett de orsaker som ligger till grund för konflikten och bedöms som bakgrund till våldet vill vi reagera för att de mänskliga rättigheterna och medborgerliga friheterna ska respekteras i Nigeria, ett land som trots allt är oss kärt. Jag vill också ta tillfället i akt och uttrycka mina kondoleanser till det nigerianska folket med anledning av presidentens död.

Olli Rehn, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Tack för en mycket seriös och ansvarsfull diskussion i dag. Flera av er har belyst de nigerianska samhällsproblemens komplexitet. Jag håller med er, och kommissionen är medveten om komplexiteten i dessa problem. Vi fortsätter vårt engagerade partnerskap med Nigeria, och jag kan bara instämma med er när det gäller betydelsen av att bekämpa korruption och strafffrihet. Korruptionen är tyvärr djupt rotad och hindrar samhälleliga framsteg och en demokratisk process i detta resursrika land, och således inverkar den också skadligt på vanliga människors liv.

Vi ger aktivt ett starkt och konstruktivt stöd till Nigeria. Vi använder en hel rad instrument från diplomati till utveckling, och kommissionen fortsätter att vara uppmärksam och engagerad för att tygla våldet i Nigeria med de diplomatiska medel som står till vårt förfogande.

Nästa forum där denna mycket viktiga fråga kommer att behandlas på hög nivå är ministermötet mellan EU och Nigeria i höst, och vi kommer definitivt att diskutera frågan vid det tillfället.

Talmannen. – För att avsluta denna debatt har jag mottagit sju resolutionsförslag⁽¹⁾ i enlighet med artikel 110.2.

Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i dag kl. 11.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Under alltför många år nu har detta land, som är så rikt på naturresurser, utgjort scenen för ett stort antal mänskliga tragedier, massavrättningar och konflikter mellan etniska grupper på grund av ekonomiska och sociala orsaker. Jag vill emellertid bara erinra om de ord som sades av en katolsk missionär som har levt och arbetat i Nigeria: Fader Piero Gheddo påpekade nyligen att för bara 20 år sedan var förbindelserna mellan muslimer och kristna i de centrala och norra delarna av Nigeria utan tvivel svåra och präglades av diskriminering mot kristna, men splittringen nådde aldrig det skede av massvåld som vi har sett under det senaste decenniet. Prästen klargjorde emellertid att även om situationen har förvärrats under de senaste åren beror detta också på att inflytandet från den islamistiska extremismen i Al-Qaidas ideologi har spridits till Nigeria, och i synnerhet till de 12 staterna i norr som har antagit sharia som lag. Vi

⁽¹⁾ Se protokollet.

håller därför med om att de olika etniska grupperna i Nigeria, i sina olika religiösa trosuppfattningar, hittar idealiska förevändningar för att begå illdåd och bruka massvåld mot varandra. Låt oss emellertid komma ihåg att denna tätt befolkade afrikanska stat, som under årtal också har tvingats utstå en ständig politisk instabilitet, under åren har utgjort värdland för en våg av islamistisk extremism som vi inte kan ignorera.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), skriftlig. – (PL) Om EU:s högsta värde är rätten till självbestämmande, med andra ord rätten till respekt för det egna samvetets principer och värderingar, då bör alla tecken på intolerans och hat som direkt leder till mord och massakrer på grund av ras, etniskt ursprung eller religion mötas av vårt omedelbara och entydiga fördömande. Detta fördömande bör emellertid inte begränsas till enbart ord. Det bör omfatta åtgärder som kan garantera en fredlig samexistens i framtiden.

Zbigniew Ziobro (ECR), skriftlig. – (PL) Herr talman! Till en början vill jag uttrycka mitt djupa beklagande över informationen om oroligheterna i Jos i Nigeria, i januari och mars, då hundratals kristna och muslimer dödades. Vi bör komma ihåg att detta inte var den första gången som sådana förfärliga händelser äger rum i Jos. Striderna mellan anhängarna av dessa två religioner har pågått sedan 2001. Att de spänningar som emellanåt övergår i öppna konflikter har bestått under en tioårsperiod bekräftar den viktiga roll som staten har att spela för att främja försoningsprocessen. Konflikten komplicerade bakgrund visar hur djup splittringen är. Nigerianska kristna och nigerianska muslimer skiljer sig inte bara åt när det gäller religionen. Utöver denna grundläggande skillnad finns också en historisk splittring, för i den region där oroligheterna äger rum betraktas de kristna som den lokala befolkningen och muslimerna som främlingar. Dessa två skillnader omvandlas till stöd från kristna och muslimer till olika politiska grupper, vilket innebär en utvidgning av konflikten. För att emellertid göra en lång historia kort är källorna till konflikten religiösa skillnader och myndigheternas oförmåga eller oduglighet att åstadkomma en fredlig tillvaro mellan de två grupperna. Denna höst kommer ett ministermöte mellan EU och Nigeria att hållas, och jag anser att detta problem bör finnas med på mötets dagordning. Kommissionen bör dessutom anstränga sig för att utnyttja de diplomatiska instrument som står till förfogande för att förbättra situationen i Nigeria.

(Sammanträdet avbröts under några minuter i avvaktan på att omröstningen skulle börja.)

ORDFÖRANDESKAP: ROUČEK

Vice talman

5. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

6. Unionens insatser när det gäller att bekämpa korruption (skriftlig förklaring): se protokollet

Talmannen. – Den skriftliga förklaringen 0002/2010 om unionens insatser när det gäller att bekämpa korruption, som lagts fram av Monica Luisa Macovei, Simon Busuttil, Luigi de Magistris, Ana Gomes och Bart Staes hade undertecknats av en majoritet av parlamentets samtliga ledamöter. I enlighet med artikel 123 skulle förklaringen översändas till mottagarna och offentliggöras tillsammans med namnen på undertecknarna i dokumentet "Antagna texter" från sammanträdet den 18 maj 2010.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Herr talman! Jag vill tacka de kolleger som har stött och undertecknat denna förklaring, och jag vill ta tillfället i akt och uppmana kommissionen och rådet att inrätta en vederhäftig och kraftfull övervakningsmekanism för att bekämpa korruptionen i EU. Jag väddar till medlemsstaterna att visa politisk vilja och stärka kampen mot korruptionen innan det är för sent.

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra detaljer som rör omröstningen: se protokollet.)

7. Omröstning

7.1. Beslut att inte sammankalla något konvent för en översyn av fördragen beträffande övergångsåtgärder avseende Europaparlamentets sammansättning (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. Översyn av fördragen – Övergångsåtgärder avseende Europaparlamentets sammansättning (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kirgizistan (B7-0246/2010)

– Före omröstningen:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Herr talman! Detta är ett muntligt ändringsförslag som lagts fram av min kollega Elmar Brok, som tyvärr inte kan vara med oss här denna morgon.

Det gäller en ändring av punkt 5 och består av ett tillägg efter hänvisningen till valet den 10 oktober: "för att stärka demokratin och politisk ansvarighet".

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

– Efter omröstningen om ändringsförslag 1

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Herr talman! Detta gäller ett muntligt ändringsförslag till punkt 13 där kommissionen uppmanas att kontrollera den nuvarande situationen: möjligheten att tillhandahålla humanitärt bistånd så snart situationen har kontrollerats.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

7.4. Eldrivna bilar (B7-0261/2010)

7.5. Gruppundantagsförordning för motorfordon

7.6. Kommissionens meddelande om åtgärder mot cancer: ett europeiskt partnerskap (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Utnyttjande av informations- och kommunikationsteknik för att underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. Betänkande om kommissionens vitbok: Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

– Före omröstningen:

Vittorio Prodi, föredragande. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Klimatförändringen är ett verkligt hot som vi måste vara redo att bemöta, trots att den kommer att påverka våra länder i varierande grad. Ekosystemens nedbrytning kommer att utgöra ett hårt slag mot hälsan i våra ekonomier och hos de europeiska medborgarna. Vi har redan tidigare efterlyst klimatdiplomati och rättvisa: vi är nu tvungna att skapa detta, genom att tala med enad röst.

Jag är övertygad om att EU bör behålla ledningen i kampen mot klimatförändringen och att varje försening med att genomföra dessa åtgärder kommer att öka de miljömässiga, sociala och ekonomiska kostnaderna på ett oproportionerligt sätt. Vi måste först av allt erkänna de lokala och regionala myndigheternas centrala roll och behovet av att samarbeta med dem för att samordna de miljömässiga och ekonomiska innovationer som främjas genom tekniska framsteg.

Genom att anta vitboken uppmanar vi kommissionen och medlemsstaterna att främja offentlig-privata partnerskap för att hjälpa till att finansiera alla de initiativ som är knutna till anpassningspolitiken. Varje kvadratmeter av vårt territorium måste tas om hand för att skydda jorden och behålla vattnet för att förhindra erosion och fylla på akviferer, däribland genom direkt återföring av ytvatten. För att en anpassning ska vara möjligt krävs en systematisk strategi som omfattar förnybara energikällor.

Jag vill varmt tacka alla mina kolleger som har bidragit till framgången med detta betänkande.

(Applåder)

7.9. Skydd av Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning – Årsrapport 2008 (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Europeiska investeringsbanken (EIB) – Årsrapport 2008 (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Omfattande grymheter i Jos, Nigeria i januari och mars (B7-0247/2010)

– Före omröstningen:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Som jag antydde under debatten föreslår jag ett tillägg av följande muntliga ändring till punkt 6: "Europaparlamentet uppmanar de nigerianska myndigheterna att dra tillbaka guvernörernas framstötter i några delstater att verkställa dödsstraffet på dödsdömda fångar för att lätta på överfyllda fängelser, vilket skulle utgöra en grov kränkning av mänskliga rättigheter. Europaparlamentet uppmanar guvernörerna i delstaterna att visa återhållsamhet och att upprätthålla de facto-moratoriet. Europaparlamentet erinrar om att användningen av dödsstraffet står i strid med Nigerias åtaganden på internationell nivå."

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

– Före omröstningen om punkt 7

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Herr talman! Ändringsförslaget handlar om att frågor som är kopplade till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet bör göras till föremål för en dialog mellan EU och Nigeria, inom ramen för – och dessa är de ord som lagts till – en politisk dialog som utgår från Cotonouavtalet.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget.)

8. Röstförklaringar

Talmannen. – Vi ska nu gå över till röstförklaringarna.

Betänkande: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Till följd av upprepade krav från parlamentet har kommissionen lagt fram en förordning om finansiering av avgifter för luftfartsskydd. Jag stödde antagandet av denna rättsakt eftersom det är viktigt för alla passagerare att bestämda och öppna principer följs när det gäller att fastställa avgifter för luftfartsskydd. Konsumenterna måste kunna lita på att intäkterna från avgifter för luftfartsskydd uteslutande används för att täcka säkerhetskostnader.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Jag anser att det är riktigt att kommissionen och parlamentet blir delaktiga i regleringen av avgifter för passagerarsäkerhet och luftfartsskydd.

Jag vill emellertid säga att jag anser att den nuvarande strategin för att inrätta organ som ska utföra sådana kontroller är meningslös och felaktig. Vid en tidpunkt då EU behöver pengar för att hjälpa Grekland och för ekonomisk utveckling kommer inrättandet av nya organ inte att leda till praktiskt taget något annat än att ett slags övervakning där man handskas vårdslöst med EU-medborgarnas pengar, och jag tror inte att det kommer att resultera i någon framgång.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Herr talman! Jag vill uttrycka min belåtenhet över att kunna rösta för ett förslag om att utvidga förordningens giltighet eftersom den gäller reservdelar för bilar, och bilisters tillgång till såväl godkända som icke-godkända reservdelar. Vi har gjort detta i sista minuten, men vi har svarat på medborgarnas behov. Vi garanterar reservdelar av god kvalitet till överkomliga priser.

Betänkande: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Herr talman! Det var bra att vi under gårdagen kunde avsluta första behandlingen av den omarbetade dokumentationen om de transeuropeiska transportnäten. Det finns

emellertid en mycket viktig aspekt i denna omarbetning, denna kodifiering, som är förknippad med hela omstruktureringen av de transeuropeiska transportnäten under det kommande årtiondet.

Omstruktureringen måste helt och hållet omprövas, förenklas och rationaliseras inom EU så att interoperabiliteten verkligen kan förverkligas. Om vi sedan tar hänsyn till den ogynnsamma ekonomiska situation som vi i dagsläget befinner oss i bör vi tänka över utvecklingen av nätverket, eller delar av det, och inte bara med de budgetresurser som står till buds. Vi måste tänka ut en ny inriktning och arbeta för att ekonomin ska kunna återhämta sig genom dessa nätverk.

Det är följaktligen mer angeläget än någonsin att vi förutom de steg som togs under gårdagen försöker arbeta i denna riktning.

Betänkande: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Jag röstade för ändringsförslaget till denna rättsakt, eftersom det kommer att hjälpa oss att uppfylla de mål som vi enats om inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplan för Europa som antogs 2008. Jag anser att förenklingen av finansieringen kommer att påskynda samfinansierade investeringar i medlemsstaterna och regionerna, och öka effekterna av åtgärderna på ekonomin som helhet, om än i huvudsak för medelstora entreprenörer och arbetsgivare. Förenklingen av bestämmelserna för sammanhållningspolitiken, som uppkommit till följd av praktiska behov, och dess förtydliganden, kommer definitivt att medföra positiva konsekvenser när det gäller hastigheten för införandet av planerna och för vår hantering av nya problem.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Flera länder har drabbats hårt av denna ekonomiska avmattning och i flera EU-medlemsstater har den ekonomiska nedgången överstigit 10 procent. EU:s uppmärksamhet är därför mycket viktig, inte bara för EU:s gamla medlemsstater utan också för de som nyligen har anslutit sig till unionen och som drar nytta av stödet från strukturfonderna och Europeiska socialfonden. Strukturfonderna är ett betydelsefullt instrument som kan hjälpa de medlemsstater som har upplevt en allvarlig ekonomisk nedgång att återhämta sig. Därför anser jag att när kraven för att beviljas strukturfonder en gång har förenklats kommer det att bli möjligt att sköta detta på ett mer effektivt sätt.

Alfredo Antoniozzi (PPE). - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och sammanhållningsfonden har visat sig vara effektiva instrument, och de är mycket användbara för territoriell utveckling och för att bemöta konsekvenserna av den finanskris som har rasat i Europa och världen under en tid.

I anknytning till detta välkomnar jag förslaget att förenkla förfarandet för återtagande av medel och för att förenkla utbetalningar till mottagare av olika program som genomförs med de fonder jag nämnde. Jag är dessutom för en delbetalning av förhandsfinansieringen för 2010 för de medlemsstater som drabbats värst av finanskrisen.

Betänkande: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). - (IT) Herr talman! Jag röstade för betänkandet från József Szájer och jag vill tacka honom för det utmärkta analytiska arbete som han utfört i ljuset av de innovationer som införts i och med Lissabonfördraget.

Mot bakgrund av de omfattande och mångsidiga konsekvenser som delegerade rättsakter kommer att få inom ramen för lagstiftningsförfarandet instämmer jag synnerligen med parlamentets önskan om att dessa delegerade rättsakter ska bli föremål för specificerade och tydliga villkor, i syfte att garantera en effektiv demokratisk kontroll från parlamentet. Jag anser framför allt att det också kommer att bli nödvändigt att kontrollera hur det nya systemet kommer att fungera i praktiken, för att kunna göra eventuella nödvändiga justeringar.

Betänkande: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). - (EN) Herr talman! Jag vill bara säga att jag stöder betänkandet, som handlar om djurskydd och djurs välbefinnande. Jag har dock vissa reservationer när det gäller parlamentets och EU:s lagstiftning inom detta område.

Jag skulle önska att vi hade en vetenskapsbaserad inställning till djurskydd i stället för att styras av känslor. Vi har en lagstiftning som i många fall saknar vetenskaplig grund, och vi sätter EU:s producenter, EU:s jordbrukare, i en dålig sits.

Till mitt stora förtret har kommissionen denna vecka beslutat att återuppta samtalet med Mercosurländerna. Beslutet äventyrar framtiden för EU:s jordbrukare, i synnerhet för de som producerar nötkött, fågel och gris. Jag undrar om kommissionen kommer att låta de normer för djurskydd och produktion som gäller inom EU gälla produkter som importeras från tredjeländer. Om inte är det en skam för EU.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Herr talman! Djurskyddet kan inte variera. Det måste standardiseras och få en global definition.

När det gäller standardisering borde vi fokusera mindre på att införa nya bestämmelser och normer, och först av allt se till att befintliga bestämmelser tillämpas på ett enhetligt sätt i EU.

Angående globaliseringen måste vi anstränga oss mer för att se till att de normer och riktlinjer som gäller inom EU även gäller import till EU från tredjeländer.

Konsumenterna har rätt att köpa både hälsosam mat och mat som har producerats på ett hälsosamt sätt.

Betänkande: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Herr talman! Innan jag glömmer det, jag har en grupp besökare på åhörarläktaren, och jag vill välkomna de från Irlands östra valkrets. Jag tycker att det är mycket viktigt att våra besökare och medborgare får se hur det går till här i parlamentet, och som ni ser har vi vakna och intresserade besökare denna morgon!

Angående Stéphane Le Folls betänkande fick parlamentet nyligen besök av en Beatlesmedlem som sade att vi borde äta mindre kött. Vad vi behöver göra när det gäller jordbruk och klimatförändringar är att använda bästa teknik som finns att tillgå för att minska utsläppen från jordbruk, eftersom vi vet att vi globalt sett måste producera mer mat snarare än mindre. Det kommer vi behöva göra med färre resurser, mindre jord och mindre vatten samt klimatförändringarnas påverkan, och vi behöver bästa möjliga forskning. Den bör vara statligt finansierad och även omfatta privata partnerskap, så att våra jordbrukare och vår livsmedelsindustri kan producera livsmedel på ett klimatvänligt sätt.

Talmannen. – Mairead McGuinness, tack, och välkommen till era besökare.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Herr talman! Jag vill säga tre saker om betänkandet.

För det första är inte jordbruket problemet när det gäller klimatförändringar, det är lösningen.

För det andra befinner vi oss i bara i ett tidigt stadium av vår forskning om klimatförändringar, även om medierna ibland ger motsatt intryck. När vi forskar om klimat bör vi även intressera oss för lite alternativa teorier och resultat.

För det tredje bör vi vidta nödvändiga och lämpliga åtgärder som inte för med sig ytterligare byråkrati, och vi bör se till att åtgärderna är ekonomiskt effektiva. Mot den bakgrunden är till exempel ett ramdirektiv om markskydd kontraproduktivt och ger inte önskat resultat.

Betänkande: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Herr talman! Jag hoppas att alla besökare på åhörarläktaren är imponerade! Jag måste säga att det är ovanligt att vi får så mycket talartid, men dessa betänkanden är särskilt viktiga för mig inom jordbruk och livsmedelsproduktion.

Betänkandet handlar om hur vi ska få jordbrukare att stanna i områden med extremt svårodlad jord och svåra förhållanden, för vi vet att jordbrukare är de bästa förvaltarna av landskapet, men de behöver pengar för att överleva i dessa områden. Det som oroar mig är att de åtta biologisk-fysiska kriterierna som kommissionen föreslagit kanske blir för restriktiva när de antas. Vi måste ta hänsyn till de olika jordförhållandena i EU. I den medlemsstat som jag kommer ifrån, Irland, finns farhågan att om vi tillämpar dessa kriterier i Atlantområdet kan det skapa problem för traktens jordbrukare.

Jag vill be kommissionen att ta hänsyn till dessa farhågor när man utarbetar rättsakten. Kommissionen har sagt att jordbrukarna är det bästa alternativet när man vill bevara landskapet till lägsta kostnad, så vi måste se till att de kan överleva i dessa områden.

Betänkande: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Herr talman! Jag röstade för parlamentets resolution om en ny digital agenda för Europa eftersom jag anser att det är strategiskt viktigt att EU ser till att hela befolkningen på ett smidigt sätt och till överkomliga priser får tillgång till bredband.

En ökad Internetanvändning innebär att man utvidgar och utvecklar medborgarnas uttrycksfrihet på ett sätt som främjar deras deltagande i det demokratiska livet och bidrar till spridning av kunskap och innovation. Jag vill poängtera att ökad tillgång till bredband i Europa skulle främja informationsfriheten. Eurostat har konstaterat att spridningen av Internet i EU följer två-tre olika hastigheter. Italien, och då särskilt vissa delar samt Grekland, Rumänien, Bulgarien och Portugal är de stater där utvecklingen går trögast.

Det är ingen tillfällighet att Freedom House rankade Italien som delvis fritt i pressfrihetsindex 2009, på sista plats i Västeuropa tillsammans med Turkiet, och på 72:a plats i världen tillsammans med Benin och Indien, efter Tonga. Jag hoppas även att dessa resolutioner och de principer som tagits upp får den italienska regeringen att besluta sig för att göra investeringen på 800 miljoner euro så snart som möjligt. Investeringen var tänkt att åtgärda den digitala klyftan i Italien, men är enligt ett uttalande av Gianni Letta, sekreterare för italienska ministerrådet, för närvarande inte någon prioritet.

Jag vill poängtera att bredbandstjänsterna i Italien inte täcker de behov som finns, och att konsumentföreningar under flera år har klagat på att anslutningsavgifterna är bland de minst konkurrenskraftiga i EU.

Talmannen. – Inför nästa gång vill jag påminna om att vi har bara en minut för röstförklaringar.

Jag ger ordet till dagens bästa talare, Mairead McGuinness.

Betänkande: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Herr talman! Tack för stödet. Jag vill nämna för våra gäster att vi vanligtvis kräver tystnad, men vi har extra överseende i dag, och jag vill tacka Joe Higgins för att jag får möjlighet att tala.

Jag har redan tagit upp detta, och jag upplever att parlamentet inte insåg i går vad det innebär att stödja Salafranca Sánchez-Neyras betänkande, vilket jag inte gjorde. Det mest oroväckande är beslutet att återuppta de bilaterala samtalen med Mercosurländerna och det av två anledningar.

Först och främst föregår man ett eventuellt återupptagande av världshandelssamtalen, och det bilaterala avtalet kan bli sämre än det inom ramen för Världshandelsorganisationen. Men för det andra – och här finns en koppling – medför det verkliga risker att svika EU:s jordbruk. De är inte bara mina egna känslomässigt grundade farhågor: kommissionen har själv sagt att det kommer att få allvarliga konsekvenser för EU:s jordbruk om vi sluter ett avtal under samtalen med Mercosur. Än en gång är det nötköttsektorn, fågelsektorn och grisköttsektorn som kommer att drabbas hårdast. Med den utgångspunkten kan jag inte stödja betänkandet, och jag måste varna er kolleger för dess konsekvenser.

Resolutionsförslag: Toppmöte EU–Kanada (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Herr kommissionsledamot! Vatten är en tillgång som tillhör alla och inte bara några få utvalda. Vi i italienska IdV:s (Italia dei Valori) delegation i Gruppen alliansen liberaler och demokrater för Europa ville understryka det i anslutning till ändringsförslag 10 där man motsätter sig alla försök att privatisera vattendistributionen, eftersom det ingår i det övergripande avtalet om ekonomi och handel, och omvänt uttryckte vi vårt stöd för de kanadensiska grupper som kämpar för att stoppa privatiseringen av vatten.

Vi i italienska IdV:s delegation fann det nödvändigt att rösta igenom texten eftersom den speglar de värderingar som fick oss att bekräfta att vattenanvändning nödvändigtvis är en fråga av allmän natur. Därför vill jag upprepa att vi nyligen har föreslagit en namninsamling för en folkomröstning mot privatiseringen av vatten, och vi har stort stöd i vårt land.

9. Välkomsthälsning

Talmannen. – Mina damer och herrar! Det gläder mig att kunna meddela att en delegation från Marockos parlament är på arbetsbesök i Europaparlamentet, inom ramen för parlamentssessionerna. Delegationen

leds av parlamentets talman Abdel Wahid Al-Radi och ordförande för det marockanska överhuset, Mohamed Sheikh Biadillah. De är här med anledning av den gemensamma parlamentarikerkommittén EU-Marockos första sammanträde. Jag vill hälsa delegationen varmt välkommen. Detta är det första gemensamma organet för vårt parlament och ett av Maghrebländernas, och kommer att ledas av Mbarka Bouaida, ordförande för parlamentarikerkommittén för utrikesfrågor, nationellt försvar och muslimska frågor samt Pier Antonio Panzeri, ledamot i Europaparlamentet.

Europaparlamentet gläder sig åt att förbindelserna mellan EU och Marocko fungerar utmärkt, vilket bevisas av antagandet av det gemensamma dokumentet som gav Marocko en ny status. Denna nya ram för dialog stärker ytterligare förbindelserna med Europaparlamentets delegationer för förbindelser med Maghrebländerna, och gör det möjligt att fördjupa samtalen mellan EU och Marocko i frågor av gemensamt intresse. Jag hoppas och tror att sammanträdet som ägde rum i Europaparlamentet var givande och att det kommer att bidra till att föra de två parlamenten närmare varandra.

10. Röstförklaringar (fortsättning)

Resolutionsförslag: Ett allmänt förbud mot användning av cyanid i gruvdriften inom EU (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Jag skulle vilja se ett förbud mot användning av cyanid i gruvdriften gällande i hela EU. Jag skulle vilja att vi avskaffade dessa metoder helt i framtiden, för att förhindra ytterligare naturkatastrofer där giftiga ämnen hamnar i våra vatten. För 10 år sedan hade vi ett liknande fall i Ungern, då nästan allt liv i floden Tisza dog. Detta drabbade även Slovakien eftersom olyckan inträffade nära gränsen, och landet har för avsikt att öppna gruvor inom en snar framtid där man kommer att använda samma teknik för guldbrytning. Denna fråga och liknande är inte tvistefrågor mellan två EU-länder. Det ligger i vårt gemensamma intresse att skapa en mer hållbar miljöpolitik. Därför röstade jag för förslaget och jag vill ansluta mig till de som stöder åtgärden.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Herr talman! Vi är på väg att införa ett förbud mot användning av cyanid i gruvdriften eftersom – som mina kolleger nämnde för inte länge sedan – den har skadat och fortsätter att skada miljön, och utgör en stor risk för människors och djurs hälsa.

Med vår röst ville vi ge uttryck för den tydliga önskan som italienska IdV:s (Italia dei Valori) delegation i Gruppen alliansen liberaler och demokrater för Europa har att inte förhandla om grundläggande rättigheter som medborgares hälsa och naturliga miljöer genom att låta några systemtillverkares ekonomiska intressen styra. Det handlar om system för guldbrytning och inte potatis, så företagen skulle enkelt kunna bistå med ekonomiska resurser till miljö- och hälsovänlig forskning.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Jag vill tacka de nära 500 kolleger som i går röstade emot användningen av cyanid i gruvdrift med klar majoritet. Ordet cyanid är synonymt med död. Det tydliga röstresultatet kommer att gynna oss rumäner i synnerhet. Ett av världens största naturfält finns i Transsylvanien. Experter uppskattar att det innehåller 300 ton ren uran, 800 ton guld och 2 000 ton silver samt stora kvantiteter andra värdefulla metaller och grundämnen. Giriga maffiagång, både inhemska och utländska, är ute efter dessa rikedomar och blir allt aggressivare i sin propaganda, som är fullproppad med löjliga lögner.

Användning av cyanid ska ha orsakat en stor katastrof genom att förgifta miljön och lett till att fyra berg sprängdes, nio kyrkogårdar förstördes och åtta kyrkor demolerades. Dessutom försvann 170 mil romerska gångar och ruinerna av det romerska citadellet Alburnus Major, som var en arkeologisk skatt som enligt Unesco var ett av världens unika kulturarv. Europa har redan haft Tjernobyli och behöver inte en till sådan katastrof.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Jag röstade emot resolutionsförslaget i går eftersom lokala grupper ombad mig att göra att det då de ser förbudet som ett hot mot områdets utveckling.

Den ändring som jag och över 40 av mina kolleger föreslog, där vi efterfrågade en undersökning av konsekvenserna, skulle verkligen ha varit en värdig och rimlig gest. Annars har de kraftiga känslor som uttryckts här bara omintetgjort vissa gruppers möjligheter att utvecklas.

Resolutionsförslag: Kirgizistan (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Herr talman! Får jag fråga varför så många ledamöter får föra högljudda och otrevliga privata samtal medan andra ledamöter försöker uttrycka sig?

(Applåder)

Jag avstod från att rösta om resolutionen om Kirgizistan. För fem år sedan mobiliserade sig Kirgizistans medborgare i tulpanrevolutionen mot den korrupta regimen och för ett bättre liv. Bakijev-regeringen kom till makten och svek tyvärr folkets förhoppningar om ett bättre liv och införde en korrupt och totalitär regim. Tyvärr består den nya regeringen av Bakijevs kumpaner och har ingen trovärdighet när det gäller att skapa ett nytt liv för människorna i området.

Jag stöder mina socialistkolleger från kommittén för en arbetarinternational i regionen som efterlyser val av ett nytt parlament, men kom ihåg att ingenting kommer att förändras om inte arbetare och landsortsborna har sina egna kandidater och ett beroende arbetarparti som kan sätta stopp för de förödande privatiseringar som ägt rum de senaste 20 åren, bromsa den neoliberala kapitalismen och införa verklig demokrati och nya institutioner som styrs av arbetare. Det krävs även en långsiktig planering av ekonomin och ett socialistiskt förbund i Centralasien.

Betänkande: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Jag är glad att betänkandet antogs av en stor majoritet, vilket innebär att det knappt fanns något motstånd. Det är förståeligt eftersom hälsa angår oss alla och våra närmaste. Jag är även glad att Europaparlamentet, EU-medborgarna och föredragande har fattat beslut som borde resultera i fler särskilda och målinriktade åtgärder både för att bota cancer och förebygga cancer. Cancerprognoserna ser tyvärr mycket dystra ut, och vi måste koncentrera vårt arbete för att få bukt med den utvecklingen.

Jag röstade för ett antagande av betänkandet eftersom jag anser att en integrerad syn på cancer och cancerbekämpning bör betraktas som en särskilt viktig del av hälsostrategin för både EU och medlemsstaterna. Det krävs att medlemsstaterna arbetar kollektivt och samordnat för att minska cancerriskerna.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) I betänkandet om åtgärder för att bekämpa cancer tar man upp vikten av förebyggande verksamhet i kampen mot denna sjukdom.

Vi vet att en tidig diagnos av denna sjukdom ökar chanserna att bota den. Förekomsten av vissa cancertyper kan förutses genom genetiska anlag, livsstil och så vidare. Därför anser jag att mer screening skulle kunna vara det första effektiva och snabba steget mot att förhindra många dödsfall. Ett annat viktigt steg skulle vara att sprida framgångsrika behandlingsmetoder till alla EU-länder, och även till behandlingsenheter som endast har en begränsad erfarenhet av cancerbehandling, så att det blir lättare att få effektiv behandling.

Hursomhelst måste jag berömma Alojz Peterles arbete med förhoppningen att EU kommer att vidta mer omfattande åtgärder i kampen mot denna sjukdom.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Herr talman! Jag uppskattar verkligen det arbete som utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet gjort, och i synnerhet fördragande Alojz Peterles insats. Inrättandet av ett partnerskap i kampen mot cancer, som är ett känsligt ämne, är en stolthet för hela parlamentet.

Enligt uppgifter från Världshälsorganisationen dör ungefär två miljoner EU-medborgare av cancer varje år och i ungefär 10 procent av fallen har cancer orsakats av cancerframkallande ämnen på arbetsplatsen. Jag är övertygad om att man bör arbeta för att nå målet att minska uppkomsten av nya fall med 15 procent till 2020 genom gemensamma åtgärder med medlemsstaterna. EU måste visa sig enat även inom detta område. Jag anser att artikel 66, som innebär att alla medborgare i alla länder ska ha tillgång till läkemedel, motsvarar en grundläggande princip.

Det var därför jag röstade för betänkandet.

Betänkande: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Mina damer och herrar! De senaste åren har vi sett en explosionsartad utveckling inom informations- och kommunikationstekniken. Utvecklingen och de framsteg som gjorts inom informations- och kommunikationstekniken har bidragit till utvecklingen inom andra sektorer som tidigare hade stagnerat, som mekatronik, nano-, kontroll- och mätningsteknik. Så kommissionens initiativ

att använda sig av informations- och kommunikationstekniken för att nå Europa 2020-målet borde vara välkommet. Jag är glad att vi godkände programmet och att även jag kunde rösta för det. Det är avgörande att vi uppnår de mål som vi har satt upp till 2020, det vill säga att vi minskar koldioxidutsläppen och ökar energieffektiviteten. Informations- och kommunikationstekniken kan ha strategisk betydelse för EU:s program för energisparande och göra EU:s industri mer konkurrenskraftig. Men för att uppnå det krävs att man stöder standardiseringen av mätinstrument så snart som möjligt, för att inleda forskningsprojekt och införa en rad åtgärder för att minska konsumtionen och förbättra förvaltningen av produktion och tjänster.

Betänkande: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Herr talman! Jag röstade för och stöder det värdefulla arbete som Vittorio Prodi presenterade i anslutning till det omfattande arbete som Europeiska kommissionen utfört.

Jag företräder södra Italien, som ligger i södra Europa vid Medelhavet. Våra väljare har satt sitt förtroende till oss och förtjänar att slippa stå handfallna inför klimatförändringarnas konsekvenser i vår region och på vår landsbygd, där man främst försörjer sig på jordbruk, fiske och tursim, och där majoriteten av befolkningen består av utsatta grupper.

Så jag anser att solidaritet mellan de olika staterna och områdena är grundläggande, inte minst i samband med den nya strategin som vi ska genomföra. Det är givetvis mycket svårt att tala när det är såhär stökigt, men jag är i alla fall strax klar. Jag välkomnar användningen av solidaritetsfonden, som jag är föredragande för i Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater), som ytterligare ett stöd för att snabbt och effektivt kunna hantera konsekvenserna av klimatförändringarna. Det är verkligen omöjligt att tala.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Herr talman! Jag stöder kommissionens vitbok och Vittorio Prodis betänkande. Det finns ett särskilt behov av vitboken nu efter klimatsamtalen i Köpenhamn. Det som uppnåddes i Köpenhamn är definitivt inte tillräckligt. Det icke-bindande avtal som slöts i Köpenhamn om att begränsa den globala uppvärmningen till 2 °C innebär trots allt att Europa blir varmare, vilket leder till extrema regionala klimatförändringar.

Vi måste verkligen vara noga med hur vi producerar vår energi. Vi måste anstränga oss mer för att ta fram en konkret gemensam energipolitik. Vi måste stödja forskning inom miljövänlig teknik, och skapa tydliga politiska ramar för hur förnybar energi kan införas och integreras i våra ekonomier.

Jag hoppas att vitboken för EU i rätt riktning och resultera i konkreta politiska åtgärder.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Herr talman! Jag stöder förslaget som Vittorio Prodi har lagt fram i dag. Fast det ändringsförslag som Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) och Richard Seiber lagt fram och som olyckligtvis har antagits i plenum verkar mer tvivelaktigt. Jag är rädd att de konservativa använder detta för att smyginföra kärnkraft. Att förespråka energikällor med låg koldioxidhalt är en av kärnkraftslobbyisternas välkända strategier. Jag vill understryka att Vittorio Prodis betänkande innebär något helt annat. Som österrikare ser jag inte kärnkraft som förnybar energi. Det är viktigt för mig att tydliggöra att jag inte röstade för den punkten i dag.

ORDFÖRANDESKAP: BUZEK

Ordförande

11. Högtidligt möte

Talmannen. – Herr vicepresident, ers excellenser, kära kolleger och vänner! Det är en stor ära för mig att hälsa Förenta staternas 47:e vicepresident, Joseph Biden, välkommen till Europaparlamentet.

(Applåder)

Vicepresident Biden har i många år varit en nyckelfigur i den amerikanska politiken och en vän till kolleger här i kammaren. Han valdes till den amerikanska senaten 1972, och blev därmed en av de yngsta senatorerna i landets historia. Han valdes sex gånger och blev sedan Förenta staternas vicepresident i november 2008.

Han har varit ordförande för den amerikanska senatens utrikesutskott och juridiska utskott, och är känd för att vara uppriktig och ibland driva frågor som är långt ifrån populära vid en viss tidpunkt. Han följer inte opinionen, han styr opinionen. Herr vicepresident! Det är ett skäl till att det tal som ni håller i

Europaparlamentet i dag är så viktigt för oss alla. Låt mig tacka än en gång för den varma inbjudan jag fick och förra onsdagens mycket konstruktiva och givande samtal i Washington.

Kära kolleger! I dagens multilaterala och multipolära värld kan och bör Europa och Amerika samarbeta i ett partnerskap för global stabilitet och de upplysta värderingar som vi tror på. Att vicepresident Joseph Biden i dag besöker Europeiska unionen visar att det är en prioritering.

Utan ett starkt och effektivt transatlantiskt partnerskap jämlika parter emellan – Förenta staterna och Europeiska unionen – kan vi inte hitta hållbara lösningar på de många utmaningar som vi står inför: klimatförändringar, energisäkerhet, den ekonomiska kris som fortfarande påverkar oss alla, terrorism, främjande av mänskliga rättigheter och frihandel samt ett bättre globalt styre.

Kära kolleger! För nästan på dagen 25 år sedan, den 8 maj 1985, talade president Ronald Reagan till Europaparlamentet. Det var den sista gången som Förenta staternas president talade till de demokratiskt valda representanterna för Europas folk, och det är också den enda gången hittills. Herr vicepresident! Er närvaro här i dag är en symbol för återupplivandet av den dialogen mellan våra länder.

Här i Europa har vi ett nytt fördrag som ger oss i Europaparlamentet nya befogenheter och möjligheter att agera, och det är mycket viktigt för EU som helhet. I Amerika finns det nu efter ett år av president Obamas ledarskap nytt hopp för världen. Herr vicepresident, ert tal kunde inte komma lägligare.

Herr vicepresident! Det är med stor glädje jag välkomnar er till Europas parlament denna eftermiddag. Ordet är ert.

(Applåder)

Joe Biden, Förenta staternas vicepresident. – (EN) Herr talman! Tack för välkomnandet. Det var ett nöje att ha er i Washington och i Vita huset, och det är en stor ära, och ett privilegium, kanske jag ska tillägga, att få tala inför en sådan aktad institution.

Jag var verksam i ett parlament som bara hade totalt 435 ledamöter, så detta är en än större ära. Jag minns president Reagans tal här 1985, och jag citerar den irländska poeten William Butler Yeats som i dikten *Easter 1916* sade följande om sitt Irland: "Allt förändrades, förändrades i grunden; en fasansfull skönhet är född". Mycket har förändrats sedan 1985, och en fasansfull skönhet är född.

Som ni vet är jag glad att vara tillbaka i Bryssel som vicepresident. Som ni antagligen vet ser vissa amerikanska politiker och journalister Washington DC som den fria världens huvudstad. Men jag tycker att det verkar som att denna fantastiska stad med sin tusenåriga historia och i sin egenskap av Belgiens huvudstad, EU:s hem och Natos högkvarter, mycket väl kan göra anspråk på den titeln. Efter 36 år som lagstiftare i vårt parlament känner jag mig särskilt ärad att hålla ett anförande i Europaparlamentet.

President Obama och jag var de första på 50 år i Amerika att ta oss till Vita huset från lagstiftande organ, så med oss i våra verkställande befattningar har vi en djup förståelse för det arbete som ni utför här i navet av demokratins Europa. Tillsammans med mina före detta kolleger i Förenta staternas kongress representerar ni och jag mer än 800 miljoner människor. Ta ett ögonblick och låt det sjunka in.

Två valda organ utformar lagarna för nästan en åttondel av världens befolkning, det är oerhört. Genom Lissabonfördraget har ni fått mer makt och det ansvar som kommer med ökat inflytande, och det välkomnar vi. Vi välkomnar det eftersom vi i Förenta staterna behöver starka allierade och förbindelser för att tillsammans kunna ta itu med 2000-talets problem, som i mycket är desamma som förra århundradets, men det har även uppstått många nya svårigheter.

Låt mig säga det så enkelt som möjligt. Obama/Bidenadministrationen hyser inga tvivel om att det behövs ett livskraftigt EU, och vi stöder det. Vi ser det som grundläggande för Amerikas välstånd och långsiktiga säkerhet. Så tvivla aldrig på det.

Under alla mina år som ordförande för den amerikanska senatens utrikesutskott fick jag möjlighet att möta många europeiska lagstiftare från de nationella lagstiftningsorganen, varav några är här i dag. Efter alla dessa år förstår jag vilket betydande steg det har varit att skapa det enda multinationella parlamentet i världen som utses genom folkomröstning. Så mycket har förändrats.

Det glädjer mig att ni genom den transatlantiska lagstiftningsdialogen skapar en nära förbindelse till Förenta staternas kongress, och jag hoppas att det kontor som ni öppnade i Washington förra månaden kommer att stärka de banden.

Denna vecka är det 65 år sedan naziledarna undertecknade en villkorslös kapitulation, mindre än 20 mil söder om Bryssel, som innebar slutet på andra världskriget i Europa. Följande dag firade man på Times Square och Piccadilly Circus; jublande folkmassor dansade på Champs-Élysées och städernas torg i de allierade länderna. Under en tacksägelsemessa här i Bryssel sjöng kyrkobesökare Storbritanniens, Belgiens och Förenta staternas nationalsånger. Den 8 maj 1945 var en glädjens dag, men denna kontinent låg i ruiner, efter att ha drabbats av två förödande världskrig på mindre än 30 år. För de som levde då måste ett fredligt och enat Europa, ett Europaparlament, ha tett sig som en vild fantasi. Men i dag är vi samlade i denna lokal, tack vare Europas medborgare och statsmän som Paul-Henri Spaak, som fått lokalen uppkallad efter sig, och Robert Schuman och Jean Monnet, vars visioner blev grunden för ett parlament och ledde till att han tilldelades Frihetsmedaljen av president Lyndon Johnson. Tack vare dem är *ni* här i dag.

Det som började med ett enkelt fördrag mellan sex nationer för att skapa en gemensam marknad för kol och stål växte till ett ekonomiskt och politiskt centrum. Det är en gemenskap som värnar om fritt tänkande, fri rörlighet och fritt företagande. Det är ett Europa som en historiker har kallat "Inte så mycket en plats som en idé". Jag är här för att intyga att president Obama och jag tror på den idén, och på en bättre värld och ett bättre Europa, vilket *ni* redan har skapat. Ett Europa där alla medlemsstater tjänar på att förhandla fram handelsavtal och bekämpa miljöförstöring med en enad röst; ett Europa som stöder de kulturella och politiska värderingar som mitt land delar. Ett Europa som är en helhet, ett Europa som är fritt, ett Europa i fred.

(Applåder)

Som president Obama sade i Prag för lite mer än ett år sedan, är ett starkare EU en starkare partner för Förenta staterna – och vi behöver starka partner. Därför kommer vi att göra allt vi kan för att stödja er strävan. För de senaste 65 åren har visat att när amerikaner och européer samlar sin energi för ett gemensamt mål finns det nästan ingenting som vi inte klarar av. Tillsammans återuppbyggde vi Europa genom Marshallplanen och gjorde vad som kanske var den största investeringen i historien. Tillsammans byggde vi världens starkaste säkerhetsallians Nato, och en militär och politisk styrka som förde Amerika och Europa närmare varandra, även följande decennier. Tillsammans lade vi grunden för den mest omfattande handelsförbindelsen i världshistorien, som täcker närmare 40 procent av den globala handeln i en period av välstånd och teknisk innovation vars motstycke saknas. Tillsammans har vi gett bistånd och hopp till de som drabbats av humanitära katastrofer på fler platser än jag kan nämna, från västra Balkan till Kongo, och vårt pågående arbete i dagens Haiti.

Till de skeptiker som trots allt vi har åstadkommit fortsätter att ifrågasätta de transatlantiska förbindelserna eller mitt lands inställning till ett enat Europa vill jag säga följande: även om Förenta staterna och de nationer som *ni* företräder inte förenades av värderingar och det arv som miljoner av våra medborgare, även jag, delar, skulle det räcka med de globala intressen som ofrånkomligen binder oss samman.

I dag är förbindelserna mellan mitt land och Europa lika starka och viktiga för oss som de alltid har varit. Under 2000-talet har det dykt upp nya utmaningar som inte är mindre hotfulla än de som fanns på 1900-talet, och tillsammans tar vi oss an dem en i taget. Utmaningarna är stora och vi kommer inte alltid att vara överens, men vi tar oss an dem tillsammans. Klimatförändringar är ett av de största hoten som vår värld står inför. Förenta staterna och Europa samarbetar för att se till att alla länder, i synnerhet de stora ekonomierna, bidrar till en global lösning. Vi ansträngde oss alla för att ta ett stort steg framåt i Köpenhamn, och det gjorde vi. Nu måste vi se till att utsläppsminskningarna, finansieringen och öppenheten i avtalet blir verklighet, och vi måste bistå de mest utsatta nationerna, från Nordpolen till Stilla havsöarna, som är de första att drabbas i den annalkande krisen.

I det oroliga området Afghanistan och Pakistan arbetar vi tillsammans för att splittra och besegra al-Qaida och talibanska krigare. Vi arbetar även med att utbilda en afghansk armé och polisstyrka, så att deras regering en dag ska kunna skydda den egna befolkningen och inte utgöra ett hot mot sina grannar. Förenta staterna och EU med sina medlemsstater lägger ned stora ekonomiska och civila resurser på att bygga upp Afghanistans styre. Dessa viktiga uppdrag har inte alltid varit populära, men de är som *ni* alla vet – och som jag vet – nödvändiga. Som ledare åligger det oss att informera våra medborgare om att detta är nödvändigt för vår kollektiva säkerhet – fast tro mig, som en politiker som har tjänstgjort de senaste 38 åren förstår jag att det inte är lätt. Jag lovar att det inte är populärare i mitt land än i era.

Därför står Förenta staterna och Europa sida vid sida för att förhindra att Iran skaffar kärnvapen, vilket skulle sätta medborgarna i fara och hota grannländerna, däribland några av våra viktigaste allierade. Tillsammans har vi ingått en ny sorts överenskommelse med Irans ledare, och, mina damer och herrar,

(Applåder)

vad än vissa skeptiker tror menade presidenten vad han sade när han sade att vi kommer att sträcka ut handen till den som öppnar sin knutna hand. I början av sin regeringstid sade president Obama att vi är beredda att hantera Iran med våra ömsesidiga intressen och ömsesidiga respekt som utgångspunkt. Tillsammans med våra allierade har vi gjort det tydligt för Irans ledare hur de kan gå tillväga för att återfå världssamfundets förtroende, genom att t.ex. ge tillgång till deras hemliga anriktningsanläggningar och byta ut låganrikat uran som bränsle till en forskningsreaktor. Men som vi nu har sett nonchalerar Irans ledare våra välvilliga försök och fortsätter agera på ett sätt som hotar den regionala stabiliteten. Jag ska säga precis som det är: Irans kärnvapenprogram strider mot deras åtaganden enligt fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, och risken finns att flera länder i Mellanöstern skaffar kärnvapen. Skulle det inte vara mycket absurt, nu när järnridån fallit och supermakternas ömsesidiga hot om ömsesidig förstörelse har tystnat, om man började skaffa nya vapen i några av de mest instabila delarna av världen. Jag tror inte att våra barn, barnbarn och barnbarnsbarn skulle förlåta oss om vi lät en sådan absurd situation uppstå.

Dessutom stöder Irans ledare terrororganisationer, och det stödet minskar inte, och landet fortsätter att omotiverat förfölja medborgare som fredligt demonstrerar för rättvisa. Det är ett svek från regeringens sida gentemot sina medborgare. Teheran har ett tydligt val. De måste följa internationella bestämmelser och ansluta sig till de ansvarsfulla nationerna – vilket vi hoppas att de gör – eller räkna med allvarliga konsekvenser och ökad isolering.

Inför det hot som Iran utgör vill vi värna om våra allierades säkerhet. Därför har vi tagit fram missilförsvarsprogrammet som sker i olika faser och ska förhindra och försvara oss mot missilattacker på denna kontinent.

(Applåder)

Vi samarbetar även i Nato för att förbereda oss för en rad framtida säkerhetshot som energisäkerhet och cybersäkerhet, och vi fortsätter att stödja ett tätt samarbete mellan Nato och EU.

Förra året handlade Förenta staterna och EU snabbt och bestämt när världen drabbats av en ekonomisk kris som var den allvarligaste sedan den stora depressionen. Vi hjälptes åt att förhindra det man förespådde, nämligen att världsekonomin skulle kollapsa helt. Nu följer president Obama och jag den ekonomiska krisen i Grekland och EU:s hantering av den. Vi välkomnar det stödpaket som EU nu tar fram tillsammans med Internationella valutafonden, och vi kommer att stödja – både direkt och genom valutafonden – ert arbete med att rädda Grekland.

Dessa exempel, och det finns många fler, visar varför EU fortsätter att vara både Amerikas främsta handelspartner och viktigaste allierade.

Denna vecka för mer än sex decennier sedan möttes våra föregångare för att börja bygga institutioner som skulle förhindra att 1900-talets mörkaste händelser upprepades under 1900-talet eller 2000-talet. De institutionerna – denna institution – har varit mycket framgångsrika, men nu måste vi lägga fokus på detta årtusende och de utmaningar som jag nämnde i början.

Världen har förändrats. Den har förändrats i grunden. En fasansfull skönhet är född. Det kanske mest komplexa hotet som vi står inför i dag är det som vilar över våra medborgare i form av statslösa aktörer och hänsynslösa extremister, i synnerhet om – Gud förbjude – extremisterna får tag på massförstörelsevapen. De har ingen som helst respekt för gränser. Det finns inte någon nation, hur stark eller välmående den än är, hur välorganiserad eller kompetent den än är, som kan stå emot detta hot själv. Den enda utvägen är att göra det till en gemensam sak, och det är precis vad vi måste göra.

De nya befogenheter som parlamentet har fått genom Lissabonfördraget ger en mer betydelsefull roll i den kampen, och ett starkare imperativ att styra på ett ansvarsfullt sätt. Förenta staternas regering och ert parlament har kämpat med hur man bäst ska skydda medborgarna utan att ge upp de grundläggande rättigheter som är grundstenen för våra samhällen. Jag är övertygad om att vi måste och kan både skydda våra medborgare och behålla vår frihet.

Sedan president Obama och jag tillträdde förra året har vi följt imperativet i vår konstitution att sträva mot en mer fulländad union. Därför var en av våra första offentliga åtgärder att avskaffa förhörsmetoder som gav få resultat och som vi inte kunde behålla med gott samvete.

(Applåder)

Vi gav order om att stänga fångsläget i Guantanamo Bay, som har blivit en symbol för orättvisor och retat terrorister.

(Applåder)

Och vi uppskattar stödet – och jag vet att det varit svårt för er – som så många av er har gett oss i vårt arbete.

Detta gjorde vi eftersom president Obama och jag, precis som ni, inte tror att man måste välja mellan säkerhet och våra ideal. Vi anser att det stärker oss att hålla på våra principer och att kompromissa bort dem undergräver våra insatser i kampen mot extremismen. För vad har dessa hänsynslösa människor för mål? Jo, att ändra våra värderingar och vårt beteende. Åtta dagar efter 11 september sade jag åt en grupp med tusentals universitetsstudenter i mitt land att de inte får låta den tragiska händelsen som inträffade 11 september förändra vår livsstil, för det är precis vad terroristerna är ute efter. Jag sade även att Amerika inte kan vinna den nya kampen på egen hand.

De orden var inte bara passande i just den situationen, utan de visade sig vara sanna – och de är lika sanna i dag. Jag behöver inte berätta för er om Europas stolta tradition av att skydda sina medborgare från statliga intrång av deras integritet. Den traditionen har sin grund i respekt för alla människors inneboende värde. Vi kallar dem oförytterliga rättigheter. Vi skrev in dem i vår konstitution, och Amerika värnar också starkt om integriteten – lika starkt som ni gör. Det fjärde tillägget i vår konstitution skyddar individer så att staten inte ska göra oskälig husrannsakan och gripande, och en av våra mest kända jurister kallade det ”rätten att få vara ifred”. Högsta domstolen i Förenta staterna har gjort det tydligt att rätten till integritet är grundläggande och skyddas i konstitutionen. Precis som EU har högsta domstolen sagt att det är en rättighet som handlar om individens värde.

Personligen har jag under 36 år av min karriär försvarat individens rätt till integritet. I Förenta staternas senat rangordnar organisationer årligen de personer som flitigast förespråkar civila rättigheter, och varje år har jag, och senare president Obama, varit bland de fyra utnämnda. Det är inte för min egen skull som jag berättar det, utan för att visa hur viktiga individens rättigheter är för vår regering. Att ändra mig nu skulle tillintetgöra allt som jag har sagt att jag står för i mitt land de senaste 37 åren. När jag var ordförande för senatens juridiska utskott, som ansvarar för att godkänna presidentens domarkandidater, rankades jag som sagt gång på gång bland de envisaste förkämparna för civila rättigheter, och jag tog alltid reda på blivande domares syn på integritet innan jag bestämde om de skulle få en plats i domstolen.

President Obama och jag anser även att regeringens huvudsakliga och viktigaste uppgift är att skydda sina medborgare – de medborgare i vars tjänst de är – och deras rättigheter. President Obama har sagt att det första han tänker på när han vaknar på morgonen och det sista han tänker på innan han lägger sig på kvällen är hur han ska skydda vårt land. Jag antar att alla världsledare ser likadant på sin roll. Fysisk säkerhet är en oförytterlig rättighet i lika stor utsträckning som rätten till integritet. En regering som negligerar uppgiften att säkra medborgarnas säkerhet bryter mot deras rättigheter lika mycket som en regering som tystar olikstänkande eller fängslar misstänkta förbrytare utan rättegång.

Samtidigt som vi samlas här i dag tar vår fiender till alla verktyg som finns att uppbringa för att utföra nya och förödande attentat som de i New York, London, Madrid och på många andra platser i världen. För att stoppa dem måste vi använda alla lagliga verktyg som finns att tillgå – lagstiftning och militärens underrättelsetjänst – som är förenliga med våra lagar och värderingar. Vi kämpar på många fronter, från de modiga män och kvinnor som deltar i vår militära närvaro utomlands till de tålmodiga jurister som utreder komplicerade och misstänkta ekonomiska nätverk.

Nu i veckan grep vår Customs and border protection med hjälp av passagerarregister en misstänkt för bomförsöket vid Times Square i New York när han försökte fly landet. Vi måste absolut behålla alla möjligheter vi har enligt lagen att stoppa sådana attentat. Därför anser vi att programmet för att spåra finansiering av terrorism är nödvändigt för vår säkerhet, och för Europas – tar jag mig friheten att säga. Programmet har inneburit att man fått avgörande ledtrådar i undersökningar i kampen mot terrorism på båda sidor av Atlanten, och man har kunnat sätta stopp för planerade attentat och på så sätt räddat liv. Programmet har inbyggda mekanismer som gör att personliga uppgifter inte sprids och endast används i kampen mot terrorismen. Men jag ser inget fel i att ni ifrågasätter programmet. Vi förstår er oro. Så vi samarbetar för att se över dessa områden, och jag har fullt förtroende för att vi kommer att kunna både använda verktyget och respektera den personliga integriteten. Det är viktigt att vi gör det, och det är viktigt att vi gör det så snart som möjligt.

Som före detta senator i Förenta staterna vet jag hur svårt det kan vara att fatta de svåra beslut som de globala utmaningarna kräver och samtidigt respektera lokala värderingar. Jag misstänker att ni går igenom samma

sak varje gång ni röstar här i parlamentet. Ju längre vi står utan ett avtal om programmet för att spåra finansiering av terrorism, desto större blir risken för terrorattentat som hade kunnat undvikas. Som ledare vi delar vi ansvaret att gör allt i vår makt inom lagens ramar för att skydda de 800 miljoner människor som vi tjänar. Vi har varit oeniga tidigare och vi kommer säkert att blir det igen, men jag är lika övertygad att Förenta staterna och Europa kan klara av 2000-talets utmaningar – precis som vi klarade 1900-talets – om vi pratar och lyssnar på varandra. Om vi är ärliga mot varandra.

(Applåder)

Mina damer och herrar! Winston Churchill lärde oss att det krävs mod för att ställa sig upp och säga sin mening. Det krävs mod även för att sätta sig ner och lyssna. I eftermiddag har jag pratat. Men jag kan lova er att jag, min regering och min president vill lyssna på våra allierade. Det är ingen tillfällighet att min första utrikesresa som vicepresident gick till Europa, och likadant var det för president Obama. Det är ingen tillfällighet att vi redan har hunnit återvända flera gånger sedan dess. Förenta staterna behöver Europa, och med all respekt vill jag påstå att Europa behöver Förenta staterna. Vi behöver varandra mer än någonsin.

(Applåder)

Så jag ser denna veckans minnesdag som ett välkommet tillfälle att påminna oss om det särskilda band som våra nationer knöt för längesedan i stridens hetta. När det gäller att hitta ideal och partner söker sig européer och amerikaner nu precis som då till varandra innan de vänder sig till någon annan. Nu precis om då är det en ära för oss att stå vid er sida i kommande strider och det är vi är tacksamma för. Jag är här för att försäkra er om att president Obama och Joe Biden stöder ett enat, fritt och öppet Europa. Vi ger ert arbete vårt fulla stöd. Gud vare med er och välsigne er, och må Gud skydda era trupper. Ett stort tack.

(Applåder)

Talmannen. – Herr vicepresident! Tack så hemskt mycket. Detta utgör en utmärkt grund för framtida samarbete och framtida samtal. Som ni sade, lyssna och prata med varandra. Det är oerhört viktigt.

Jag vill tacka er för att ni upprepade de viktigaste orden från förra veckan: Europa behöver Amerika. Vi minns 1900-talet med de båda världskrigen och järnridån, och hur vi kämpade sida vid sida och segrade tillsammans, som demokratier. Som ni tillade i dag behöver Amerika Europa. Det ska vi komma ihåg. Det är en bra början på vårt partnerskap och samarbete.

Herr vicepresident! Tack så hemskt mycket.

(Applåder)

ORDFÖRANDESKAP: ROUČEK

Vice talman

12. Röstförklaringar (fortsättning)

Talmannen. – Vi har fortfarande tre röstförklaringar kvar.

Betänkande: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Herr talman! Jag välkomnar att oegentligheterna när det gäller användande av EU-medel totalt sett sjunker. Det är särskilt uppmuntrande att oegentligheterna i jordbrukssektorn har sjunkit dramatiskt, med 34 procent. En av flera faktorer som har bidragit till den förbättrade situationen är att Olaf har spelat en stark och konkurrenskraftig roll. Jag välkomnar förslaget som utgör en del av vår föresats att öka samarbetet i medlemsstaterna när det gäller skattefrågor.

Jag vill emellertid uttrycka min djupa oro angående det faktum att bedrägerierna har ökat i de nya medlemsstaterna, särskilt i Rumänien och Bulgarien. I EU-10 har de ökat med 8 procent, samtidigt som skulden för EU-2 ökade med 152 procent. Jag uttrycker mitt starka stöd till uppmaningarna till Rumänien och Bulgarien att bygga upp sin administrativa kapacitet, för att kunna handha EU-finansiering och för att förbättra övervakningen och öppenheten i samband med offentliga upphandlingsförfaranden på alla nivåer.

Betänkande: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Herr talman! Först och främst vill jag tacka Tamás Deutsch för ett utmärkt betänkande. Dagens innehållsrika diskussion och vår resolution, som jag röstade för, är en utmärkt utgångspunkt för Europeiska investeringsbankens framtida verksamhet, särskilt med beaktande av Europa 2020-strategin.

Dessutom vill jag ännu en gång uppmana de europeiska regeringarna att utöka EIB:s utlåningsförmåga till våra grannländer, särskilt dem i öster. De är i stort behov av lån och investeringar, och även de är drabbade av krisen. I framtiden bör man i ännu större utsträckning än tidigare se till att den europeiska grannskapspolitikens politiska mål och EUB:s utlåningsdirektiv är förenliga.

Resolutionsförslag: Omfattande grymheter i Jos, Nigeria (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Herr talman! I januari och mars bevittnade vi omfattande grymheter i Nigeria som ledde till att flera hundra människors dog, däribland kvinnor och barn.

För det första är det nödvändigt att få till stånd en försoningsprocess och en fredlig samexistens mellan muslimer som bor i norra och kristna som bor i den södra delen av landet.

För det andra måste, med beaktande av att de flesta människor i Nigeria fortfarande är fattiga och inte gynnas av landets utveckling som helhet trots att landet är en av de största oljeproducenterna i världen, den utbredda korruptionen utmanas och bekämpas effektivt och seriöst.

För det tredje bör EU:s stöd till Nigeria ta itu med de viktigaste problemen och de känsligaste frågorna, för att man åtminstone ska uppnå något synbart framsteg i detta land.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Herr talman! Nyheterna som jag har fått denna vecka, om kristna i Jos, låter mycket oroande. Även de senaste veckorna har våra medtroende, det vill säga kristna, hittats mördade på olika platser i denna nigerianska stad. Lördagen den 24 april knivhögs två journalister som arbetade på en kristen månadstidning av ett gäng muslimska ungdomar. Förövarna använde sedan offrens mobiltelefoner för att ringa till dessas ovetande vänner och släktingar och säga: "Vi har dödat dem alla, kom ska ni få se."

Herr talman! Detta är typiskt för den atmosfär som råder i Nigeria och som präglas av våld mot framför allt kristna, som förblir strafflös och som har resulterat i hundratals döda i och omkring Jos ända sedan början av detta år. En observatör har betecknande nog talat om systematisk religiös förföljelse. Följaktligen har han väddat till världssamfundet – och därmed även till EU:s institutioner – att erkänna islamistisk extremism som en huvudförklaring till den explosiva situationen i Nigeria, särskilt när det gäller Jos som är beläget i skärningspunkten mellan det muslimska norr och det kristna söder.

Tyvärr är detta precis vad det gemensamma förslaget till resolution uttryckligen inte gör, och det är detta som min kritik består i i dag (se punkt 5). Det gemensamma resolutionsförslaget lyckas inte inta en fast hållning gentemot den muslimska extremism som härskar i Nigeria. Dessutom, vilket är ännu värre, motsätter man sig – och jag citerar – "förenklade förklaringar som endast grundar sig på religion". Även jag motsätter mig förklaringar med endast en orsak, men denna förenkling från EU:s och parlamentets sida är inte till minsta hjälp för de nigerianska kristna vilkas liv i dag pendlar mellan hopp och fruktan. Detta är min kritik, och det är därför som jag avstod från att rösta.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Herr talman! Jag anser att det är förskräckligt att ett land med sådana enorma oljereserver som Nigeria är inblandat i dessa massgrymheter. Samtidigt måste lösningen, enligt vad som exempelvis uttryckts av Förenta staternas vicepresident, vara dialog, dialog, dialog, förenat med utbildning, utbildning, utbildning så att man kan få till stånd fred i landet.

Jag uppskattade att Joe Biden hänvisade till strofen av den irländske poeten William Butler Yeats: "a terrible beauty is born". Vi hoppas att denna fruktansvärda skönhet kommer att förvandlas till en underbar skönhet i Nigeria och att fred och välstånd kommer att råda där. Europeiska unionen har en viktig roll att spela i sammanhanget och vi har verkligen markerat detta i dagens diskussion och omröstning. Det uppskattar jag väldigt mycket.

Talmannen. – Protokollet från dagens sammanträde kommer att läggas fram för parlamentet för justering i början av nästa sammanträdesperiod. Om det inte finns några invändningar kommer resolutionerna som antagits under sammanträdet att omedelbart överlämnas till mottagarna och till de organ som nämns i dem.

Skriftliga röstförklaringar

Betänkande: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för denna rekommendation på grund av att den lyfter fram att det är innovativt, konstruktivt och demokratiskt att sammankalla ett konvent för att göra en översyn av fördragen (jämför t.ex. konventet som hölls 1999–2000, som utarbetade Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och konventet som hölls 2002–2003, som utarbetade förslaget till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa). Dessutom erkänns att översynen av fördragen, som nyligen blev nödvändig på grund av genomförandet av övergångsåtgärder när det gäller ikraftträdandet av Lissabonfördraget, helt och hållet är av exceptionell beskaffenhet.

Sammanfattningsvis måste vi använda konventsystemet, eftersom vi har att göra med revideringar av fördragen som går bortom enkla provisoriska eller tekniska ändringar. I enlighet med föredraganden Íñigo Méndez de Vigo anser jag att det är bra att Europaparlamentet har godkänt Europeiska rådets förslag att ändra protokoll (nr 36) genom en regeringskonferens, utan att sammankalla ett konvent.

Liam Aylward och Pat the Cope Gallagher (ALDE), skriftlig. – (GA) Parlamentsledamöterna Pat the Cope Gallagher och Liam Aylward har fäst uppmärksamhet vid det faktum att endast Irland och Malta använder systemet med proportionell representation för att välja ledamöter till Europaparlamentet. Nordirland använder även systemet med proportionell representation i valen till Europaparlamentet. Vi är helt och hållet mot att man tillämpar enhetliga eller identiska valsystem vid val av ledamöter till Europaparlamentet. Ända sedan den irländska staten grundades har det visat sig att systemet med proportionell representation är ett rättvist och jämställt system.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Omröstningen gällde möjligheten att sammankalla ett konvent för en översyn av fördragen beträffande övergångsåtgärder avseende Europaparlamentets sammansättning. När man tar olika faktorer i beaktande, t.ex. konventet som hölls den 22 februari 2002 till den 18 juni 2003 och det som utarbetade Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, håller jag med föredraganden när det gäller att stödja rådets förslag att ändra protokoll (nr 36) genom att hålla en regeringskonferens hellre än att sammankalla ett konvent.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) I enlighet med ikraftträdandet av Lissabonfördraget har Europaparlamentets sammansättning ändrats – det har nu 751 ledamöter i stället för 736. Det kommer att tillkomma 18 nya ledamöter från 12 medlemsstater. Eftersom det enligt Lissabonfördraget fastställs en övre gräns för antalet ledamöter från varje medlemsstat får Tyskland tre platser färre. Det är inte möjligt att avbryta en parlamentsledamots mandat under en mandatperiod, vilket betyder att parlamentet tillfälligt kommer att ha 754 ledamöter, något som gör det nödvändigt att ändra fördraget så att begränsningen på 751 ledamöter tillfälligt tas bort. Jag skulle ha föredragit att man skulle börja tillämpa denna nya sammansättning vid valet 2014 och inte i den nuvarande valperioden, men jag inser att det finns en bred samstämmighet om att låta förändringarna träda i kraft omedelbart. Därför håller jag med om att regeringskonferensen, som kommer att sammankallas bara för att anta övergångsbestämmelser som gäller för återstoden av denna valperiod, inte bör föregås av ett konvent. Detta får dock inte utgöra ett prejudikat för framtiden.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Bristen i EU:s konventsystem, vilket erfarenheterna från Frankrike och Förenta staterna erinrar om, var att det förmodades ha en legitimitet som det faktiskt inte hade på den tiden. Jag anser därför att konventet som antog förslaget till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa kom att extrapolera befogenheterna som det hade tilldelats. Jag önskar med hela mitt hjärta att resultatet av detta hade sett ut på ett annat sätt, men omständigheterna medgav inte detta på den tiden. Jag tror därför att en återgång till en modell med regeringskonferenser är det mest realistiska sättet att säkra en dialog mellan medlemsstaternas regeringar, och att man vid en sådan konferens bör fokusera på de särskilda problem som man har föresatts att lösa, exempelvis det som vi röstade om.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för beslutet att inte sammankalla ett konvent för en översyn av fördragen beträffande övergångsåtgärder avseende Europaparlamentets sammansättning. Jag röstade så eftersom jag anser att det verkar onödigt att sammankalla ett konvent för att godkänna en ändring av bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionen. Jag håller med om att rådet bör ändra protokoll (nr 36) inom ramen för en regeringskonferens, utan att sammankalla en konvention.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) Jag håller fullständigt med författaren till betänkandet, och jag vill ännu en gång erinra om att nya parlamentsledamöter redan har utsetts av medlemsstaterna med en beslutande majoritet i enlighet med rådande bestämmelser. Vi väntar därför på rådets förslag till ändring av

protokoll 36. På så vis kommer de ytterligare ledamöterna att kunna komma till parlamentet som observatörer direkt efter att ändringen av protokollet godkänts. Och när detta träder i kraft kommer de nya parlamentsledamöterna att kunna inleda sitt arbete som fullvärdiga ledamöter av Europaparlamentet.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Föredraganden motsätter sig ett konvent, på grund av att ändringarna i fördraget bara är övergångsbestämmelser. Jag ser inte på saken på samma sätt eftersom det även handlar om demokratiska problem. Frankrike har ett annat valsystem och man kan därför inte "flytta upp" demokratiskt och direkt valda ledamöter från en lista. Det är av den anledningen som jag har röstat emot detta betänkande.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) Om vi ser på detta noggrant och utifrån en rättslig synvinkel kommer det beslut som vi tar att ändra Lissabonfördraget, enligt vilket det ska ske ett sammankallande av ett konvent. Eftersom åtgärden är begränsad i omfattning och begränsad till att vara en övergångsbestämmelse förlitade jag mig emellertid på proportionalitetsprincipen och gav stöd åt övergångslösningen som föreslagits av 479 kolleger, det vill säga att hellre ge beslutanderätten till en regeringskonferens än att sammankalla ett konvent.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade emot detta betänkande eftersom jag är emot att inte sammankalla ett konvent för översynen av fördragen.

Rafał Trzaskowski (PPE), skriftlig. – (PL) Beslutet att inte sammankalla ett konvent var ett av de svåraste besluten när det gäller införandet av de 18 nya parlamentsledamöterna. Vi har fattat detta beslut noggrant och med hänsyn till detta instrument, vars mål är att ge ökad legitimitet åt beslut som rör grundläggande gemenskapslagstiftning. Det är inte något prejudikat för framtiden. För alla viktiga frågor som rör ändringar av fördragen, såsom förfarandet vid val, kommer ett konvent fortfarande att behöva sammankallas. Jag vill tacka föredraganden, Íñigo Méndez de Vigo, och samordnarna för att ha fattat detta beslut. Det var inte lätt! Vi har problem med utnämningen av de 18 nya ledamöterna på grund av att vissa medlemsstater inte har använt ett förfarande som är lämpligt. Vi har emellertid beslutat att den viktigaste principen är representativiteten. Parlamentet bör framför allt få en väl avvägd representation så snart som möjligt. Därför uppmanar vi medlemsstaterna att fullborda detta förfarande så snabbt som möjligt, och vi förmodar samtidigt att alla ledamöter kommer att väljas i direkta val.

Betänkande: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för det utmärkta betänkandet av min kollega Íñigo Méndez de Vigo. Vi måste faktiskt hitta en övergångsbestämmelse för att förena respekten för Lissabonfördraget med artikel 5 i akten från 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet. Det är därför nödvändigt att öka antalet parlamentsledamöter till 754 för resten av valperioden 2009–2014.

Dessutom är jag glad över lydelsen i paragraf 6 i detta betänkande, enligt vilket det krävs ett enhetligt system för att välja parlamentsledamöter. I betänkandet informerar parlamentet Europeiska rådet om att det har för avsikt att inom kort utarbeta förslag för att fastslå de bestämmelser som är nödvändiga för valet av dess ledamöter genom allmänna direkta val, i enlighet med ett enhetligt förfarande i alla medlemsstater och i enlighet med principer som tillämpas i alla medlemsstater. Det fastslås även att parlamentet kommer att initiera en sådan valreform enligt artikel 48.2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 223 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet insisterar dessutom på att ett konvent om reformen av Europaparlamentet ska sammankallas för att förbereda översynen av fördragen.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), skriftlig. – (FR) Europaparlamentet har ställt sig bakom att ytterligare 18 parlamentsledamöter ansluter sig till kammaren under valperioden. Detta innebär att parlamentet, som valdes i juni 2009 i enlighet med Nicefördraget, är i överensstämmelse med Lissabonfördraget, vilket trädde i kraft den 1 december 2009.

Jag röstade emot, och det gjorde jag av en anledning som jag anser vara mycket viktig. Under valet till Europaparlamentet i juni 2009 ansåg de flesta medlemsstater det som troligt att Lissabonfördraget skulle ratificeras inom kort. Följaktligen anpassade de sina valförfaranden. Så är inte fallet med Frankrike – vi vidtog inte några åtgärder för att säkra en smidig övergång från 72 till 74 parlamentsledamöter.

Den lösning som man till slut hittade – att utnämna två medlemmar av nationalförsamlingen – är oacceptabel. Ända sedan 1979 har parlamentsledamöter blivit valda genom allmänna direkta val av EU:s medborgare, och inte utnämnda av nationalförsamlingar. Det är tack vare allmänna direkta val som vi med rätta kan tala på alla européers vägnar. Det faktum att parlamentet har godtagit den franska kompromissen utgör ett oroande prejudikat och är inte förenligt med fördragen.

Philip Bradbourn (ECR), skriftlig. – (EN) Vi välkomnar åtgärder för att möjliggöra för de 18 extra parlamentsledamöterna att få tillträda sina ämbeten i Europaparlamentet. De bör emellertid inte erhålla observatörsstatus förrän övergångsbestämmelserna träder i kraft – då kan de få status som ordinarie parlamentsledamöter. Som observatörer skulle de nya ledamöterna ha rätt till lön och utgifter innan de har rätt att rösta. Det är fel och det är därför som vår delegation har röstat emot detta betänkande.

Françoise Castex (S&D), skriftlig. – (FR) Jag måste uttrycka en stark kritik mot hur Frankrike har utnämnt de extra två parlamentsledamöter som uppmanas att ta plats i Europaparlamentet i och med ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

Till skillnad från de övriga 11 EU-länderna som påverkats av denna reform, vilka var beredda och som givetvis förlitade sig på resultatet av valet till Europaparlamentet i juni 2009, har Frankrikes regering för sin del beslutat att helt enkelt utnämna ledamöter från dess nationella parlament. Detta är en skam för demokratin!

Vi franska socialister anser dessutom inte att de övriga 16 parlamentsledamöterna ska behöva betala priset för denna fullständiga brist på förberedelse från Frankrikes sida. I slutändan förespråkade vi därför lanseringen av en regeringskonferens, så att dessa valda parlamentsledamöter – först som observatörer – får komma och fungera som företrädare för de europeiska medborgarna eftersom de valts just för detta syfte.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Det senaste valet till Europaparlamentet (2009) ägde rum innan Lissabonfördraget trätt i kraft. Parlamentets sammansättning var då fortfarande densamma som då detta fastställdes enligt Nicefördraget – 736 ledamöter. Europeiska rådet ställde sig bakom förslaget till ny sammansättning som föreslogs av parlamentet 2007, att öka antalet från 750 till 751. Jag ansåg det bäst att parlamentets nya sammansättning skulle börja gälla först 2014, vid nästa val till Europaparlamentet. Det finns emellertid en bred konsensus att det ska börja gälla nu. Det kommer därför att bli nödvändigt att reglera hur de 8 nya ledamöterna (delade mellan 12 medlemsstater) ska väljas. Enligt det nya fördraget fastställs en övre gräns för antalet parlamentsledamöter per medlemsstat, vilket betyder att Tyskland kommer att förlora tre platser. Eftersom det inte är möjligt att avbryta en parlamentsledamots mandat under en valperiod betyder detta att parlamentet tillfälligt kommer att ha 754 ledamöter. Jag håller med föredraganden Íñigo Mendez de Vigo, när det gäller rekommendationen att de nya ledamöterna ska tillträda sina ämbeten samma dag, för att undvika regionala snedvridningar i parlamentets representation. Jag håller inte med om att man ska låta de nya ledamöterna utnämnas av de nationella myndigheterna i respektive land. Jag anser att ledamöterna bara ska få legitimitet genom val.

Marielle De Sarnez (ALDE), skriftlig. – (FR) Enligt Lissabonfördraget ökas antalet parlamentsledamöter från 736 till 751. Eftersom 2009 års val ägde rum före ikraftträdandet av Lissabonfördraget blev dock bara 736 parlamentsledamöter valda. Parlamentet var därför tvunget att anta nya bestämmelser angående dess sammansättning för återstoden av valperioden. Delegationen för den demokratiska rörelsen röstade inte för detta betänkande av två anledningar. Den håller inte med om rådets förslag att sammankalla en regeringskonferens utan att sammankalla ett konvent sammansatt av företrädare för de nationella parlamenten, stats- och regeringschefer, parlamentet och kommissionen. Detta påskyndade förfarande innebär inte bara en överträdelse av andan i fördragen utan kränker även fördragen bokstavligen. Det skapar ett olyckligt prejudikat. Utnämningen av ledamöter av det franska nationella parlamentet till två av de 18 extra ledamöterna innebär ett allvarligt angrepp på primärlagstiftningen, enligt vilken det fastställs att parlamentsledamöter måste väljas genom direkta allmänna val och inte utnämnas av nationella parlament. Det enda positiva resultatet av denna händelse är att uppmärksamheten har riktats mot behovet av att reformera parlamentets valförfarande på lång sikt, och särskilt på det krav som vi länge har ställt på att en del av parlamentsledamöterna ska väljas till en europeisk valkrets.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för detta betänkande eftersom det i detta argumenteras för att de 18 extra parlamentsledamöterna, som kommer från 12 medlemsstater, ska kunna tillträda sitt ämbete efter att ha blivit valda. Det är beklagligt att rådet inte vidtog nödvändiga åtgärder i tid för att så skulle kunna ske omedelbart efter ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Det faktum att Lissabonfördraget inte trädde i kraft i tid för att omedelbart kunna tillämpas i valet till Europaparlamentet, mandatperiod 2009–2014, ledde till ett problem som jag anser har lösts på ett känsligt sätt och på ett sätt som speglar de oundvikliga svårigheterna med övergångsperioder. Därför, medan det varken skulle vara rimligt eller berättigat att avbryta mandaten för valda ledamöter, skulle det inte heller vara förnuftigt att förhindra de medlemsstater som drar fördel av att få ett ökat antal representanter att utnämna dessa i enlighet med den lagstiftning som gäller i deras respektive valsystem. Dessa speciella omständigheter motiverar helt och hållet de ovanliga lösningar som antagits.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Förslaget att öka antalet ledamöter med 15 (från de 736 som fastställts enligt Nicefördraget till 751), med 18 extra platser att fördelas bland 12 medlemsstater, har antagits. Tyskland har tilldelats tre platser färre med tanke på det maximala antal som fastslagits i EU-fördraget. Eftersom Lissabonfördraget inte hade trätt i kraft före 2009 års val till Europaparlamentet hölls detta i enlighet med bestämmelserna i Nicefördraget, vilket betyder att Europaparlamentet för närvarande har 736 ledamöter i stället för 751. Å andra sidan betyder ikraftträdandet av Lissabonfördraget att de 18 extra ledamöterna från de 12 berörda medlemsstaterna lagligen kan tillträda sitt ämbete. Det är inte möjligt att avbryta en parlamentsledamots mandat under en valperiod på så sätt att man skulle minska det nuvarande antalet parlamentsledamöter från Tyskland med tre. Jag anser därför att den ändring av protokoll 36, som begärdes av Europeiska rådet och som direkt följer av de nya bestämmelserna i Lissabonfördraget, innebär en godtagbar lösning som kommer att göra det möjligt för medlemsstater som har rätt till extra ledamöter att utse dessa. Dessa 18 parlamentsledamöter måste ta plats i parlamentet samtidigt för att inte rubba balansen av nationaliteter i kammaren.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som vi har hävdat och som vi kan utläsa av detta betänkande förverkligar Lissabonfördraget inte bara en nyliberal, militaristisk och federalistisk politik. Det är även ett instrument fullt av tvetydigheter och motsättningar, såsom de som framställs i protokoll 36 om bestämmelser om Europaparlamentets sammansättning. Arrogansen hos dem som ville få igenom fördraget var så stor att det förhindrade dem från att göra dessa bestämmelser flexibla. De hade gjort allt för att undvika att det hölls folkomröstningar för att på så vis undkomma befolkningen i EU-ländernas röst och ett upprepande av nej-svaret från Frankrikes och Tysklands befolkning till det så kallade "konstitutionella fördraget". Det irländska folket sade också nej till denna travesti på en text, och det var endast efter mycket påtryckningar och utpressning som deras röst kunde erhållas, dock efter valet till Europaparlamentet.

Betänkandet har visat att några parlamentsledamöter försöker befästa EU:s federalistiska kurs genom att frammana en demokratisk legitimitet som fördraget inte har. Dessa ledamöter försöker också att ytterligare underordna nationell lagstiftning under EU:s intressen och föreslår ett enhetligt valförfarande i alla medlemsstater, något som är varje medlemsstats suveräna befogenhet. De kräver dessutom att ett konvent sammankallas för att förbereda en översyn av fördragen beträffande Europaparlamentets sammansättning.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vare sig fördragen ses över genom en regeringskonferens eller genom ett konvent ändrar det absolut ingenting när det gäller kärnan av problemet. På grund av inkompetens, försumlighet eller politisk misräkning vägrade ett enda land, Frankrike, att invänta ikraftträdandet av Lissabonfördraget för att se vilka konsekvenser det skulle medföra för dess representation i Europaparlamentet, trots upprepade krav på att göra detta från flera politiska grupper, inbegripet min egen. Följaktligen är Frankrike i dag det enda av de 27 som har för avsikt att välja två nya parlamentsledamöter via det nationella parlamentet, vilket har ett fullständigt orättvist omröstningssystem. Allt detta är en kränkning av själva fördragen och akten från 1976, enligt vilken det fastställs att valen av parlamentsledamöter ska ske genom direkta allmänna val. Dessutom finns ytterligare en delaktig faktor i detta: gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet, som, trots att den har fått utstå ett hårt slag i valen 2009, kommer att ärva en av de två extra platserna. Detta är att intrigera mellan vänner med parlamentets stöd. Olyckligtvis gömmer sig föredraganden bakom åtgärdens tillfälliga natur. Tillfälligt? De nya franska parlamentsledamöterna kommer att sitta i fyra år, vilket är mer än 80 procent av valperioden. Jag skulle ha förväntat mig att vår kollega hade varit fastare när det gäller både värdet av ord och försvarandet av demokratiska principer.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag röstade för flera ändringar i syfte att markera hur oacceptabelt det val som Frankrike har gjort är. Man har utnämnt ledamöter av sitt eget nationella parlament till att sitta i Europaparlamentet vid sidan av 16 andra som ställde upp i valet den 7 juni 2009. Jag anser att detta förfarande, vilket uppenbarligen inte föregicks av någon som helst förberedelse, strider mot grundläggande demokratiska principer och lyfter fram viktiga frågor om Europaparlamentets demokratiska legitimitet. Å andra sidan får vi inte blockera ankomsten av de andra parlamentsledamöterna, vilkas utnämning är fullständigt i enlighet med fördragets anda. Denna fråga visar precis hur nödvändigt det är för oss att förse oss med en enhetlig metod att välja parlamentsledamöter genom direkta allmänna val, och att genomföra denna reform genom att sammankalla ett konvent.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade emot detta betänkande på grund av vår viktigaste ändring, enligt vilken vi hävdade att parlamentsledamöterna bör väljas i direkta allmänna val.

Betänkande: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jag har kategoriskt röstat för de båda betänkandena av Íñigo Méndez de Vigo. Jag är nöjd av två anledningar: det utskott i vilket jag är ordförande agerade omedelbart och nådde ett preliminärt samtycke, något som banade väg för det som uppnåddes i dag i kammaren av en mycket stor majoritet.

Utifrån detta perspektiv har jag bifallit idén om att rösta mot punkt 5, som införts genom en ändring som jag har lagt fram för utskottet, för att betona att utnämningen av de 18 nya ledamöterna kommer att i så stor utsträckning som möjligt måste vara förenlig med bestämmelserna i vallagen från 1976, enligt vilken det krävs att ledamöter väljs direkt av de europeiska medborgarna. Därför föredrar jag en automatisk metod enligt vilken de kandidater som fick flest röster av dem som inte blev valda vid det förra valet till Europaparlamentet ska ingå i parlamentet. Om det nationella valsystemet emellertid inte tillåter en sådan uträkning kan vi använda oss av utnämning av de nationella parlamenten.

Resolutionsförslag: Kirgizistan (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) Den politiska krisen i Kirgizistan är ännu ett steg i riktning mot destabilisering i Centralasien, en region som vi vet är nödvändig för Europa med tanke på var vi får energi och vårt råmaterial ifrån. Kirgizistan är även viktigt för Förenta staterna och Ryssland med anledning av landets strategiska position. Krisen utgör det nedslående resultatet av 2005 års revolution, vilken hade väckt hopp om en verklig förändring i den politiska dynamiken i denna lilla före detta Sovjetstat. Revolutionen verkade, tillsammans med händelserna i Ukraina och Georgien samma år, förebåda en lugnare geopolitisk framtid i regionen som helhet. Olyckligtvis skördar Kirgizistan i dag den bittra frukten av en förändring som inte kom till stånd, och resolutionen som vi röstar om innehåller de nödvändiga och lämpliga riktlinjer som parlamentet bör ge till de europeiska organ som kommer att vara direkt inblandade i Kirgizistans frågor i internationella och diplomatiska forum. Förhoppningen är att kommissionen och rådet ska arbeta tillsammans på ett konsekvent sätt och efter dessa riktlinjer, och framför allt att de ska göra detta skyndsamt vilket, olyckligtvis och oacceptabelt nog, inte har varit fallet i andra nyligen inträffade fall. Det var med den allvarliga förhoppningen att europeiska åtgärder ska bidra positivt till stabiliseringen i Kirgizistan som jag röstade för det gemensamma resolutionsförslaget.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Som ett resultat av f.d. Sovjetunionens upplösning strider stormakterna om landet som nu verkar ha sjunkit ned i en process med politisk agitation och sönderfall av såväl politiken som den sociala strukturen, något som behöver övervakas mer av EU:s institutioner och medlemsstaterna regeringar. EU:s relativa brist på kunskap om de centralasiatiska republikerna måste rådaskas på, och ett upprättande av kanaler för relationer och kommunikation eftersträvas för att möjliggöra bättre tillgång till information och mer detaljerad övervakning av situationen i respektive land. Jag välkomnar Europeiska unionens fasthet när det gäller att göra frågorna frihet, demokrati och mänskliga rättigheter centrala på agendan för Kirgizistan. Jag hoppas också att den provisoriska regeringen visar sig vara lika bra som den har utgett sig för att vara, och att den genomför reformer i vilka dessa frågor beaktas. Tillkännagivandet av valet och av en konstitutionell folkomröstning utgör ett uppmuntrande tecken inför den närmaste framtiden.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Enligt oberoende observatörer förmörkades förra årets presidentsval i Kirgizistan, i vilket Kurmanbek Bakijev blev omvald, av omfattande bedrägeri. Efter inledande demokratiska åtaganden blev hans styre dessutom auktoritärt. Efter massdemonstrationer tvingades han att fly från huvudstaden och i hans ställe inträdde en provisorisk regering ledd av oppositionsledaren Roza Otunbayeva. Oppositionsledaren utfärdade ett dekret om att makten ska ärvas och en *order of compliance* med Kirgizistans konstitution. Under tiden flydde Bakijev från landet för att söka tillflykt i Kazakstan. Kirgizistan drar till sig särskilt intresse från Förenta staterna och Ryssland på grund av dess strategiska läge i mitten av Centralasien. EU och Centralasien har gemensamma utmaningar när det gäller energi, kampen mot klimatförändringarna, kontroll av narkotikahandeln och kampen mot terrorism. Av denna anledning måste EU engagera sig aktivt i den provisoriska regeringen, i syfte att upptäcka och utnyttja möjligheter när det gäller att främja ett gott styre, domstolsväsendets oberoende och övriga mål i EU politiken som fastställts i strategin för Centralasien.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *skriftlig*. – (PL) Som medförfattare till Europaparlamentets resolutionsförslag om Kirgizistan vill jag tacka mina kolleger för att ha röstat för detta i dag. Vårt särskild uppmärksamhet är avsikten som tillkännagavs av Kirgizistans interimregering att börja arbeta på en konstitutionell reform och ett snabbt upprättande av grunder för att hålla demokratiska parlamentsval. Detta förklarar begäran till interimregeringen att uppfylla Kirgizistans internationella skyldigheter och att garantera ett fritt och rättvist

valförfarande. Vi följer händelserna i Kirgizistan med oro, och detta inbegriper upprätthållande av en oavbruten tillförselkorridor för Nato och andra internationella krafter som utgör en del av uppdraget i Afghanistan. Det är nödvändigt att situationen i Kirgizistan övervakas mycket noggrant av Europeiska unionen och Europaparlamentet. Det är dessutom nödvändigt att ge bistånd och att stödja dialogen mellan alla landets samhällsgrupper.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), skriftlig. – (PL) Jag röstade för resolutionsförslaget om Kirgizistan, eftersom jag tror att jag som ledamot av delegationen för Centralasien är skyldig att åtminstone ge detta stöd till en nation som de senaste veckorna har befunnit sig i en sådan svår situation. Resolutionen uppmanar till ett slut på våldet, till en dialog mellan konfliktens parter och till respekt för rätten till frihet, mänskliga rättigheter och principerna för en rättsstat. Den betonar samtidigt vikten av ett enhetligt och stabilt konstitutionellt ramverk för att säkerställa demokrati. Jag tror därför att det internationella stödprogrammet bör aktiveras så snart som möjligt, och att EU bör åta sig ledarrollen i programmet.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Den situation som för närvarande råder i Kirgizistan är oroande. Och ännu mer så eftersom det handlar om ett land som är beläget i en mycket viktig del av Centralasien, med en geostrategisk belägenhet nära Afganistan och intill Ferghana Valley. Det behövs en internationell undersökning av händelserna, ledd av FN, för att identifiera de ansvariga. Det är viktigt att den särskilda representanten för Centralasien följer situationen och arbetar nära med unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik/Europeiska kommissionens vice ordförande.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Europaparlamentets resolutionsförslag nr RC-B7-0246/2010 av den 6 maj 2010 om situationen i Kirgizistan innebär att EU:s röst har talat till Kirgizistan och dess myndigheter. Resolutionsförslaget om Kirgizistan utgör en viktig signal från Europeiska unionen och hela Europa. Vi bör visa både medborgarna och myndigheterna i Kirgizistan att vi stöder stärkandet av demokrati, utvecklingen av samhället, befolkningens säkerhet och en hållbar tillväxt. Och det bör inte endast ske genom resolutioner som denna.

Europaparlamentet måste vara en institution som stöder alla riktningar mot demokrati och som inte accepterar några avvikelser från denna väg. Förändringarna i Kirgizistan är ett resultat av vad som har hänt de senaste åren och av de förhoppningar av övergående slag som förknippades med Tulpanrevolutionen. Valfusk och den milda form av auktoritarism som har börjat framträda i Kirgizistan kan inte och kommer inte att passera med likgiltighet. De enda åtgärder som vi kan och kommer att stödja är demokratiska åtgärder, eftersom det är på sådana som Europeiska unionen har grundats. Vi kan inte ge vårt samtycke till andra åtgärder. Jag hoppas att resolutionen om Kirgizistan är ett av många steg som vi kommer att ta. Hela Europa förväntar sig detta av oss.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för denna resolution, tillsammans med en stor majoritet, däribland de två muntliga ändringsförslagen som lades fram under omröstningen.

Vilja Savisaar (ALDE), skriftlig. – (ET) De händelser som ägde rum i Kirgizistan i början av april, för redan en månad sedan, har haft en allvarlig inverkan både på landets interna regeringssituation och på internationella förbindelser. På grund av detta har Ryssland ökat sitt inflytande i Kirgizistan, både militärt och också ekonomiskt, vilket man kunde vänta med tanke på de tidigare ekonomiska banden mellan dessa båda länder. Samtidigt har Ryssland lovat att ge ekonomiskt bistånd både genom direkt finansiellt stöd och också genom att sälja gas- och oljeprodukter till gynnsamma priser. Dagens rapport riktar till stor del uppmärksamhet åt att EU och FN måste bidra till att en demokratisk regering väljs och att kränkningar av de mänskliga rättigheterna upphör i detta land.

Det är självklart sant att det finns en önskan att minska korrruptionen både i den offentliga sektorn och i rättssystemet, vilket kanske kommer att göra det nödvändigt att både reformera den offentliga sektorn och garantera rättssystemets oberoende. Ändå hänger allt detta direkt samman med landets ekonomiska situation och därför är samarbete nödvändigt mellan EU, FN och Ryssland, eftersom Kirgizistan annars inte kommer att prioriteras; i stället kommer alla "stormakterna" att försöka utnyttja denna situation för sina egna intressen. Därför stöder jag denna resolution vilken uppmanar alla parter att samarbeta för att garantera såväl efterlevnad av de mänskliga rättigheterna och utveckling av demokratin, som reformering av den offentliga sektorn och rättssystemets oberoende. Jag tror emellertid att det kommer att ta en viss tid innan detta land når den önskade demokratinivån, eftersom för att det ska kunna hända måste utnämningar tillsättas genom öppna ansökningsförfaranden snarare än fördelas till släktingar.

Resolutionsförslag: Eldrivna bilar (B7-0261/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jag välkomnar det nya meddelandet om rena och effektiva fordon. Att marknadsföra elbilar skulle kunna vara en konkurrensfördel för den europeiska industrin. Vi får emellertid inte glömma att Europa i nuläget är världsledande inom fordonsindustrin och vi får inte äventyra denna konkurrensfördel. Jag uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att utveckla de förutsättningar som är nödvändiga för att skapa en inre marknad i elbilar. Jag vill också varsko om behovet av att harmonisera standarder för batterier och kompatibla laddningspunkter i de olika medlemsstaterna. Det är också viktigt att skapa skatteincitament, med lämpliga elpriser för konsumenterna. Ytterligare en viktig faktor är säkert moderniseringen av elnäten. Jag efterlyser större investeringar i forskning om och utveckling av smarta nät och batteriteknik för att använda primärmaterialet på ett mer effektivt sätt. Jag yrkar därför på att alla kraftansträngningar görs för att behålla Europas världsledande plats i fordonsindustrin.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jag röstade för resolutionsförslaget eftersom jag tror att elbilar kan bidra till att nå prioriteringarna i Europa 2020-strategin, vilka består i att utveckla en ekonomi som är baserad på kunskap och innovation, och att främja en ekonomi som är mer effektiv när det gäller resursanvändningen, med andra ord en ekonomi som är mer miljövänlig och konkurrenskraftig.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Vid en tidpunkt när en debatt om utsläpp av koldioxid har blivit ofrånkomlig eftersom den är central för diskussionen om klimatförändringen, och när bränsleprisernas instabilitet har gjort en fortsättning av det nuvarande beroendet av petroleum och dess derivat ohållbart, åtminstone på lång sikt, är det viktigt att finna alternativ. Av det skälet måste innovationer som tas i bruk för ekonomiska och sociala behov söka lösningar som är vetenskapligt och ekonomiskt genomförbara. Elbilar är en viktig innovation med hög marknadspotential, särskilt på lång sikt, eftersom de svarar för minskade utsläpp av koldioxid och andra föroreningar och för förbättrad energieffektivitet och främjande av innovation baserad på tekniskt ledarskap. Med tanke på det ovanstående måste det finnas en europeisk strategi för elbilar, som hjälper industrin att utveckla ren och livskraftig teknik och stöder upprättandet av gemensam marknad för elbilar. Ändå måste jag än en gång varna för att när man fastlägger en europeisk strategi får det inte innebära att man skapar en mängd komplicerade bestämmelser som är betungande för industrin och äventyrar dess utveckling och livskraft.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) De utmaningar som klimatförändringen, utsläppen av koldioxid och andra föroreningar och bränsleprisernas instabilitet utgör har skapat ett positivt klimat för utvecklingen av elbilar över hela världen. Elbilar bidrar till att nå prioriteringarna i Europa 2020-strategin att främja innovation och kunskap (smart tillväxt), stödja en mer resurseffektiv och grönare ekonomi (hållbar tillväxt) och låta ekonomin växa genom att skapa sysselsättning (tillväxt för alla). Det är viktigt att den höga kostnaden för elbilar – för det mesta till följd av batterikostnaden – minskar, vilket kräver forskning och innovation. Jag välkomnar därför den prioritet som det spanska ordförandeskapet gett åt utvecklingen av elbilar inom ramen för kampen mot klimatförändringen och kommissionens meddelande om en europeisk strategi för rena och energieffektiva fordon av den 27 april 2010. Jag tror att vi måste skapa nödvändiga förutsättningar för en gemensam elbilsmarknad medan vi samtidigt garanterar en effektiv samordning av politiken på EU-nivå för att undvika negativa påverkningar, särskilt på sysselsättningen. Denna samordning uppmuntrar också till kompatibilitet och interoperabilitet.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi tror att utveckling av elbilar är nödvändig som ett alternativ till fordon som använder fossila bränslen. Eftersom vi står inför den förorening av atmosfären som förknippas med sådana fordon och det ofrånkomliga faktum att reserverna av fossilt bränsle, särskilt olja, tar slut inom några få årtionden, om det nuvarande energiparadigmet består, vilket tyvärr är troligt, framstår utvecklingen av elfordon som ett viktigt alternativ vilket vi bör överväga. Ändå får vi inte nonchalera de begränsningar och problem som fortfarande associeras med dessa fordon och vilka vi nämnde under debatten. Dessa problem och begränsningar gör det oklokt, som vi sade, att ta risker med handel eller marknadsföring. I stället varslar de om "behovet av ytterligare FoU för att förbättra egenskaperna hos och minska kostnaderna med elfordon". Framför allt måste målet med ett transportsystem som till stor del befriats från kol år 2050" som nämns i rapporten inbegripa att man påtagligt ökar utvecklingen av olika typer av allmänna kommunikationer och stöder bruket av dem för att göra dem tillgängliga för alla; elfordon måste bli starkt företrädare i denna process.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jag röstade för detta resolutionsförslag vilket gör det möjligt att bl.a. standardisera laddare för elbilar eftersom EU och våra medborgarkolleger har allt att vinna på att utveckla en europeisk elbilsmarknad och också en global marknad. Därför stärker dessa åtgärder EU:s ställning inom ramen för att bekämpa föroreningar och skydda miljön genom att underlätta användningen av rena fordon

vilken typ det än rör sig om. De underlättar också stödet för forskning och innovation och har på så sätt positiva konsekvenser för EU:s konkurrenskraft på det tekniska området. Antagandet av detta resolutionsförslag kommer troligen att inleda början på en ny samhällsmodell som tar hänsyn till de olika utmaningarna (miljömässiga, sociala, tekniska, demografiska etc.). Jag litar på att de andra EU-institutionerna ska stödja oss i detta åtagande.

Iosif Matula (PPE), skriftlig. – (RO) Jag stöder främjandet av elfordon som en prioritet på medellång och lång sikt. Vi måste finna olika sätt att uppmuntra medlemsstaterna att genomföra en gemensam strategi för att standardisera elfordon. Om denna strategi lyckas kommer det att minska kostnaderna för användarna och på så sätt göra fordonen mer attraktiva. En brist på samordning på EU-nivå betyder inte bara att användarna måste betala höga kostnader. De industriella tillverkarna kommer att behöva standardisera sina olika industrispecifikationer, vilket kommer att få en direkt inverkan på kostnaderna. Därför tror jag att vi måste koncentrera oss på standardiseringsprocedurer om vi vill röra oss i den önskade riktningen. Vi måste finna sätt att uppmuntra europeiska konsumenter att använda elbilar. Jag tror att lokala myndigheter har en betydelsefull roll att spela i detta. De kan säkert uppmuntra europeiska konsumenter både genom sitt eget exempel och genom infrastrukturanläggningar och fördelar förknippade med de olika avgifterna, som för parkering eller förorening. Jag tror att om EU:s institutioner använde elbilar skulle det vara ett gott föredöme och sända ut en mycket positiv signal. Som ett experiment borde en minivagnpark av elbilar införskaffas så snart som möjligt som ett alternativ till de nuvarande transportsätten.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Den växande oron över koldioxidutsläppen och klimatförändringen har skapat ett trängande behov av snabb utveckling för att möjliggöra att elfordon blir ett starkt vägande alternativ till de fordon som nu är i bruk. En ökad användning av detta transportsätt utgör ett mycket positivt bidrag till att nå de mål som uppställts i Europa 2020-strategin. EU måste därför investera avsevärda summor för att skapa ett distributionsnät som effektivt täcker Europas territorium. Vi måste också vidta beslutsamma åtgärder för att avlägsna en rad hinder som för närvarande gör detta transportsätt mindre lockande.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Inom ramen för våra krympande resurser har elfordon definitivt en potential att bli ett riktigt klimatvänligt alternativ, om vi bara fortsätter att utveckla dem. Detta kommer emellertid bara bli fallet om både tillverkningsprocesserna och driften av bilarna verkligen är lågförbrukande och klimatvänliga. Elektriska och hybriddrivna system är för närvarande fortfarande i sin linda och vi måste upprätta en standardiserad ram utan att ge denna teknik förtur framför andra alternativa driftsystem. I det aktuella förslaget ägnas för liten uppmärksamhet åt andra alternativa driftsystem och därför har jag avstått från att rösta.

Georgios Papanikolaou (PPE), skriftlig. – (EL) Stöd för utveckling av elfordon kan ha flera fördelar. Att verka för elbilar kommer att bidra väsentligt till att bekämpa klimatförändringen genom att byta till renare och mer avancerad teknik, främja innovation och begränsa vårt beroende av energi. Utvecklingen av denna teknik inbegriper också vissa aspekter som vi måste överväga ordentligt, som att avlägsna administrativa och andra hinder vilka skulle kunna få en negativ effekt på spridningen av gröna bilar och på tillgången på incitament till att omskola folk som arbetar inom fordonsindustrin så att de kan förvärva den yrkesskicklighet som behövs. Jag tycker att resolutionsförslaget är en mycket välavvägd text eftersom man där tar upp alla ovan nämnda frågor och därför röstade jag för det.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) För att kunna bedöma effekten av de åtgärder vi diskuterat, behöver vi analysera den statistik som citeras av kommissionen. Faktum är att 2007 bodde 72 procent av den europeiska befolkningen i tätorter vilka är nyckeln till tillväxt och sysselsättning. Städer behöver effektiva transportsystem för att kunna stödja ekonomin och sörja för sina invånares välbefinnande.

Ungefär 85 procent av EU:s BNI genereras i städerna. Tätorter har i dag uppgiften att göra transporten hållbar ur miljömässiga (koldioxid, luftföroreningar, buller), konkurrensmässiga (trafikstockningar) och sociala (demografiska förändringar, integration, hälsa) synpunkter. Att vi växer med denna uppgift är också avgörande för framgången för EU:s övergripande strategi att bekämpa klimatförändringen, att nå 20/20/20-målet och att främja sammanhållningen.

Nio av tio EU-medborgare anser att trafiksituationen i deras område borde förbättras. Jag är övertygad om att en samordnad åtgärd på EU-nivå kan bidra till att stärka marknaderna för ny teknik för rena fordon och för alternativa bränslen. På detta sätt kan vi uppmuntra användare att på lång sikt välja renare fordon eller transportsätt, att använda mindre överbelastad infrastruktur eller att färdas på olika tider. Jag stöder helhjärtat dessa initiativ, vilka på medellång till lång sikt syftar till att förbättra våra vanor i överensstämmelse med den ekonomiska och industriella utvecklingen i EU som helhet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag följde min grupp när jag röstade för denna resolution fastän vårt ändringsförslag om att påskynda en översyn av lagstiftningen för typgodkännande inte antogs.

Resolutionsförslag: Gruppundantagsförordningen för motorfordon (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) I EU är 380 000 företag engagerade i distribution och service av motorfordon. Nästan alla dessa är små och medelstora företag och de har tillsammans 2,8 miljoner anställda. Sedan 1985 har fordonsindustrin styrts av en gruppundantagsförordning inom ramen för europeisk konkurrensrätt för att man ska kunna ta hänsyn till dess specifika karaktär: den oligopolistiska situationen och produkternas ytterst tekniska natur och långa livslängd. I dag föreslår emellertid kommissionen att avskaffa det befintliga undantaget för försäljning av nya fordon. Bara andrahandsmarknaden (reparationer och underhållstjänster och leverans av reservdelar) skulle fortfarande lyda under ett särskilt undantagssystem. Detta resolutionsförslag vilket jag redan stött i utskottet för ekonomi och valutafrågor och vilket jag röstade för igen i dag i plenum, bär ett tydligt budskap från parlamentets sida. Det är ett resultat av ingående samråd med fordonsindustrin. Det uppmanar kommissionen att ta hänsyn till flera faktorer som troligen kommer att destabilisera maktbalansen mellan motorfordonstillverkarna och distributörerna till men för konsumenterna.

George Sabin Cutaş (S&D), skriftlig. – (RO) Jag beslutade att rösta för detta resolutionsförslag eftersom man där lyfter fram de problem som är förbundna med kommissionens förslag om gruppundantagsförordningen för motorfordon.

Rekommendationen från kommissionen att ändra vissa bestämmelser i den nuvarande förordningen på detta område genom att specifikt ålägga bilhandlarna en skyldighet att låta 80 procent av deras försäljning röra ett enda bilmärke, skulle kunna öka de senares beroende av tillverkarna med risk för att konkurrensen inom sektorn skulle begränsas och att det skulle få en skadlig inverkan på konsumenternas valmöjligheter.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Eftersom kommissionen har påbörjat processen att se över den lagstiftning som är tillämplig för motorfordon, särskilt förordning (EG) nr 1400/2002 ("MVBER") och förordning (EG) nr 2790/1999 ("GBER"), är det viktigt att notera att EU och dess medlemsstater för närvarande står inför en aldrig förut skadad ekonomisk och finansiell kris som har haft en verklig och djup inverkan på fordonsindustrin. Denna industri är fortfarande oerhört viktig för europeisk ekonomi och bidrar till sysselsättning, teknisk innovation och konkurrenskraft. Med tanke på detta måste man i de nya förordningarna ta hänsyn till ett behov att på medellång och lång sikt skapa förutsättningar för den europeiska fordonsindustrins hållbarhet och låta den stå kvar i främsta linjen för teknik och innovation och vara ekonomiskt hållbar. Med hänsyn till vad vi just har röstat om beträffande elfordon måste det nya regelverket stimulera såväl tillverkningen och användningen av denna typ av fordon som miljöforskning och utveckling av bilar med mindre miljöpåverkan och lägre utsläpp.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vi röstade mot detta resolutionsförslag, vilket i princip välkomnar den aktuella översynen av de konkurrensregler som är tillämpliga för distribution och reparationer i fordonsindustrin. I själva verket välkomnar förslaget att man avskaffar undantaget och tillämpar den allmänna konkurrensrätten. Under täckmantel av förberedande samråd kommer som vanligt de intresseorganisationer som är de mest inflytelserika eller effektiva, men inte nödvändigtvis representativa för industrin, att segra, för att inte tala om dogmen välgörande konkurrens för alla. Å andra sidan kommer de ansträngningar som gjorts av fackfolk att tillämpa gällande lagstiftning att vara förgäves. Visserligen vidtar man åtgärder vare sig man agerar eller underlåter att agera. Frågan är om kommissionen, och särskilt generaldirektoratet för konkurrens, har som mål att berättiga sin existens genom att lägga fram lagar snarare än genom att genomföra förordningar som tillfredsställer krav på kvalitet och säkerhet för tjänster och produkter, krav som är nödvändiga överallt, men särskilt i fordonsindustrin.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Kommissionens föreslagna förändringar strider mot särskilt de små och medelstora företagens intressen i fordonsindustrin. Dessutom styrs denna sektor av ett stort antal komplexa förordningar (t.ex. för säkerhet och miljö) och därför måste konkurrensrätten grundas på denna marknads specifika särdrag. Av detta skäl har jag röstat mot kommissionens förslag.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) I juli 2002 antog kommissionen en gruppundantagsförordning för distributionsavtal om motorfordon för att ersätta förordning (EG) nr 1475/95.

Det viktigaste målet för kommissionens konkurrenspolitik är att göra det möjligt för berörda bolag att dra fördel av en säkerhetszon genom att anta gruppundantagsförordningar som garanterar en ordentlig kontroll av marknaderna. Gruppundantag bidrar därför till rättssäkerhet och till konsekvent tillämpning av europeiska

bestämmelser. Jag måste påpeka att denna debatts betydelse består i själva verket i att dra upp de riktlinjer som ska ligga till grund för den kommande rättsliga ram, vilken när förordningen löpt ut ska styra avtalen om distribution av motorfordon och den dithörande eftermarknadsservicen.

Jag uppmanar därför kommissionen att när de ska besluta om en lämplig omfattning av det blockundantag som är tillämpligt för bilindustrin ta hänsyn till konkurrensförhållandena på de större marknaderna och till behovet av att göra en grundläggande skillnad mellan marknaderna för försäljning av nya motorfordon och för reparation och underhållsservice och/eller distribution av reservdelar. Jag skulle vilja återupprepa betydelsen av att stödja sådana förslag. De försvårar individuella initiativ till förmån för konkurrens bland handlare och reparatörer och stimulerar till utveckling av sektorn.

Robert Rochefort (ALDE), skriftlig. – (FR) Den så kallade "gruppundantagsförordningen", som infördes på EU-nivå 2002 för att öka konkurrensen inom fordonsindustrin och ge konsumenterna reella fördelar, löper snart ut. I sitt förslag till översyn inför kommissionen förändringar som kommer att få oroande konsekvenser för konsumenterna när det gäller valmöjligheter, kvalitet och pris. Därför använder vi detta resolutionsförslag, vilket jag stödde, för att tydligt förklara våra reservationer angående några av de förslag som framlagts. Särskilt tänker jag på avtalet om försäljning av ett enda varumärke vilket kommer att få en negativ inverkan på konsumentval och handlarnas självständighet gentemot tillverkarna. Jag skulle också vilja uttrycka min oro gällande frånvaron av en garanti om ordentlig tillgång till teknisk information och reservdelar för alla intressenter, vilket i själva verket kommer att begränsa valfriheten för den handlare eller garageägare som konsumenten kanske vänder sig till. Låt oss till sist påminna om att kommissionen brådskande måste ta itu med nya former av konkurrensbegränsande åtgärder som binder kunden, som eftermarknadsservice som är villkorad av att uteslutande fordon inom det märkesspecifika nätet repareras och underhålls.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för denna resolution tillsammans med en stor majoritet av kammarens ledamöter.

Betänkande: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Cancer är en av de största hälsoutmaningarna som EU står inför: det är den näst största dödsorsaken i EU med 3 miljoner nya fall och 1,7 miljoner dödsfall årligen. Enligt Världshälsoorganisationen är åtminstone en tredjedel av alla cancerfall möjliga att förebygga. Det är därför nödvändigt att berörda intressenter över hela EU deltar i en gemensam satsning att försöka bota cancer. Ett av syftena med det förslag som kommissionen lade fram i "Europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013" är att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att ta itu med cancer genom att ge en ram för att upptäcka och dela information, kapacitet och sakkunskap om hur man förebygger och kontrollerar cancer och genom att engagera berörda intressenter över hela EU i en gemensam satsning. Jag välkomnar målet att minska cancerbördan genom att införa screening för bröst-, livmoderhals-, och tjock- och ändtarmscancer för 100 procent av befolkningen senast 2013 och uppmana medlemsstaterna att genomföra de ovan nämnda riktlinjerna. Av ovanstående skäl röstade jag för betänkandet "Åtgärder mot cancer: ett europeiskt partnerskap".

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Jag röstade för detta betänkande eftersom "Europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013" som föreslogs av kommissionen är ett utmärkt initiativ för att mer effektivt bekämpa denna fruktansvärda sjukdom. Cancer är ett av de viktigaste målen för gemenskapens åtgärder på folkhälsoområdet eftersom 3,2 miljoner européer årligen diagnostiseras med cancer, vilket representerar den näst vanligaste dödsorsaken efter hjärtsjukdomar. Det partnerskap som föreslogs av kommissionen syftar till att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att ta itu med cancer genom att ge en ram för att upptäcka och dela information, kapacitet och sakkunskap för att förebygga och kontrollera cancer. Jag skulle vilja betona att bara genom att engagera alla de berörda intressenterna över hela EU i en gemensam satsning för att försöka bota cancer kan vi påtagligt minska antalet cancerfall i Europa. Jag instämmer i parlamentets uppmaning att kommissionen och medlemsstaterna ytterligare bör utveckla och sammanställa initiativ som ger de cancerdrabbade stöd, antingen direkt eller indirekt. Jag håller också med om att kommissionen och medlemsstaterna måste garantera att det i alla medlemsstater finns en lika stor tillgång till cancerläkemedel för alla patienter som behöver dem. Därför är detta partnerskap för att bekämpa cancer som initierades av kommissionen ett mycket viktigt steg mot ett gemensamt socialt och politiskt partnerskap för hela Europa som har som mål att minska cancerbördan i Europa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Förutsägelserna om en exponentiell ökning av antalet diagnostiserade cancerfall är avsedda att agera som en högljudd väckarklocka för världssamfundet. En av

tre européer kommer att få diagnosen cancer under sin livstid. I själva verket är denna grymma sjukdom den näst vanligaste dödsorsaken i Europa. Parlamentet använder det resolutionsförslag som det antagit för att rikta uppmärksamhet på att det fortfarande finns oacceptabla skillnader i Europa när det gäller screening och behandling av cancer. En tredjedel av de diagnostiserade cancerfallen får en dödlig utgång för patienterna eftersom de får diagnosen för sent. Detta är en verklighet som Europa måste ändra genom informationsprogram, utbildning av allmänheten och bättre tillgång till högkvalitativa medicinska tjänster. Sist men inte minst gör EU för lite för närvarande när det gäller forskning om denna sjukdom som vi fortfarande vet alldeles för lite om. Forskning och prevention är de främsta sätten att angripa denna sjukdom. Detta kommer att ge resultat på medellång sikt. Cancerfallen måste börja minska så att Europa kan nå det ambitiösa mål som kommissionen fastslagit. Det är att minska antalet nya cancerfall med 15 procent senast 2020, med hänsyn tagen till den ökande tendens som följer av befolkningstillväxt och en åldrande befolkning.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar kommissionens förslag att inrätta ett europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013 eftersom jag anser att kampen mot cancer är en nödvändig del av gemenskapens hälsostrategi. Ändå efterlyser jag som en form av primärprevention att man genomför åtgärder för att stimulera till en hälsosam livsstil som en nödvändig faktor för att förbättra hälsan. Miljöfaktorer påverkar också hälsan så det är nödvändigt att ta itu med miljöproblem som ansvarar för utvecklingen av specifika former av cancer. Därför är det viktigt att det finns såväl en övergripande och integrerad metod för åtgärder som utbildning, miljö, forskning, och sociala frågor som en större samordning mellan de olika cancerforskningscentrumen i EU. Jag skulle vilja rikta uppmärksamhet både på behovet av att bättre använda de medel som avsatts för att bekämpa cancer enligt det sjunde ramprogrammet och på behovet av storskaliga forskningsprogram. Det skulle också vara viktigt att inbegripa finansiering för att främja förebyggande åtgärder mot cancer i EU:s budgetram.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) En ny övergripande cancerpolitik är nödvändig eftersom sjukdomen växer nästan lavinartat över hela världen och är en av de viktigaste dödsorsakerna globalt. Den svarade för nästan 13 procent av det totala antalet dödsfall 2004 (nästan 1,7 miljoner dödsfall årligen) – den var den näst största dödsorsaken 2006 med en majoritet av dödsfallen som följd av lung-, tjock- och ändtarms- och bröstcancer – och en av tre européer möts fortfarande av diagnosen cancer under sin livstid och en av fyra dör till slut av den. Ett tydligt åtagande att förebygga sjukdomen och genomföra nationella screeningplaner är nödvändigt eftersom vi vet att lämplig prevention och tidig behandling gör att nästan 30 procent av fallen kan undvikas. Det är också nödvändigt att minska ojämlikheter i behandlingen. Jag skulle vilja rikta uppmärksamhet på den oacceptabla situationen i Portugal, där innovativa och effektiva cancerläkemedel, särskilt för lung- och bröstcancer, vägras patienterna av rent ekonomiska skäl.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Cancer är en av de största hälsoutmaningarna som vi står inför över hela världen. Den är för närvarande den näst viktigaste dödsorsaken i Europa med 3 miljoner nya fall och 1,7 miljoner dödsfall årligen. Kommissionen föreslår ett europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013. Som ett socialt och politiskt problem kräver cancer gemensamma åtgärder på europeisk, nationell, regional och lokal nivå. Lissabonfördraget anger noggrant att EU ska ha behörighet att gripa in för att stödja, samordna och komplettera medlemsstaternas åtgärder. Ett av områdena för sådana åtgärder på EU-nivå, är skydd och förbättring av människors hälsa (artikel 2e). EU har redan samtyckt till två viktiga evidensbaserade instrument för prevention: Europeisk kodex mot cancer och rådets rekommendationer om screening för bröst-, livmoderhals- och tjock- och ändtarmscancer. Därför välkomnar jag detta resolutionsförslags rekommendationer att allmänt mobilisera den offentliga sektorn att investera i en kraftig och konsekvent satsning på att förebygga cancer.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Cancer är en av de viktigaste dödsorsakerna i världen och cancerfallen har ökat i en alarmerande hastighet. Vi anser därför att såväl EU:s stöd för medlemsstaternas ansträngningar att bekämpa cancer, vilket nämns i betänkandet, som främjandet av en gemensam satsning på att dela information, kapacitet och sakkunskap för att förebygga och kontrollera cancer är mycket viktiga. Det minskade antalet cancerfall i vissa länder som ett resultat av att man antagit strategier för att förbättra prevention och behandling visar att detta är en bra väg att gå. Betänkandet refererar till olika betydelsefulla frågor, däribland: behovet av primärprevention och kontroll av sjukdomar som kan utvecklas till cancer; vikten av screening; den otillräckliga finansieringen som för närvarande är tillgänglig för att bekämpa cancer i EU, särskilt den offentliga finansieringen; behovet av att minska exponeringen för cancerframkallande ämnen i yrket och i miljön; behovet av att uppdatera förteckningarna över cancerframkallande ämnen och skyddet för cancerpatienter och kroniskt sjuka människor på arbetsplatser. Det kunde ha gått längre med andra frågor som elimineringen snarare än minskningen av ojämlikheter i tillgången till cancerbehandling och den vård som ges i anslutning till den.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), skriftlig. – (PL) Som författare till den skriftliga förklaringen nr 71/2009 om kampen mot bröstcancer i EU, vilken har antagits av parlamentet, är jag synnerligen belåten med kommissionens meddelande Åtgärder mot cancer: europeiskt partnerskap.

I detta dokument har problemet med cancer i EU diagnostiserats och målen har fastställts i kampen mot cancer. Trots att hälsovården i praktiken styrs av medlemsstaterna kan EU ändå agera för att utvidga hälsovården och t.ex. vara en utmärkt plattform för utbyte av bästa metoder. Det kommer an på medlemsstaterna om de vill använda sig av detta extra verktyg som kommissionen har utarbetat.

Förslaget innehåller ett mycket specifikt mål, nämligen att minska cancerbördan i EU med 15 procent till 2020. För att genomföra detta program är det nödvändigt att integrera alla medlemsstaternas planer i kampen mot cancer senast 2013. Nästa steg är att minska skillnaderna i dödligheten i cancer med 70 procent bland européer som behandlas för detta tillstånd. Skillnaderna mellan medlemsstaterna med de bästa och sämsta resultaten i EU är fortfarande för stora.

Meddelandet innehåller också en betoning på profylax och inbegriper införandet av screening för bröst-, livmoderhals- och tjock- och ändtarmscancer för 100 procent av befolkningen. Jag är glad att vår nya vädjan som finns i den skriftliga förklaringen nr 71/2009 kom i ett gynnsamt ögonblick i kommissionens arbete, vilket – hoppas jag – bådar gott för dess snabba och tillförlitliga genomförande.

Françoise Grossetête (PPE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för detta betänkande om att inrätta ett europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013.

Syftet med detta partnerskap är att fastställa en ram för att upptäcka och dela information, kapacitet och sakkunskap i att förebygga och kontrollera cancer. Medlemsstaterna måste agera tillsammans, särskilt på området screening. I Europa kommer en av tre personer att utveckla cancer under sin livstid. En tredjedel av all cancer går att förebygga och prevention erbjuder den mest kostnadseffektiva, långsiktiga strategin för att minska cancerbördan.

Jag är glad att en majoritet av denna kammare röstade för de förslag som jag framförde som föredragande för den åsikt vilken utskottet för industrifrågor, forskning och energi hade, som behovet av att ge större uppmuntran till offentlig-privata partnerskap för att stimulera forskning och screening, särskilt på området medicinsk utbildning.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Även om hälsan är varje medlemsstats ansvarsområde, har vi allt att vinna på att anta en global strategi för att förebygga och behandla cancer, och det är vad jag förespråkar här. På detta sätt kommer EU att kunna möjliggöra ett närmare samarbete med berörda intressenter (det civila samhället, olika organisationer och andra) för att så effektivt som möjligt sprida de bästa metoderna på området och särskilt förbättra effektiviteten i patientvården genom att ta hänsyn till patienternas psykosociala och psykiska välbefinnande. Detta partnerskap skulle också bidra till att man uppmärksammar närstående problem som de ojämlikheter som möter patienter med sjukdomen. Detta är av högsta vikt för att förbättra patienternas vardag. Jag välkomnar också antagandet den 19 april av en skriftlig förklaring, vilken jag stödde, som uppmanade alla EU:s medlemsstater att införa bröstcancerscreening i hela nationen och kommissionen att utarbeta en uppföljningsrapport vartannat år. Bröstcancer är fortfarande den viktigaste dödsorsaken bland kvinnor i åldern 35–59 år.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) Enligt Världshälsoorganisationen är cancer den viktigaste dödsorsaken i hela världen. För närvarande diagnostiseras en av tre européer med cancer och en av fyra dör av sjukdomen. Tyvärr kommer samhällets åldrande befolkning att bidra till en ökning av cancerfallen under kommande årtionden. Jag anser att vi för att ta itu med denna tillväxt måste förbättra de nationella planerna för kampen mot cancer och starta en ännu effektivare informationskampanj för EU:s befolkning. Barn bör få kunskaper om en hälsosammare livsstil redan i tidiga år, vilket i framtiden kommer att leda till ett minskat antal fall. Enligt sakkunskapen kan en tredjedel av fallen undvikas men för att det ska ske måste EU öka finansieringen för kampen mot cancer. Detta skulle möjliggöra vetenskaplig forskning och vittomfattande program för profylaktiska åtgärder mot cancer i alla länder i EU.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Folkhälsofrågor utgör ett av EU:s prioriterade områden. Kampen mot alla former av cancer ingår som en del av detta, med tanke på att miljoner EU-medborgare dör i cancer varje år. Vi vet att förebyggande insatser och en tidig diagnos är viktiga faktorer för att vi effektivt ska kunna bekämpa cancer. Den klart största delen av åtgärderna måste därför inriktas på sådana insatser. Det är mycket viktigt att åtgärder utformas för att bekämpa de tre typer av cancer som orsakar de flesta dödsfallen, dvs. lungcancer, tjocktarmscancer och bröstcancer, utan att man för den skull ignorerar andra typer av cancer.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Cancer utgör det största hotet mot hälsan i Europa, och dödligheten för cancer är hög. Av 3 miljoner som insjuknar i cancer kommer 1,7 miljoner inte att överleva. Tidig diagnos och behandling skulle kunna få ned detta tal betydligt. Vi ska inte bara investera på behandlingssidan, utan måste även stödja förebyggande åtgärder. Vi måste prioritera ett samarbete över nationsgränserna, så att vi kan få ett definitivt stopp på spridningen av cancer. Detta betänkande bör ses som ett positivt steg i rätt riktning och det är anledningen till att jag röstade för det.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Jag röstade för Europaparlamentets resolution "Åtgärder mot cancer: ett europeiskt partnerskap". Varje åtgärd vars syfte är att bekämpa cancer och minimera effekterna av denna sjukdom bör stödjas. Inom den medicinska vetenskapen har man ännu inte lyckats få stopp på cancer, en sjukdom som håller på att utvecklas till ett av mänsklighetens värsta gissel. Ett skrämmande faktum är att cancer var den näst vanligaste dödsorsaken 2006. Cancer har många olika orsaker – ofta missar man dessutom ofta att fastställa och diagnostisera orsakerna. Men i cirka 30 procent av fallen går det att förebygga och begränsa sjukdomens verkningar. För detta behövs det dock adekvata nationella testprogram. I medborgarnas intresse och för deras säkerhet måste EU se till att lämpliga metoder tas fram för tidig sjukdomsdiagnos, förebyggande åtgärder och avancerad behandling. I många medlemsstater har man på olika sätt lyckats göra framsteg i kampen mot cancer, bland annat med hjälp av antirökningskampanjer och särskilda metoder i förebyggande syfte. Liknande åtgärder bör vidtas inom hela EU, men med högre intensitet och effektivitet. Prognoserna för de kommande åren när det gäller insjuknande och dödlighet i cancer är inte optimistiska. Det känns alltid bittert och sorgligt att veta att ett mycket stort antal människor kommer att dö i cancer, trots de olika metoder för diagnostisering och behandling som finns. Vi måste dock se till att medborgarna är medvetna om att de har vårt fulla stöd i denna fråga.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) Att minska antalet cancerfall i EU med 15 procent fram till 2020 – så ser det ambitiösa mål ut som det europeiska partnerskapet för åtgärder mot cancer har satt upp för perioden 2009–2013. Och detta mål har i dag fått stöd genom Europaparlamentets omröstning om Peterlebetänkandet. I och med detta har vi tagit oss an denna utmaning – samtidigt som Världshälsoorganisationen meddelar att 2010 kommer cancer att ha gått om hjärt-kärlsjukdomar som den vanligaste dödsorsaken i världen.

Bara under 2010 kommer 3 miljoner européer att ha drabbats av cancer, och nästan 2 miljoner kommer att dö i denna sjukdom. Ökade insatser behövs omgående på området för systematisk testning med avseende på de vanligaste cancerformerna, dvs. lungcancer, tjock- och ändtarmscancer och bröstcancer. Om man vill få fram revolutionerande rön inom onkologin måste man också främja forskning om vissa livsmedels cancerhämmande egenskaper och främja test för tidig upptäckt av tumörer med hjälp av den senaste biomarkörbaserade tekniken, t.ex. olika komplexa urin- och blodprov. Samtliga dessa åtgärder ska ha det bestämda syftet att få till stånd en diversifiering av den vård som erbjuds patienterna. På så sätt kan 2010 bli motreaktionernas år då EU inte bara stöder utan även kan tjäna som inspirationskälla för nationella program för åtgärder mot cancer.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade självklart för detta viktiga betänkande som är avgörande för det förebyggande arbetet.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Jag ger mitt starka stöd till Europaparlamentets betänkande om kommissionens meddelande om "Åtgärder mot cancer: ett europeiskt partnerskap". Internationella centrumet för cancerforskning uppskattar att en av tre européer någon gång får en cancerdiagnos och en av fyra européer dör till följd av denna sjukdom. I år kommer 3 miljoner européer att drabbas av cancer, och nästan 2 miljoner förväntas dö i cancer. I Polen kommer cirka 100 000 människor att drabbas av cancer varje år, och 70 000 kommer att dö. Kampen mot cancer utgör en av EU:s permanenta åtgärdsområden på folkhälsoområdet. I Lissabonfördraget framhålls EU:s befogenheter för att stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas åtgärder för att skydda och förbättra människors hälsa. De specifika åtgärder som ska vidtas i denna riktning anges i kommissionens initiativ "Ett europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013". Partnerskapets målsättningar, och framför allt de förebyggande åtgärder som det omfattar, är av mycket stor vikt för att man ska kunna minska antalet cancerfall. Det är olyckligt att begränsningar har satts upp för de ekonomiska resurserna för dessa målsättningar. I meddelandet sätter man upp mål för en tioårsperiod medan gemenskapsbudgeten endast medger ett kortsiktigt ekonomiskt stöd. Jag yrkar därför på följande: höjda anslag, särskilt för förebyggande program på det regionalpolitiska området och via Europeiska socialfonden, ett effektivare utnyttjande av resurser som finns tillgängliga inom ramen för det sjunde ramprogrammet, för t.ex. bättre samordning av forskningsinsatserna, samt att ökade resurser planeras in i samband med den nya budgetramen.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Cancer utgör det största hälsoproblemet i Europa, ja faktiskt i hela världen. Tyvärr fortsätter cancerfallen att öka epidemiskt. Med över 3 miljoner nya cancerfall och 1,7 miljoner dödsfall i EU varje år utgör cancer den näst vanligaste orsaken till dödsfall och sjukdom. En av tre invånare i EU kommer att få diagnosen cancer under sin livstid, och experterna förutspår att cancer kommer att bli en ännu tyngre samhällsburda på grund av den åldrande befolkningen. Åtgärder måste snarast vidtas för att förbättra cancerkontrollerna och det förebyggande arbetet inom EU. Särskilt allvarig är situationen i Litauen. De statistiska indikatorerna för de olika cancerformerna är här bland de allvarligaste i hela EU. Jag välkomnar därför särskilt Europaparlamentets resolution om kampen mot cancer i den utvidgade Europeiska unionen och Europeiska kommissionens initiativ om ett europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013 som ett nytt försök att samla alla aktörer så att de kan arbeta tillsammans i ett fruktbart partnerskap. Cancer utgör ett socialt och politiskt problem, inte bara ett hälsoproblem. För att lösa detta problem krävs gemensamma insatser på europeisk, nationell, regional och lokal nivå. Jag vill påpeka att i Lissabonfördraget anges klart och tydligt att EU ska ha befogenhet att vidta åtgärder för att stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas åtgärder. Vår gemensamma målsättning är att hjälpa medlemsstaterna bekämpa cancer och ge ramar för kartläggning och utbyte av information, kapacitet och expertis när det gäller att förebygga och kontrollera cancer.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), skriftlig. – (PL) Vi har i dag röstat om ett resolutionsförslag som utarbetats av min slovenske kollega Alojz Peterle, Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater), om kampen mot cancer. Självklart stödde jag antagandet av kommissionens förslag om att inrätta ett europeiskt partnerskap för åtgärder mot cancer 2009–2013. Med hjälp av denna nya form av samarbete ska man stödja medlemsstaternas insatser i kampen mot cancer. Medicinsk statistik visar att mer än 3 miljoner nya fall och 1,7 miljoner dödsfall rapporteras i EU varje år. Detta innebär att cancer varje år hamnar på andra plats bland de allvarligaste sjukdomarna och dödsorsakerna. Som ett led i det europeiska partnerskapet ska medlemsstaterna snarast möjligt utarbeta heltäckande handlingsplaner för hur denna svåra sjukdom ska bekämpas. Man bör dock inte glömma att i denna ojämna kamp är det förebyggande arbetet den viktigaste faktorn. Det är den mest kostnadseffektiva åtgärden med tanke på att en tredjedel av cancerfallen faktiskt skulle kunna undvikas. Förebyggande åtgärder bör därför stödjas både som ett led i medicinsk praxis och inom ramen för främjandet av en allt hälsosammare livsstil.

Betänkande: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Den nya informations- och kommunikationstekniken (IKT) har haft en avgörande roll för den fullständiga revolution som inletts på vetenskapsområdet, inte endast genom att bana väg för det kunskapsbaserade samhället, utan även genom att möjliggöra en hållbar inställning när det gäller utnyttjandet av naturresurserna.

När det gäller det specifika fallet med ny teknik för ökad energieffektivitet blir det mot bakgrund av detta omöjligt att bortse från det faktum att IKT utgör en viktig resurs för att se till att utvecklingen går hand i hand med en bibehållen respekt för vår planet, samtidigt som såväl hushållen som industrin gynnas av en sådan effektivisering. En energibesparande politik är det som kommer att vara utmärkande för den europeiska sociala modellens hållbarhet, och detta är anledningen till att jag bestämde mig för att rösta för betänkandet.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Att gå över till smarta mätare kan minska energiförbrukningen med upp till 10 procent på europeisk nivå, eftersom det skulle underlätta en tvåvägskommunikation mellan nätoperatörer, energileverantörer och konsumenter. Undersökningar har visat att en smart användning av informations- och kommunikationsteknik (IKT) kan minska energiförbrukningen i byggnader (som för närvarande står för 40 procent av den totala energiförbrukningen i Europa) med upp till 17 procent. Totalt sett visar siffrorna på en möjlig minskning av koldioxidutsläppen på upp till 27 procent bara inom transportsektorn.

Syftet med alla dessa prognoser är att uppmuntra oss att så mycket som möjligt dra nytta av den senaste tekniken. Även om det inte är möjligt att på kort sikt införa denna teknik på ett enhetligt sätt över hela Europeiska unionen är det viktigt att alla medlemsstater är medvetna om de möjligheter som den senaste tekniken kan ge för att minska koldioxidutsläppen, inte minst med tanke på de oerhört ambitiösa mål som satts upp i Europa 2020-strategin.

Bygg- och transportsektorn utgör stora energikonsumenter och dessa sektorer kan därmed komma att bidra till ett snabbare införande av de senaste teknikersystemen. På samma sätt kan ny teknik göra att användningen av naturresurser blir mindre skadlig för miljön och producerar mindre koldioxid.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Informations- och kommunikationstekniken (IKT) har en viktig roll när det gäller att främja den ekonomiska tillväxten inom EU. Denna tekniks inverkan på energisektorn innebär även genomgripande förändringar i riktning mot ett mer decentraliserat och flexibelt samhälle, där distribution blir ett annat ord för ökat välbstånd. IKT och nätteknik gör det möjligt för oss att effektivisera vår energiförbrukning genom att t.ex. bygga ut elförsörjningsnäten samt utveckla smarta byggnader, smarta hem, smarta mätare och miljöeffektiva transporter. Men vi måste också fortsätta att ta vara på de innovationsmöjligheter som IKT erbjuder. Det är viktigt att utveckla ett innovativt europeiskt smart nät med instrument för att mäta och kontrollera energiförbrukningens effektivitet och införa smarta mätare i enlighet med tidsplanen i det tredje energipaketet för inre marknaden. På så sätt kommer konsumenterna att kunna övervaka sin energiförbrukning och efterfrågekurvan kan jämnas ut. IKT kan även ha en viktig roll för att mäta och kvantifiera klimatförändringarnas globala effekter och för att utvärdera de olika klimatskyddande åtgärderna, och bidrar på så sätt till en detaljstyrning av klimatpolitiken.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om att utnyttja informations- och kommunikationsteknik (IKT) för att underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp. IKT kan bli en viktig faktor när det gäller att mildra effekterna av klimatförändringen genom att den kan bidra till en minskad energiförbrukning, ökad energieffektivitet och ökad användning av förnybar energi.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Med tanke på att minskade koldioxid- och växthusgasutsläpp och investeringar i förnybar energi och "grön" teknik nu utgör prioriterade frågor ligger detta betänkande helt rätt i tiden. Det är därför mycket viktigt att förslag på åtgärder läggs fram för att informations- och kommunikationstekniken ska kunna utnyttjas för att möjliggöra en övergång till en energieffektivare ekonomi till minsta möjliga kostnad för allmänheten och företagen. En hållbar tillväxt måste främjas, en tillväxt som ska skapa välbstånd i dagens samhälle och ekonomi, men även i solidaritet med kommande generationer.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Informations- och kommunikationstekniken kan på ett avgörande sätt bidra till energieffektiviteten inom den europeiska ekonomin, framför allt inom bygg- och transportsektorn. Jag välkomnar därför kommissionens insatser för att främja smarta mätare och smarta nät i samband med produktion, distribution och användning av energi. Jag vill i synnerhet lyfta fram kommissionens uppmaning till medlemsstaterna att underlätta tillgången till Internet via bredband för alla EU:s medborgare i syfte att säkra lika tillgång till online-tjänster.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det råder inget tvivel om att informations- och kommunikationsteknik (IKT) kan underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi eftersom detta även är ett sätt att minska energiförbrukningen, öka energiförsörjningstryggheten och bidra till minskade miljöskador, framför allt till följd av växthusgasutsläppen.

Samtidigt vet vi att utvecklingen går långsamt när det gäller att utnyttja den potential som finns i energieffektivisering och energibesparing, inte bara på grund av att vissa ekonomiska intressegrupper vill skydda sina egna särintressen, utan även på grund av den låga nivån på det stöd som anslås till de förändringar som krävs.

Vi stöder därför ett antal olika förslag i betänkandet, framför allt de som syftar till att främja utnyttjandet av IKT i samband med att en ny transportpolitik ska utformas och till att öka intermodaliteten inom transportsektorn, samt de förslag som innebär att kommissionen uppmanas att ändra sitt synsätt när det gäller prioriteringarna för stöd och därvid beakta behovet av att utnyttja IKT för att underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi, inte bara när det gäller transport och rörlighet, utan även på ett flertal andra områden som t.ex. industri, hälso- och sjukvård och bostäder.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Sedan ett antal år tillbaka har EU viktiga mål uppsatta när det gäller energibesparing och minskade koldioxidutsläpp. IKT-sektorn utgör helt klart ett sätt att nå förbättrad energieffektivitet i de enskilda medlemsstaterna. Med hjälp av IKT kan det bli lättare att övervaka och styra energiförbrukningen, och IKT kan även resultera i nya tillämpningar och ny teknik som kan förbättra användningen av naturresurserna och främja renare produktions- och industriprocesser. I samband med kommissionens breda offentliga samrådsförfarande klargjordes hur IKT kan bidra till bättre energieffektivitet. Enligt kommissionens beräkningar kan IKT-baserade system innebära att energiförbrukningen i byggnader – som för närvarande står för cirka 40 procent av EU:s totala energiförbrukning – kan sänkas med upp till 17 procent samt att transportsektorns koldioxidutsläpp kan minska med upp till 27 procent. Stadsplanering med hjälp av IKT kan ge betydande minskningar när det gäller städernas energieffekter. Åtgärder bör därför

vidtas för att sprida goda exempel och öka medvetenheten bland lokala beslutsfattare när det gäller fördelarna med IKT.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) EU har bekräftat sitt åtagande att sänka koldioxidutsläppen med 20 procent fram till 2020. Detta åtagande kommer att bli svårt att leva upp till om man inte till fullo utnyttjar den potential som finns inom IKT. Med hjälp av IKT kan man faktiskt nå betydande koldioxidutsläppsminskningar.

IKT står för 1,75 procent av den europeiska tjänstesektorns koldioxidutsläpp och producerar 0,25 procent av de utsläpp som sker i samband med produktionen av IKT-baserad utrustning och elektroniska konsumtionsvaror. Resterande 98 procent av utsläppen kommer från övriga sektorer inom ekonomin och samhället. Det är därför önskvärt att metoderna för mätning och kvantifiering av energieffektiviteten harmoniseras så att uppgifter fås fram som kan göra det möjligt för oss att utveckla innovativa energibesparande strategier och förhindra fenomenet "grön desinformation".

Jag vill i detta sammanhang påpeka att IKT kan ha en avgörande roll för att ett antal grundläggande målsättningar ska kunna uppnås, med tanke på att IKT används i nästan samtliga sektorer inom ekonomin och bidrar till att öka produktiviteten med mer än 40 procent. Med hänvisning till detta bekräftar jag mitt fulla stöd för denna strategi som kombinerar en rimlig ekonomisk och industriell utvecklingsnivå med ett miljömässigt hållbart tillvägagångssätt.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig*. – (RO) Informations- och kommunikationstekniken (IKT) utgör ett sätt för varje enskild medlemsstat att öka energieffektiviteten och få tillgång till nya tillämpningar och ny teknik för att förbättra utnyttjandet av naturresurserna och för att omvandla industriproduktion och industriprocesser till en miljöeffektiv ekonomi. IKT-baserade system kan sänka energiförbrukningen i byggnader, som för närvarande står för cirka 40 procent av EU:s totala energiförbrukning, med upp till 17 procent och transportsektorns koldioxidutsläpp med upp till 27 procent. IKT-sektorn sysselsätter 6,6 miljoner människor i EU:s 27 medlemsstater, stimulerar innovationskapaciteten inom alla sektorer och bidrar med mer än 40 procent av den globala produktivitetstillväxten. Europeiska kommissionen och Regionkommittén måste snarast möjligt utarbeta en handledning för lokala och regionala myndigheter med praktiska råd för hur energieffektiviteten kan förbättras med hjälp av IKT. På så sätt kan man ge riktlinjer för hur myndigheterna kan använda sig av IKT som ett led i hanteringen av klimatförändringarna. Handledningen ska också ge information om hur sammanhållningsfonden kan stödja partnerskap mellan företag för att utveckla innovativa IKT-tillämpningar i syfte att uppmuntra och stödja stads- och kommunalförvaltningar så att de använder IKT för att minska sina utsläpp.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Vi, De gröna, röstade för detta betänkande. Samtliga avsnitt i den ursprungliga textversionen som vissa grupper ville stryka har behållits.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jag var föredragande för miljöutskottets yttrande över detta betänkande och jag är mer än väl medveten om den potential som finns inom IKT-sektorn för att uppnå betydande energibesparingar inom EU, framför allt när det gäller byggnader och inom transportsektorn. Men vi måste även tänka på effekterna av den s.k. IT-klyftan som visar sig såväl inom som mellan medlemsstaterna. Denna klyfta upprätthåller de sociala och ekonomiska skillnaderna och reducerar informations- och kommunikationsteknikens kapacitet att ge långtgående fördelar i form av ökad energieffektivitet. Vikten av tillgång till höghastighetsinternet för alla kan inte underskattas. Med kommissionens hjälp bör medlemsstaterna vidta ytterligare åtgärder för att skapa den infrastruktur som krävs för att garantera att samtliga medborgare och företag inom EU kan dra nytta av den teknik som faktiskt finns. På så sätt kan man på ett konkret sätt ta itu med de skillnader och orättvisor som IT-klyftan skapat, och det är dessutom det enda sättet för att garantera att den energieffektiviserande potential som finns inom IKT kan utnyttjas fullt ut.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Med tanke på att de åtgärder som vidtagits för att nå målet om 20 procent lägre energiförbrukning år 2020 går för långsamt måste vi intensifiera och även öka takten på innovationsarbetet inom informations- och kommunikationsteknik och se till att andelen energi från förnybara källor ökar avsevärt. Det bör påpekas att när transportsektorn växer får vi också snabbt stigande koldioxidutsläpp. Tonvikten bör därför läggas vid en tillämpning av informations- och kommunikationsteknik just inom denna sektor, inte bara för att minska utsläppsnivån, utan även för att förhindra att den stiger. IKT måste ingå i planeringen av EU:s nya transportpolitik. Då kan trafiktätheten minska på transportområdet, vilket kommer att få positiva effekter för miljön. Alla dessa åtgärder tillsammans kommer inte bara att resultera i mätbara positiva effekter för klimatet, utan kommer dessutom att minska kostnaderna i samband

med energianvändning och leda till att miljövänliga jobb skapas. Det bör dock påpekas att de nya medlemsstaterna inte kan anpassa sig så snabbt till de krav som EU har infört. Vi bör även ta hänsyn till dessa länders intressen, med tanke på att de utgör en betydande grupp länder där man fortfarande använder sig av konventionella energikällor. För få till stånd en förändring här behövs det både tid och finansiella resurser.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Jag stöder kommissionens initiativ om att utnyttja informations- och kommunikationsteknik (IKT) för att förbättra EU:s energieffektivitet och öka konkurrenskraften för EU:s industri. Enligt de beräkningar som kommissionen lägger fram utgör användningen av IKT en utmärkt åtgärd för att minska energiförbrukningen och samtidigt minska koldioxidutsläppen med så mycket som 27 procent, och detta är något mycket viktigt. Även miljöskadorna skulle minska. Jag håller fullständigt med och stöder föredragandens inställning att användningen av IKT kommer att verka stimulerande på europeisk industri och marknaden för den nya tekniken, något som skulle bidra till en återhämtning på marknaden och nya arbetstillfällen. Jag anser att man bör göra allt man kan dels för att IKT ska tillämpas i de medlemsländer där sådan teknik ännu inte har börjat tillämpas, dels för att förbättra denna teknik där den redan tillämpas. Jag vill särskilt betona vikten av IKT vid planeringen av EU:s nya transportpolitik. Logistiken är en viktig faktor för att kunna rationalisera transporter och minska koldioxidutsläppen. Vi måste vara medvetna om att det behövs ökade offentliga och privata investeringar i IKT-verktyg för att smarta energiinfrastrukturer för transportsektorn ska kunna utvecklas. Intelligent transportssystem (ITS) för vägtransporter som kopplas samman med andra transportsätt kan hjälpa till att minska trafikstockningar och trafikens negativa miljöeffekter. Som ledamot av kommittén för regional utveckling (REGI) vill jag framhålla att vi måste uppmuntra medlemsstaterna att sprida goda exempel och öka medvetenheten bland lokala beslutsfattare om de fördelar som IKT kan ge.

Betänkande: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), skriftlig. – (IT) Kommissionens vitbok om anpassning till klimatförändringen innehåller många idéer som vi måste inrikta oss på, nu såväl som i framtiden, för att vi ska kunna bemöta det hot som den globala uppvärmningen utgör.

Av denna anledning välkomnar jag särskilt det avsnitt i betänkandet där man framhåller vikten av att integrera anpassningen inom alla EU:s politikområden, vare sig det gäller jordbruk och fiske eller skogsbruk, och av att tillämpa en horisontell och sektorsövergripande strategi för att säkra samstämmigheten hos de åtgärder som vidtas över tid.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) EU genomgår just nu en period då det är viktigt att man inser hur akut läget är och att åtgärder måste vidtas för att minska människans inverkan på klimatet. Vitboken om klimatförändringen utgör ett steg framåt i riktning mot en standardisering av insatserna för att minska koldioxidutsläppen på EU-nivå.

Med tanke på det ambitiösa målet att växthusgasutsläppen ska ha minskat med 20 procent 2020 måste EU agera mycket snabbare än vad som är fallet för närvarande. Alla medlemsstater, nya som gamla, är förpliktade till lika stora ansträngningar och dessa ansträngningar bör dessutom intensifieras. Medlemsstaterna måste inse att det är lättare att bota en sjukdom om man försöker förebygga eller sätta in behandling i ett tidigt stadium istället för när tillståndet redan blivit kroniskt.

Det vore sorgligt om EU för sent inser att klimatförändringarna kan inverka på jordbrukets möjligheter att fortsätta vara den viktigaste livsmedelsproducenten för såväl EU:s som hela världens befolkning. Vi drabbas redan varje år av extrema väderförhållanden, av torka och översvämningar. Det är svårt att nu föreställa sig hur det skulle kunna bli värre än så här. Experterna är dock inte särskilt optimistiska. Det är därför som insatser för att mildra människans inverkan på klimatet utgör en förutsättning för något slags normal tillvaro även i framtiden.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar kommissionens initiativ att lägga fram en bred politisk ram för EU-insatser för en klimatanpassad politik. Åtgärder för att mildra effekterna och åtgärder för klimatanpassning bör dock inte utformas separat. Jag vill betona vikten av direktivet om utsläppshandelssystemet (ETS) där det föreskrivs att medlemsstaterna ska öronmärka minst 50 procent av intäkterna från detta system till både åtgärder för att mildra klimatförändringens effekter och anpassningsåtgärder. Jag anser även att ytterligare åtgärder måste prioriteras för att främja EU:s strategi för att nå målet att energieffektiviteten ska ha ökat med 20 procent 2020. Syftet bör vara att göra detta mål rättsligt bindande på EU-nivå. Bland de föreslagna anpassningsåtgärderna vill jag lyfta fram EU-medlemsstaternas solidaritet med missgynnade regioner och de regioner som drabbas hårdast av

klimatförändringarna. För att skapa sådan solidaritet bör kommissionen överväga att förstärka de offentliga medel som anslås till internationellt samarbete inom det kommande åttonde ramprogrammet för forskning och utveckling för att användas i kampen mot klimatförändringarna. Jag vill även betona forskningens och teknikens roll för framväxten av ett samhälle med låga koldioxidutsläpp, och hänvisar här till kommissionens nyligen framlagda meddelande om en europeisk strategisk plan för energiteknik. Dessutom är det viktigt med en balans mellan offentliga och privata sektorn och mellan finansiering på europeisk, nationell och regional nivå.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Jag röstade för denna resolution som välkomnar kommissionens vitbok om en EU-strategi för anpassning till klimatförändring och innehåller förslag till en rad åtgärder inom ett flertal politiska områden. Även om vi lyckas hålla den globala uppvärmningen inom säkra gränser medför klimatförändringarna oundvikliga följder som kräver anpassningsåtgärder. Klimatsäkring och klimatanpassning måste integreras i de olika politiska områdena, särskilt de som har att göra med vatten, mark, jordbruk och fiske samt kustområden. Inte bara den biologiska mångfalden är hotad, utan hänsyn till klimatförändringarna måste även tas vid planering av städer, transport och infrastruktur. I samband med strukturer för civilskydd måste beredskap för översvämningar och torka prioriteras. Det är viktigt att ha de sociala och folkhälsomässiga följderna av dessa utmaningar i åtanke. De kan i hög grad påverka luftvägarna och öka förekomsten av vektorburna sjukdomar. Eftersatta samhällsgrupper, fattiga barn och äldre hör till de mest utsatta grupperna i fråga om hälsorisker som beror på klimatförändringarna. Intäkter genom utsläppshandelssystemet måste bidra till anpassningsåtgärderna och i EU:s budget måste det synas hur angeläget det är att vi klarar av dessa utmaningar.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för betänkandet om kommissionens vitbok: Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram. För att vi ska klara av de utmaningar som klimatförändringarna utgör krävs anpassningsåtgärder. Jag anser att en anpassning är nödvändig och kommer att göra det möjligt för oss att förbättra de nuvarande systemen för hantering av nödsituationer, vilka skulle kunna bli mer effektiva genom kombinerade satellit- och landbaserade observationer.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Som jag sade i går i samband med omröstningen om Le Follbetänkandet om EU:s jordbruk och klimatförändringen så måste miljöintressena – samtidigt som de är berättigade och nödvändiga – vägas tillbörligt mot följderna av förslagen för jordbrukets hållbarhet och produktivitet. Detsamma gäller alla verksamhetssektorer, och därför är det viktigt att EU utformar en strategi för att hantera klimatförändringarna, gör ett seriöst åtagande för hållbar utveckling och försöker minska koldioxidutsläppen, utan att därigenom sätta sin produktiva verksamhet – särskilt industriverksamheten – på spel. All klimatförändringspolitik måste – framför allt mot bakgrund av den ekonomiska och finansiella krisen – syfta till ekonomisk effektivitet och hållbarhet, och genom innovation och forskning måste ny teknik och nya lösningar utvecklas som är mer miljövänliga men lika effektiva och konkurrenskraftiga. Fokus måste ligga på rena energikällor, effektivare användning av naturliga resurser och ordentliga investeringar i mer miljövänlig forskning och teknik. Detta kommer att göra det möjligt för oss att upprätthålla EU:s konkurrenskraft och skapa fler arbetstillfällen inom ramen för hållbar utveckling.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) EU måste upprätthålla och förstärka sin ledande roll i den internationella kampen mot klimatförändringar. Vetenskaplig forskning på detta område är nödvändig om vi ska välja den rätta och säkra vägen, oavsett om syftet är att bekämpa klimatförändringarna eller att anpassa sig till dem. Anpassningsfrågan är övergripande och berör flera sektoriella politikområden. Medlemsstaterna måste ha mer politisk samordning på dessa områden. Jag förespråkar att det blir obligatoriskt med nationella anpassningsplaner som bygger på en gemensam europeisk ram. Jag anser att vi måste ha en gemensam EU-politik på områden som exempelvis vatten, energi och skog. Jag vill t.ex. återigen framhålla behovet av en europeisk stadga för risker som rör kustområden. Analyser av klimatförändringarnas risker för Europas mest utsatta regioner måste snarast genomföras. Jag anser också att vi måste ha europeiska mål för effektiva system för vattenförsörjning för offentligt bruk. Jag vill även understryka att de naturliga ekosystemen är jordens viktigaste kolsänkor. Genom att binda 50 procent av de globala årliga växthusgasutsläppen bidrar de både till begränsning och anpassning.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Detta betänkande går hand i hand med övertygelsen att klimatförändringarna är globala, ödesdigra och ursprungligen orsakade av människan. Men precis som denna övertygelse, som numera är näst intill religiös och inte längre ifrågasatt, är det en överdrift. Precis som allting annat som är en överdrift, är det absurt. Utan att ens först invänta en vetenskaplig bedömning ska vi tillämpa en ren försiktighetsprincip för att kunna hantera de värsta tänkbara scenarierna i form av den så kallade globala uppvärmningens möjliga följder för ekosystemen, och även för bebodda områden, industrianläggningar och så vidare. Jag noterar i förbigående att sådan försiktighet sällan tillämpas på andra

åtgärder som gäller miljön och människors hälsa, t.ex. genetiskt modifierade organismer. På grundval av faktiska eller hypotetiska risker, som omfattar allt från möjliga sjukdomar kopplade till den globala uppvärmningen till skogsbränder som anses bero på samma fenomen via översvämningar och överhettning av centrala kraftverk, uppmanas vi att godta att kommissionen och EU-politiken blandar sig i precis överallt, till minsta lilla jordplätt. Det är synd att det har offrats så många träd, som fungerar som vedertagna kollager, för att trycka den här texten. Som poeten sade: Det finns faktiskt möjlighet att stanna upp och tänka efter.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) Oundvikliga klimatförändringar tvingar samhället och EU:s ekonomi att anpassa sig till en ny verklighet. Jag anser att det krävs en anpassningspolitik som bör svara mot det slags förändringar som äger rum och även innefatta en strategi för att skydda de områden som är mest hotade. Jag instämmer fullständigt med föredraganden och anser att det är oerhört viktigt att införa ett system för informationsutbyte och övervakning på internationell nivå, men också på regional och lokal nivå, för att samordna dessa åtgärder bättre. Jag är framför allt nöjd med att den gemensamma jordbrukspolitikens avgörande roll framhävs, som fyller en viktig funktion genom att skydda ekosystemen och den biologiska mångfalden i anpassningen till klimatförändringarna. Således anser jag att projekt som förhindrar eller mildrar effekterna av torka och översvämningar och stöder jordbrukare, som arbetar under svåra förhållanden, är mycket viktiga.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Jag röstade för hela resolutionsförslaget om kommissionen vitbok: "Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram", eftersom jag anser att det är av största intresse för EU i allmänhet och för Italien i synnerhet, på grund av dess geoklimatiska natur. Det finns uppenbara problem med hanteringen av Italiens hydrologiska resurser, vilket inte bara framgår av en ofta förekommande torka i söder under sommarmånaderna, utan även av vissa översvämningar, t.ex. den som inträffade i december genom floden Serchio i Toscana. I Italien har vi även stora problem med bränder på sommaren och därför är det absolut nödvändigt att förbättra säkerhetsvillkoren. Även om förslaget till vitbok i nuläget bara är en första referensram, så anser jag att det definitivt är ett betydande bidrag, särskilt i fråga om hantering av nödsituationer. Samtidigt fastställer vi en allmän strategi för att öka EU:s motståndskraft mot klimatförändringarna.

Andres Perello Rodriguez (S&D), skriftlig. – (ES) En stor del av parlamentet, som den spanska delegationen i gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet, är formellt emot punkt 41 i resolutionen, där det står att subsidiaritetsprincipen ska tillämpas på markpolitik. Vi erkänner alla de olikheter som finns mellan de olika regionerna i unionen, men det är just av denna anledning som Sydeuropa lider mycket mer av klimatförändringarnas påfrestningar, vilket påpekas i resolutionen, och behöver Europa och dess gemensamma politik. Det här är en fråga om solidaritet som hela EU skulle gynnas av. Därför beklagar vi djupt att det första förslaget har försvunnit från texten, i vilket Vittorio Prodi begärde att markdirektivet skulle antas i rådet. Det är mycket viktigt att vi inför detta lagstiftningsinstrument som är nödvändigt för anpassning, framför allt för att motverka risken för förstöring och ökenspridning. Det stämmer att risken är mer påtaglig i Sydeuropa, men vi får inte glömma att klimatförändringarna påverkar alla Europas miljöresurser. De som berörs av denna resolution bör veta att en stor del av parlamentet fortfarande efterlyser en stödjande och gemensam politik.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Vi i gruppen De gröna röstade för detta betänkande. Ett nytt bra inslag är att det ändringsförslag har förkastats som syftade till att flytta fokus från kärnsäkerheten.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Vetenskapliga undersökningar visar att klimatförändringarnas effekter alltmer kommer att påverka den naturliga miljön, ekonomin och vårt dagliga liv. Därför är det en stor utmaning för det globala samhället att vidta åtgärder som syftar till anpassning till de aktuella och framtida klimatförändringarna. Beslut i fråga om bästa sätten att anpassa sig till klimatförändringarna måste bygga på tillförlitliga vetenskapliga och ekonomiska analyser, men inte alla regioner har tillgång till information av rätt kvalitet. Därför tycks det vara en god idé att skapa en plattform för övervakning av klimatförändringarna. Plattformen skulle vara användbar för utbyte av information, erfarenheter och bästa metoder på europeisk, regional och lokal nivå. Jag är dock inte säker på om EU kanske försöker ta på sig för mycket ansvar för de globala frågorna genom att inta den ledande rollen i den internationella kampen mot global uppvärmning, såsom det rekommenderas i texten. När vi måste klara av utmaningar som den ekonomiska krisen och behovet att skapa tillväxt får vi inte betrakta kampen mot den globala uppvärmningen som en prioritet, enligt min uppfattning. Oavsett vilka åtgärder som vidtas för anpassning till klimatförändringarna bör vi ha i åtanke att detta kommer att medföra ovanligt höga kostnader för somliga länder för att kunna genomföra anpassningspolitiken, och om dessa länder lämnas utan ekonomiskt stöd kan det leda till ännu större skillnader i de olika medlemsstaternas utveckling.

Dominique Vlasto (PPE), skriftlig. – (FR) I mitt betänkande i utskottet för transport och turism beklagade jag bristen på beaktande av transportsektorn i EU-strategin för anpassning till klimatförändringarna, medan den har avsevärd ekonomisk betydelse och är en av huvudkällorna till koldioxidutsläpp. Jag välkomnar därför att man i detta betänkande återigen sätter transporten i centrum för problemet. Det krävs krafttag för att vi ska lyckas hjälpa företag och användare att anpassa sig till klimatförändringarna. Om vår politik ska lyckas krävs lämpliga, innovativa finansieringsmetoder för att så långt möjligt begränsa följderna för människor, den ekologiska balansen och den ekonomiska verksamheten. I vår strategi måste vi även ta hänsyn till känsliga geografiska områden, t.ex. kust-, havs- och bergsområden. Dessa områden är särskilt utsatta och kommer att få ta emot stötarna av klimatförändringarna, om vi inte lyckas vidta lämpliga skyddsåtgärder. Parlamentet måste snarast anta effektiva anpassningsmekanismer för transportsektorn, eftersom denna sektor inte längre bara får vara orsak till problemet, utan även måste bidra till en lösning i kampen mot klimatförändringarna.

Betänkande: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), skriftlig. – (EN) Att garantera kostnadseffektivitet, effektiv förvaltning och bedrägeribekämpning är ECR-gruppens huvudprioriteringar för EU-budgeten. Vi stöder därför syftet med Cozzolinobetänkandet och de flesta av slutsatserna.

ECR-gruppen kan emellertid inte stödja konceptet med en europeisk åklagare. Ett sådant ämbete riskerar att bli ett första farligt steg mot EU-befogenheter som rör aspekter inom straffrätten, och genom denna inriktning flyttas fokus från arbetet att få befintliga system och enheter att fungera effektivt.

På grund av att ECR-gruppens ändringsförslag om att stryka den punkt som stöder ett införande av en europeisk åklagare har tillbakavisats, har ECR-gruppen avstått från att rösta i slutomröstningen.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Även om jag, precis som föredraganden, anser att det är positivt att antalet finansiella oegentligheter som har rapporterats till kommissionen av medlemsstaterna minskade från 1 024 miljoner euro för 2007 till 783,2 miljoner euro för 2008, anser jag att målet är att nå en nollnivå av finansiella oegentligheter per år. För att nå denna nivå är det viktigt att anta åtgärder som medför större öppenhet i kampen mot skattebedrägeri – särskilt momsrelaterad sådan – och all ekonomisk brottslighet, mer samarbete mellan regeringarna vid gränsöverskridande bedrägeri, bättre kvalitet på uppgifter och information, ständig uppdatering av nationella databaser samt snabba svar från regeringarna vid begäran om information. Även förvaltningen och övervakningen av ansökningar till sammanhållningsfonderna måste förbättras, och det måste finnas sanktioner som kan tillämpas mot de medlemsstater som inte använder dessa medel på rätt sätt. Jag vill även belysa det viktiga bidraget från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning till att siffrorna har minskat.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Årsrapporten för 2008 om skydd av Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen visar att de uppskattade ekonomiska effekterna av oegentligheterna, i den mån de har uppdagats, minskade från 1 024 miljoner euro för 2007 till 783,2 miljoner euro för 2008 (minskningen avser samtliga områden med undantag för direkta utgifter och föranslutningsstödet). Jag vill särskilt betona behovet av att inkludera information om oegentligheter som uppger den andel av de totala resurserna som står för felaktigheter och misstänkta bedrägerier. Kampen mot bedrägeri och korruption är en viktig uppgift för EU-institutionerna och samtliga medlemsstater, vilka måste tillhandahålla alla nödvändiga resurser för att motverka dessa företeelser effektivt i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen och dess skattebetalare.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) I dessa tider av ekonomisk och finansiell kris får inte en enda euro från EU:s budget slösas bort och detta gäller än mer när sådant slöseri är en följd av bedrägeri där unionens medel har betalats ut på otillbörligt sätt. Genom åren har vi kunnat konstatera att oegentligheterna avsevärt har minskat. Trots detta får vi inte låta oss nöja med att dessa oegentligheter minskar till marginella siffror eller nära nog en nollnivå. EU måste anta budgetkontrollmekanismer som fungerar effektivt, för att tidigt förhindra och upptäcka bedrägeri, så att offentliga medel endast tillhandahålls när de faktiskt kommer att användas på korrekt sätt, för att inte tala om effektiva sanktioner för dem som bryter mot reglerna genom att på otillåtet sätt försöka bevilja sådana medel, som redan är knappa i sig.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) För mig är bedrägeribekämpning en mycket viktig fråga, framför allt när det handlar om regionalt stöd och föranslutningsstöd. De föreslagna åtgärderna för bedrägeribekämpning är dock för centralistiska. Jag har därför lagt ned min röst.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) Det gläder mig att de uppskattade ekonomiska effekterna av oegentligheterna, i den mån de har uppdagats, minskade från 1 024 miljoner euro för 2007 till 783,2 miljoner euro för 2008 (minskningen avser samtliga områden med undantag för direkta utgifter och föranslutningsstödet). Jag stöder fullt ut kommissionens arbete och jag vill påpeka att bekämpning av bedrägeri och korruption hör till de uppenbara uppgifterna för EU-institutionerna och alla medlemsstaterna.

Med tanke på det ytterliga ekonomiska läget i hela Europa instämmer jag i att vi måste skydda unionens ekonomiska intressen och bekämpa organiserad brottslighet, vars kapacitet att ingå överenskomelser inom EU-institutionerna ökar enligt nationella indikatorer, i synnerhet när det gäller att genomföra bedrägerier riktade mot gemenskapsbudgeten.

Jag anser därför att vi måste införa effektiv lagstiftning för att förbättra det administrativa samarbetet mot skadlig skattepraxis och garantera att den inre marknaden fungerar på ett smidigt sätt. I enlighet med detta stöder jag förslaget till rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning, samtidigt som jag betonar vikten av att medlemsstaterna blir mer ansvarsskyldiga, först och främst när det gäller kvaliteten på den information som förs in i databaserna.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för förslaget i slutomröstningen. Ändringsförslaget från ECR-gruppen, som jag röstade mot, förkastades.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Det är anmärkningsvärt att oegentligheterna minskade avsevärt under 2008 jämfört med föregående år. Den största förbättringen gäller utgifter till jordbruket. Betänkandet visar att de uppskattade oegentligheterna hade minskat med 34 procent. Den största ökningen noteras för föranslutningsstöd, där felaktig användning av resurser ökade med så mycket som 90,6 procent, men samtidigt bör man komma ihåg att dessa stater inte är medlemsstater och att de saknar erfarenhet. Trots en förbättring av situationen 2008 används en angiven del av EU-budgetens resurser fortfarande felaktigt. Till viss del är detta en följd av att det råder brist på effektiva mekanismer för kontroll och övervakning. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), som har funnits sedan 1999, har gjort många framsteg i kampen mot förskingring. Det är dock viktigt att garantera fullt operativt oberoende. Jag stöder föredragandens förslag att Olaf huvudsakligen bör utgå från kommissionens internrevision, i stället för att främst förlita sig på information från tjänstemän eller medlemsstaterna. Vilken funktion bör medlemsstaterna och deras system för övervakning och revision ha? Bekämpning av bedrägeri som rör europeiska projekt bör vara en prioritet för oss. Ärlighet och ansvar i samband med användning av EU-budgetens begränsade medel kommer att göra det möjligt för oss att spara pengar som kan användas för återhämtning efter lågkonjunkturen. Vi får inte glömma att EU-budgetens resurser tillhör oss alla – alla skattebetalare. Därför bör vi garantera att dessa medel används så effektivt som möjligt.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Jag vill understryka att kampen mot bedrägeri och korruption är en viktig uppgift för EU-institutionerna och samtliga medlemsstater. Jag vill särskilt lyfta fram att korruption som rör beviljande av EU-medel i vissa länder är direkt kopplad till misstron till den politik som bedrivs i dessa länder. Separata politiska och ekonomiska grupperingar växer fram i dessa länder i syfte att kontrollera hur EU-medel beviljas. Därför bör Europaparlamentet, kommissionen och andra viktiga EU-institutioner uppmärksamma diskriminering av och misstro mot politik, politiska organisationer, politiska motståndare och motståndsledare på nationell nivå. EU, i egenskap av en union som stöder demokrati, måste först och främst se till att motståndspartierna i medlemsstaterna har möjlighet att arbeta och uttrycka sig fritt och reglera åtgärder för att förhindra korruption. Jag vill även framhålla att EU-medel bör användas till att förbättra medlemsstaternas infrastruktur och till utbildning av befolkningen och liknande. Att investera EU-pengar enbart i infrastruktur skulle gynna både respektive land och dess handel. Det skulle inte längre finnas "fattiga" affärsidkare som begär stöd, men inte får det. Vi skulle även slippa övervaka tilldelningen av EU-medel till tusentals berörda aktörer, det vill säga mottagare av stöd, vilket skulle innebära att tusentals bluffmakare också skulle försvinna. Därför bör all uppmärksamhet riktas mot den offentliga användningen av dessa medel.

Betänkande: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), skriftlig. – (IT) Jag vill ta detta viktiga tillfälle i akt och kommentera omröstningen om årsredovisningen från Europeiska investeringsbanken (EIB), som har sitt säte i Luxemburg, för att vidhålla vikten av att öka budgeten till EIB:s finansiella instrument till stöd för planering av utveckling och förnyelse av stadscentrum, vilket jag redan har yrkat på i flera frågor.

De nuvarande instrumenten, t.ex. Jessica, hör till de få nya finansieringstekniska instrument som en region eller kommun kan använda för att finansiera utvecklingsprojekt i städer. Instrumenten omfattar även kommunala bostäder, men bara om det gäller områden som kompletterar projektet samt energirenovering och upprustning av byggnader. Jag vill därför ta tillfället i akt och betona att jag anser att stödmekanismen Jessica bör utökas till att även finansiera nya (naturligtvis miljövänliga) byggnader, eftersom detta skulle hjälpa lokala myndigheter att lösa bostadsproblem i våra städer.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar Europeiska investeringsbankens (EIB) årsredovisning för 2008 och uppmanar EIB att fortsätta arbetet med att utveckla EU:s ekonomi och främja tillväxten, stimulera sysselsättningen och främja den interregionala och sociala sammanhållningen. Jag välkomnar också den betydelse som EIB tillmäter små och medelstora företag, hållbar energi och begränsningen av klimatförändringarna samt investeringar i EU:s konvergensregioner som drabbats särskilt svårt av den senaste tidens ekonomiska avmattning. EIB svarade mycket snabbt på den globala ekonomiska krisen, särskilt genom den ekonomiska återhämtningsplanen, och till förmån för de medlemsstater som har drabbats hårdast av krisen. I framtida rapporter efterlyser jag emellertid utförlig information om större lån som kompletterar stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till regioner som inför tekniskt avancerade program eller program för försörjning av förnybar eller ren energi. På samma sätt bör rapporterna om investeringsfaciliteten innehålla information om resultaten av de program som har fått stöd. Genom att göra motsvarande medel tillgängliga bör EIB spela en större roll för stöd till investeringar i infrastruktur, grön teknik, innovation och små och medelstora företag, som en del av Europa 2020-strategin.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Europeiska investeringsbanken (EIB) har en viktig funktion för att hjälpa medlemsstaterna att klara av svåra ekonomiska, finansiella och sociala kriser. Med hänsyn till detta anser jag att de ökade medel som har beviljats, särskilt till EU:s sammanhållningspolitik, har haft avgörande betydelse för att minska följderna för de minst gynnade och värst drabbade regionerna. Det ökade stödet till små och medelstora företag, som utgör flertalet av Europas företag, och det extra stödet till forskning och utveckling bidrar till att ytterligare minska följderna av krisen. Med tanke på att Lissabonfördraget har trätt i kraft och mot bakgrund av de aktuella och framtida utmaningarna för EU i ett svårt ekonomiskt och socialt läge är det viktigt att förstärka Europeiska investeringsbankens verksamhet, göra den mer öppen och ge den rätt prioriteringar.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Europeiska investeringsbanken (EIB) grundades 1958 genom Romfördraget. EIB beviljar långfristiga lån till den offentliga och privata sektorn i EU för projekt av europeiskt intresse, med hjälp av de finansiella marknaderna och sina egna medel. Bankens främsta mål är att bidra till integration, en balanserad och hållbar utveckling och ekonomisk och social sammanhållning mellan medlemsstaterna i EU. 2008 ställdes EIB inför helt nya utmaningar när den globala ekonomiska krisen kom att omfatta även EU:s ekonomi. Med avseende på krishantering så gläder det mig att kunna belysa EIB:s snabba reaktion på den globala ekonomiska krisen. Genom att banken självfinansierade en ökning av sitt kapital ökade den sin lånekapacitet till stöd för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa. Jag välkomnar därför EIB:s årsredovisning för 2008 och hoppas att detta betänkande antas, där EIB uppmanas att fortsätta arbetet med att utveckla EU:s ekonomi och främja tillväxten, stimulera sysselsättningen och främja den interregionala och sociala sammanhållningen.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Europeiska investeringsbanken (EIB) har en mycket viktig funktion i EU:s ekonomi genom att fungera som en garant för att finansiera verksamhet inom Europa som syftar till följande: garantera ekonomisk och social sammanhållning, förbereda för kunskapsekonomin, utveckla transeuropeiska transportnät och accessnät, stödja små och medelstora företag, skydda och förbättra miljön samt trygga hållbar, konkurrenskraftig och säker energiförsörjning. Det kommer inte att vara möjligt att genomföra Europa 2020-strategin utan stöd från EIB, som måste tillhandahålla nödvändiga medel för att driva igenom projekt som rör infrastruktur, grön teknik, innovation och små och medelstora företag.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Till följd av den finansiella krisen har EIB:s funktion utökats under 2008. Mot bakgrund av en likviditetskris har EIB fortsatt att bevilja lån till den offentliga och privata sektorn för projekt av europeiskt intresse, med hjälp av de finansiella marknaderna och sina egna medel. Förutom att stimulera de nationella ekonomierna har EU fattat beslut angående den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, och tilldelat EIB en viktig roll, framför allt i fråga om ökad finansiering av små och medelstora företag, energi från förnybara källor och ren transport. Som svar på krisen har EIB höjt sina mål avsevärt, och för att hjälpa företag och främja den ekonomiska återhämtningen ökat sin lånekvot betydligt genom att betala ut 10 miljarder euro mer än väntat. Framför allt lån till små och medelstora företag har ökat med 42 procent. Vidare har banken utvecklat nya finansiella instrument med riskdelning, förenklat låneförfaranden och påskyndat genomförandet av projekt i medlemsstaterna och i de sektorer som har drabbats hårdast av

krisen. I betänkandet framhävs de positiva effekterna av dessa åtgärder, samtidigt som en noggrann uppföljning efterlyses av de faktiska resultaten av programmen för stöd till små och medelstora företag.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Den här gången var beslutet enkelt. Jag röstade för förslaget i slutomröstningen.

Resolutionsförslag: Omfattande grymheter i Jos, Nigeria (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Det gemensamma förslag till resolution om de nyligen inträffade grymheterna mellan olika etniska grupper i Nigeria, som är uppe för omröstning, ger ett tillfredsställande intryck med hänsyn till de principer och riktlinjer som vårt parlament vill föra vidare till andra EU-institutioner som är ansvariga för EU:s yttre verksamhet. Vi måste vidta åtgärder för att se till att Nigeria stabiliseras politiskt och skapa en solid grund för dess ekonomiska och sociala utveckling. Vi är fullt medvetna om de allmänna överväganden som gjorts, och det råder ingen brist på dem, med tanke på Nigerias rikedom av naturresurser. Genom att vi löser de politiska, ekonomiska och sociala frågorna kan miljön bli mer fridfull, med mindre motsättningar mellan olika etniska grupper och kraft att stå emot det våld som tragiskt nog har blivit mer vanligt under det senaste årtiondet. Förutom att vi erkänner att ansvaret för det utbredda våldet mellan kristna och muslimer bör tillskrivas båda dessa etniska grupper, borde vi kanske ha klarlagt en annan oroväckande faktor, som också har samband med de våldshandlingar som har skett, nämligen den radikala islamismens gradvisa infiltrering av Nigeria. Ett mycket tydligt uttryck för detta är att 12 av 36 stater har antagit sharia som nationell lag. På grund av angivna allmänna skäl röstade jag för det gemensamma resolutionsförslaget.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jag beklagar djupt den senaste tidens händelser i januari och mars i Jos, där hundratals människor har fallit offer för religiösa och etniska sammanstötningar. Konflikten i Nigeria har sitt ursprung i religiösa, ekonomiska, etniska, sociala, historiska och politiska faktorer. Med tanke på att Nigeria är världens åttonde största oljeproducent är det beklagligt att majoriteten av landets invånare lever under fattigdomsgränsen. Klimatförändringarnas negativa effekter har också bidragit till att förvärra situationen i Nigeria. En rättvis tillgång till resurserna och en omfördelning av inkomsterna är nödvändiga förutsättningar för en fredlig konfliktlösning i ett oljerikt land som Nigeria, enligt min mening. Jag uppmanar Nigerias federala regering att garantera alla medborgare lika rättigheter och ta itu med de problem som rör kontrollen över den bördiga jordbruksmarken, tillgången till resurser, arbetslösheten och fattigdomen samt minska klimatförändringarna. Jag uppmanar kommissionen att upprätthålla sin politiska dialog med Nigeria i enlighet med Cotonouavtalet och undersöka konfliktens mer djupliggande orsaker, samtidigt som hänsyn tas till de grundläggande frågorna för hållbar utveckling, till exempel klimatförändringarna, energisäkerhet, kapacitetssupplegning och utbildning.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Europaparlamentets resolutionsförslag om omfattande grymheter i Jos, Nigeria. Jag fördömer de senaste våldshandlingarna i och omkring Jos, där flera hundra människor har dömts i etniska och religiösa sammandrabbningar. EU måste upprätthålla sin politiska dialog med Nigeria i enlighet med artikel 8 i det omarbetade Cotonouavtalet och snarast ta itu med problem som är kopplade till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, principer som anges i internationella, regionala och nationella människorättsinstrument.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Detta är inte första gången som Nigeria drabbas av en konflikt som hotar att splittra landet. Jag vill i sammanhanget framhäva det inbördeskrig som härjade i landet under tre år, mellan 1967 och 1970, och som nästan ledde till självständighet för landets sydöstra del. Trots att igbofolkets revolt slogs tillbaka, eftersom den centrala regeringens militärmakt förhindrade självständighet för Biafra, är sanningen att säga att etniska, kulturella och religiösa åtskillnader kvarstår och ökar i detta område, vilket gör landet till ett klassiskt fall med en stat som ständigt hotas att upplösas. Nigerias gränser drogs upp av kolonialmakterna, som inte tog någon hänsyn till ovan nämnda åtskillnader. Detta innebär dock inte att ansvaret för landets konflikter huvudsakligen faller på de europeiska medborgarna. Det är dags att afrikanska ledare lägger denna uttjatade gamla ursäkt åt sidan och försöker tjäna sina medborgare med tydlig och skicklig hand i både projekt och förslag. Afrika kommer att kunna bli just det som afrikanska medborgare längtar efter, om de har ledare som kan anta utmaningen. Massakrerna i Jos är ännu ett djupt tragiskt, beklagligt och blodigt kapitel i detta lands historia, som hopar dem i alltför snabb takt.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jag anser att det var angeläget för Europaparlamentet att fördöma de pågående massakrerna i Nigeria och efterlysa en återgång till fred. Med tanke på instabiliteten och utsattheten för de mest befolkade länderna i Afrika, där majoriteten av befolkningen lider av fattigdom, kan detta resolutionsförslag tjäna som underlag för att stärka den politiska dialogen mellan EU och Nigeria, och

för att ta fram en mer utförlig studie i syfte att finna hållbara kort- och långfristiga lösningar för att sätta stopp för våldet och återupprätta en bestående fred. Jag anser att vi som parlamentsledamöter måste inta rollen för att försvara och främja mänskliga rättigheter, som varje dag kränks i Nigeria. Därför anser jag att den klausul som kräver att våldsverkarna åtalas i en rättvis rättegång är grundläggande. Mot bakgrund av alla dessa åtgärder, som alla naturligtvis inte kommer att bli enkla att vidta, var jag angelägen om att rösta för detta gemensamma resolutionsförslag.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) I Nigeria har det förekommit upprepade våldsytttringar mellan kristna och muslimer, och dessa båda grupper utgör var för sig omkring halva befolkningen. Oroligheterna har blivit ännu vanligare. Bagateller ger upphov till våldsamma sammandrabbningar. Inte ens det utgångsförbud som har varit i kraft sedan januari eller utstationeringen av trupper i området har lyckats förhindra nya massakrer. Faktorer som att den långa frånvaron av president Yar'Adua har störtat västra Nigeria i en politisk kris, att det har skett allvarliga sammandrabbningar mellan kristna och muslimer i den centrala nigerianska staden Jos och att vapenvilan i det oljerika Nigerdeltat har upphört bådar inte gott för framtiden, efter presidentens bortgång. När muslimska nomader attackerade kristna byar i början av året och minst 500 människor mördades, uppges armén ha svarat på detta först flera timmar efter att den fått sin första rapport. Det som saknades då var ett ramaskri från EU. När den schweiziska befolkningen i en folkomröstning röstade mot att det skulle upprättas minareter, hotade muslimska stater Schweiz med ekonomiska sanktioner och jihad. När kristna människor mördas på grund av sin religion tar det månader för EU att reagera. EU måste inta rollen som medlare i detta avseende och reagera snabbare. Detta klargörs i resolutionsförslaget, och därför har jag röstat för det.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade naturligtvis för en sådan viktig resolution, och jag stöder starkt det muntliga ändringsförslag som lagts fram av min kollega Kiil-Nielsen om att uppmana de nigerianska myndigheterna att dra tillbaka guvernörernas framstötar i några delstater att verkställa dödsstraffet på dödsdömda fångar.

13. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

14. Inkomna dokument: se protokollet

15. Genomförandeåtgärder (artikel 88 i arbetsordningen): se protokollet

16. Beslut om vissa dokument: se protokollet

17. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

18. Skriftliga förklaringar för införande i registret (artikel 123 i arbetsordningen): se protokollet

19. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

20. Avbrytande av sessionen

(Sammanträdet avslutades kl. 13.05)